

stigma

ISSN: 2529-1769

Αρ. Φύλλου: 14_15_16

ΑΝΟΙΞΗ-ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ-ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2019

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛ·Ε·ΠΟΛΙ·Σ·

ΤΟ STIGMA
ΤΟΥ 2019

Τι θα βρω σε αυτό το τεύχος....

3	Editorial	62	Ιατρική
4	Απο...δράσεις	68	Ύλη όλο... Μέλη!
9	Οι e-book εκδόσεις μας	74	Φωτο...stigma
16	Ανακοινώσεις	78	Τιπούκειτος
20	Επιστήμη	84	Προγραμματισμός
34	Νομικά		Το ήξερες αυτό...;
36	Απόψεις		
44	Αφιέρωμα		
52	Ασπούδαχτοι της λήθης		
54	Περί Τεχνών		

Το χεράκι τους έβαλαν οι:

Αλεξόπουλος Αριστοτέλης (Διεθνολόγος)	Μεταξάς Μιχάλης (Βιβλιοθηκονόμος)
Αντωνακάκης Αντώνης (Μαθηματικός)	Ξηντάρας Γιάννης (Ψυχολόγος)
Γαβαλάς Σταύρος (Κειμενογράφος)	Πάνος Απόστολος (Οικονομολόγος)
Γιαννακός Κώστας (Φυσικός)	Ριζόπουλος Κωνσταντίνος (Μουσικός)
Βασιλείου Νικόλαος (Οικονομολόγος)	Σίμος Νικόλαος (Ηλεκτρολόγος Μηχανικός)
Δούναβης Γιώργος (Καθ. Αγγλ. Φιλολογίας)	Τζάνας Δημήτρης (Οικονομολόγος)
Μανιός Κώστας (Οικονομολόγος)	Χαβαλεδάκη Έλενα (Κοινωνικός επιστήμονας)
Μεταξά Μαρία (Μουσειολόγος)	Χαϊλάζης Βασίλης (Δικηγόρος)
Μεταξάς Γιώργος (Ηλεκτρολόγος Μηχανικός)	

Photo by:
ktphotography

Πηγή:
<https://pixabay.com/el/users/ktphotography-5847971/>

ΕΓΓΡΑΦΗ

Κάνετε subscribe (κοινώς «εγγραφή») για να λαμβάνετε το STIGMA στο e-mail σας..!
(κάτω μέρος της αρχικής μας σελίδας)

STIGMA

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΔΟΣΗΣ: Μ. ΜΕΤΑΞΑΣ - Ν. ΣΙΜΟΣ - Μ. ΜΕΤΑΞΑ

«Εκδιδόμαστε» κάθε τρίμηνο...!! Έως τότε, συντονιστείτε...

Τηλ.: 693 445 8408 • www.athlepolis.gr • e-mail: info@athlepolis.gr

www.facebook.com/athlepolis • www.facebook.com/groups/prisma.athlepolis

ISSN: 2529-1769

Αγαπητοί αναγνώστες

Η φωτογραφία αυτή δεν είναι καινούργια. Η λήψη της ανάγεται ακριβώς 30 χρόνια πριν, στις 14-2-1990. Απαρτίζεται από 640 000 pixels και το σημείο το οποίο έχουμε περικυκλώσει καταλαμβάνει χώρο μόλις 0,12 pixels. Αυτή είναι η Γη, ο πλανήτης που ζούμε.

Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι είναι μια κακής ποιότητα εικόνα, αλλά αν αναλογιστούμε ότι ελήφθη από απόσταση 40,5 αστρονομικών μονάδων δηλ. 6 δις. χιλιομέτρων, πολύ εύκολα δικαιολογείται. Το νόημα όμως αυτής της φωτογραφίας ή μάλλον ή αξία της δεν είναι η ποιότητά της ούτε η μοναδικότητά της αλλά αυτά τα 0,12 pixels αυτή η ωχρή κυανή κουκκίδα, και το θείο δώρο που φιλοξενείται σε αυτήν, η Ζωή, η Γνώση.

«Κατορθώσαμε, είπε στο πανεπιστήμιο Κορνέλ το 1994, ο Καρλ Σάγκαν να τραβήξουμε αυτήν την φωτογραφία, και, αν την κοιτάξετε, βλέπετε μια κουκκίδα. Αυτή είναι εδώ που είμαστε. Αυτή είναι το σπίτι μας. Αυτή είμαστε εμείς. Πάνω σε αυτήν πέρασε όλη του την ζωή ο οποιοσδήποτε για τον οποίο έχουμε ακούσει κάτι, κάθε άνθρωπος που έζησε ποτέ. Το σύνολο όλης της χαράς και της δυστυχίας μας, χιλιάδες θρησκείες, ιδεολογίες και οικονομικά δόγματα γεμάτα αυτοπεποίθηση, κάθε κυνηγός και τροφοσυλλέκτης, κάθε ήρωας και δειλός, κάθε δημιουργός και καταστροφέας πολιτισμών, κάθε βασιλιάς και χωρικός, κάθε νεαρό ερωτευμένο ζευγάρι, κάθε πολλά υποσχόμενο παιδί, κάθε μητέρα και πατέρα, κάθε εφευρέτης και εξερευνητής, κάθε ηθικοδιδάσκαλος, κάθε διεφθαρμένος πολιτικός, κάθε διάσημος, κάθε ανώτατος άρχοντας, κάθε άγιος και αμαρτωλός στην ιστορία του είδους μας, έζησαν εκεί – πάνω σε έναν κόκκο σκόνης, αιωρούμενο σε μια ηλιαχτίδα.

Η Γη είναι μια πολύ μικρή σκηνή εντός μιας πελώριας κοσμικής αρένας. Σκεφτείτε τους ποταμούς αίματος που χύθηκαν από όλους αυτούς τους στρατηγούς και αυτοκράτορες, έτσι ώστε με δόξες και τιμές να μπορέσουν να ανακηρυχθούν στιγμιαίοι κυρίαρχοι ενός κλάσματος μιας κουκκίδας. Σκεφτείτε τις ατελείωτες φρικαλεότητες τις οποίες υπέστησαν οι κάτοικοι μιας γωνίας της κουκκίδας από τους μετά βίας διαφορετικούς κατοίκους κάποιας άλλης γωνίας της κουκκίδας. Πόσο συχνές είναι οι παρεξηγήσεις τους, πόσο πρόθυμοι είναι να σκοτώσουν ο ένας τον άλλο, πόσο διακαή τα μίσση τους. Η επιδειξιμανία μας, η αλαζονεία μας, η αυταπάτη πως διαθέτουμε κάποια προνομιά ή θέση στο σύμπαν, τίθενται υπό αμφισβήτηση από αυτήν την ωχρή κουκκίδα.

Ο πλανήτης μας είναι ένα μοναχικό στίγμα στο αχανές κοσμικό σκοτάδι που μας περιβάλλει. Μέσα στην αφάνειά μας – μέσα σε όλη αυτή την απεραντοσύνη – δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι κάποια βοήθεια θα καταφτάσει από αλλού για να μας σώσει από τον εαυτό μας. Εναπόκειται σε μας. Έχει επιβιώσει ότι η αστρονομία προάγει την μετριοφροσύνη, και θα προσέθετα, χτίζει χαρακτήρες. Καί' εμέ, πιθανότατα δεν υπάρχει καλύτερη απόδειξη της ανοησίας της ανθρωπίνης έπαρσης από αυτήν την μακρινή εικόνα του μικροσκοπικού μας κόσμου. Για εμένα, την ευθύνη που έχουμε είναι να συμπεριφερόμαστε με περισσότερη καλοσύνη και συμπόνια ο ένας προς τον άλλο, και να διαφυλάσσουμε και να αγαπάμε αυτή την ωχρή κυανή κουκκίδα, το μόνο σπίτι που έχουμε ποτέ γνωρίσει».

Περισσότερα λόγια δεν νομίζουμε πως έχουν θέση σε αυτό το σημείωμα...παρά μόνο τούτο ...η γνώση είναι θανάσιμος φίλος...

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΑΠΟ...δράσεις

Δράσεις και αποδράσεις..!!

11.052019

Βράβευση Δημοφέλεια 2018 «Μύρτις: το τραγούδι του φωτός» και «Μύρτις: το παραμύθι του φωτός»

Στις 11 Μαΐου 2019 και ώρα 18:30 στον Πολυχώρο 17, (Δημητρακοπούλου 17, Καλλιθέα) πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της απονομής των βραβευθέντων του 2ου Πανελλήνιου Διαγωνισμού Παραμυθιού και Ποίησης ΔΗΜΩΦΕΛΕΙΑ με θέμα: «*Μύρτις: το τραγούδι του φωτός*» και «*Μύρτις: το παραμύθι του φωτός*» που διοργάνωσε το Αθλητικό, Επιστημονικό, Πολιτιστικό Σωματείο ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ..

Τα βραβευθέντα ποιήματα και διηγήματα κυκλοφόρησαν σε βιβλίο που μπορείτε να κατεβάσετε στο ακόλουθο link.

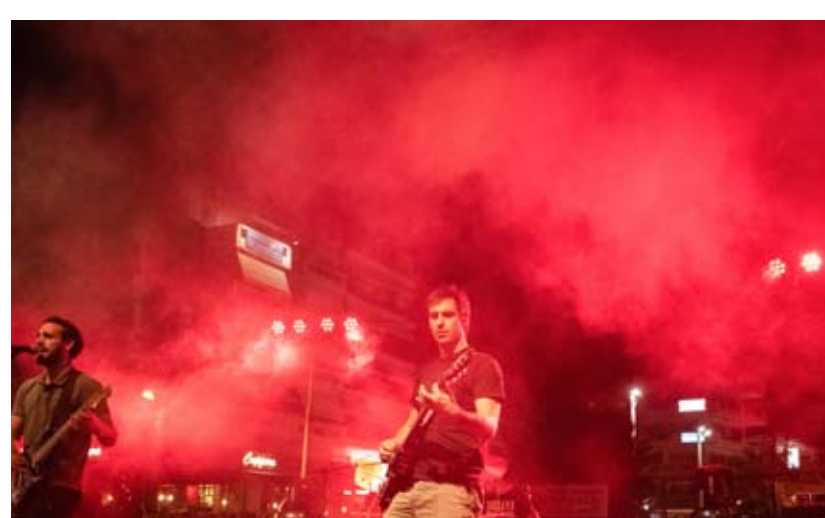
ΜΥΡΤΙΣ

23.06.2019
Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής

Το Αθλητικό Επιστημονικό Πολιτιστικό Σωματείο (ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ.), για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά διοργάνωσε την Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής, υπό την αιγίδα του και την οικονομική αρωγή του Δήμου Παλλήνης.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Μακεδονίας στο Γέρακα, την Κυριακή 23 Ιουνίου 2019 από τις 18.30 μέχρι και 00:30 την οποία παρουσίασε η κα Θεοδώρα Σιάρκου.

...ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...

...ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...

25.09.2019

Εγκαίνια της φωτογραφικής έκθεσης με θέμα “POLIS ΠΕΔΙΟ” και βράβευση νικητών.

Μέσα σε μια ζεστή ατμόσφαιρα πλαισιωμένη από πλήθος κόσμου, την Τετάρτη 25 Σεπτεμβρίου 2019 πραγματοποιήθηκαν στο φουαγιέ του Πολιτιστικού Κέντρου του Γέρακα τα εγκαίνια της φωτογραφικής έκθεσης με θέμα “POLIS ΠΕΔΙΟ” που συνδιοργάνωσε η Κοινωφελής Επιχείρηση Ανάπτυξης, Πολιτισμού Δήμου Παλλήνης μαζί με το Σωματείο μας.

Την απονομή των βραβείων έκανε ο κ. Αβαρκιώτης Φώτης, Αντιδήμαρχος Καθαριότητας και Πολιτικής Προστασίας, η κα Κάρλα Σάντος, Διευθύντρια της ΚΕΑΠΠ και ο κ. Φώτης Φώτου, Φωτογράφος, μέλος της Κριτικής Επιτροπής.

13.12.2019

Βράβευση Κωνσταντίας Φαγαδάκη από την Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών.

Την Παρασκευή 13 Δεκεμβρίου 2019, στην αίθουσα Μιχαήλ Αβέρωφ, (Ακαδημίας & Γενναδίου 8), η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών, απένειμε το πρώτο βραβείο στο μέλος μας κα. Κωνσταντία Φαγάδακη στην κατηγορία διήγημα στον Πανελλήνιο και Παγκύπριο Λογοτεχνικό διαγωνισμό ποίησης, διηγήματος και χρονικού - μαρτυρίας με

ελεύθερο θέμα που διεξήχθη το έτος 2019.

Το βιβλίο εξέδωσε και κυκλοφόρησε η εκδοτική ομάδα 5 | ανδρον του Σωματείου μας υπό τον τίτλο του βραβευθέντος διηγήματος «Ένα καλοκαίρι κάποτε...».■

13.12.2019

Βράβευση Κωνσταντίας Φαγαδάκη από την Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών.

ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΕΤΑΞΑ

Αναζητώντας το άπιαστο φως

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΑΠΙΑΣΤΟ ΦΩΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΜΕΤΑΞΑ
ΛΕΥΚΩΜΑ

Στην Κάλυμνο οι φωτεινοί όγκοι των σπιτιών και των μοναστηριών σμίγουν, με κείνα τα απόκοσμα μονοπάτια που οδηγούν τάματα απίστων, στην Κάλυμνο συνυπάρχει η εύπλαστη αρμονία με την δύσκαμπτη γοητεία της παρακμής, η γνώση και η ορμή αισθήσεων χθεσινών. Τούτο το νησί όσο κι αν άλλαξε κάτω από τον ήλιο δεν αφυδατώθηκε, ούτε ξεθώριασε μα υποχρεώνει τους ταξιδευτές να το εγκαταλείψουν δίνοντας όρκο επιστροφής σε κάποιον άλλο χρόνο, σε μια άλλη εποχή, μα πάντα στο ίδιο όνειρο και δίχως τύψη.

Γέννημα μιας μέρας και μιας απόφασης, το λεύκωμα τούτο, αποκύημα της παγωνιάς και του κρυστάλλινου ορίζοντα, φτωχό και πρόχειρο και χωρίς καμία διεκδίκηση αποτυπώνει την ταχύτητα της φωτοληψίας, την εντύπωση της χειμωνιάτικης στιγμής και την φευγαλέα ανάμνηση της μοναξιάς και πλησμονής.

Το λεύκωμα αυτό είναι ο όρκος του μοναχικού αναζητητή μιας άλλης Γης στο άπιαστο φως, και στον μοιραίο οικιστή του γαλάζιου.

Επιλέγουμε
και εκδίδουμε...
www.athlepolis.gr

ΟΙ Ε-BOOK ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

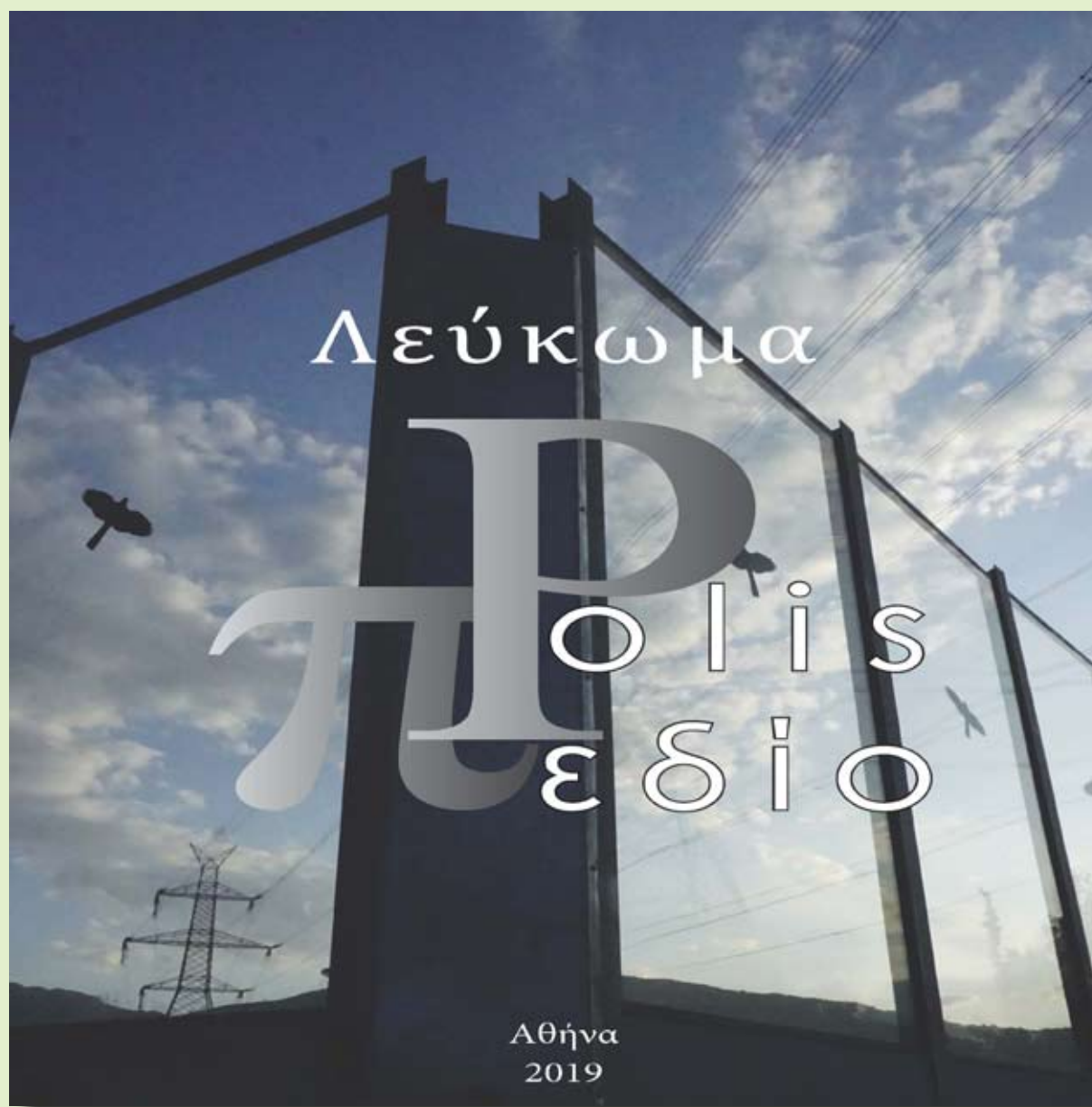

«Μύρτις: το Τραγούδι και το παραμύθι της σιωπής».
ΤΑ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ

Η Μύρτις δεν είναι το 11χρονο κορίτσι που το πρόσωπό της αναπλάστηκε 2500 χρόνια μετά την ομαδική ταφή του. Η Μύρτις δεν είναι ένα από τα πολλά θύματα ενός πολυετούς πολέμου, αλλά το θύμα των μικρών και μεγάλων συμφερόντων του κάθε πολέμου. Θα μπορούσε να λέγεται Αρετή ή Φιλία, να ονομάζεται Ελπίδα ή Αρμονία, Ευτυχία ή Γαλήνη, Χαρά ή Ζωή μα η τύχη της όρισε να θαφτεί ανώνυμα μαζί με τόσους συμπολίτες της, θύματα κι εκείνοι του «Λοιμού των Αθηνών», θύματα όλοι του ανθρώπινου αλληλοσπαραγμού και της αιώνιας λήθης.

Η Μύρτις, σήμερα που οι άναρθρες κραυγές των επηρμένων πολεμοκάπηλων δεν λένε να κοπάσουν αλλά όλο και πιο κοντά μας ακούγονται, αναστήθηκε και αποτελεί το διαχρονικό σύμβολο της αθωότητας που θυσιάζεται στον βωμό της ανθρώπινης Ανοησίας. Μύρτις λοιπόν ένα τραγούδι, μία ωδή αλλά και ένα παραμύθι για την ειρήνη ή αν το θέλετε κατά του πολέμου.

Η συμμετοχή στον διαγωνισμό αυτό που το Σωματείο μας υλοποίησε είχε ως αποτέλεσμα αυτόν τον τόμο, στον οποίο έχουν περιληφθεί οι συμμετοχές εκείνες που βραβεύθηκαν.

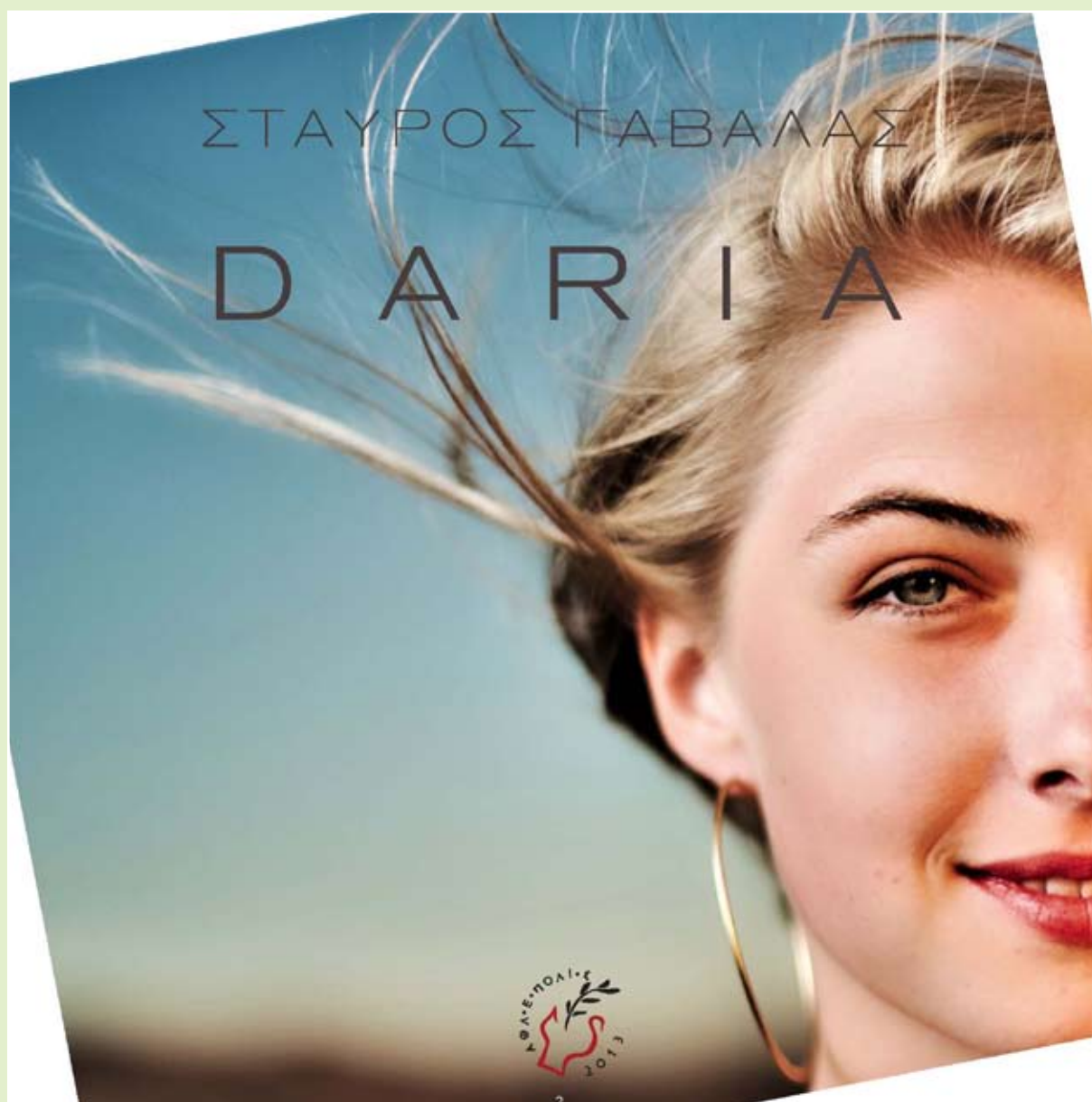
**Polis Pedio
ΛΕΥΚΩΜΑ**

Σκοπός του διαγωνισμού ήταν να αποτυπώσει την σύγχρονη εικόνα της πόλη του Δήμου Παλλήνης, συμπεριλαμβανόμενων και των τριών δημοτικών ενότητων (Ανθούσα-Γέρακα-Παλλήνη), την φυσιογνωμία του και την σφύζουσα ζωή των κατοίκων του με την ξεχωριστή ματιά του καθενός.

Για τον λόγο αυτό προσκλήθηκαν όλοι να ανακαλύψουν ξανά την πόλη, να περπατήσουν στις γειτονιές της και να αισθανθούν τον παλμό της κοινωνίας της, αποτυπώνοντας έτσι τον δυναμικό της «χαρακτήρα» .

Στις 453 φωτογραφίες που λάβαμε έχουν αποτυπωθεί τοπία, στιγμές της καθημερινότητας, εκφάνσεις του κοινωνικού βίου, αρχιτεκτονικά και πολεοδομικά χαρακτηριστικά του σήμερα και του χθες, η φύση και εν γένει η πραγματικότητα του παρόντος ενός δήμου με δισχιλιετή ιστορία, του δήμου μας.

Στο λεύκωμα αυτό περιλήφθηκαν 45 φωτογραφίες από 15 φωτογράφους που ξεχώρισαν είτε για την θεματολογία τους είτε για την τεχνική τους.

DARIA
ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ
ΛΕΥΚΩΜΑ

Το Πέντανδρον σε συνεργασία με τον φωτογραφικό όμιλο Πρίσμα του αθλητικού επιστημονικού σωματείου ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. προβαίνει στην έκδοση φωτογραφικών λευκωμάτων. Το Σωματείο μας αποσκοπεί με την έκδοση αυτή να αναδείξει την δουλειά νέων φωτογράφων και να προβάλλει το έργο των μελών του.

Οι φωτογραφίες που περιλαμβάνονται στο λεύκωμα αυτό εκφράζει αποκλειστικά το ύφος και το πνεύμα του δημιουργού του και έχουν επιλεγεί με γνώμονα τα αισθητικά κριτήρια και το συναίσθημα και όχι απαραίτητα την τεχνική αρτιότητα και επαγγελματική ποιότητα του κάθε δημιουργού.

Τόσο ο τίτλος του λευκώματος, όσο και η επιμέλειά του αποτελούν υλοποίηση της ομάδας μας σε συνεργασία με τον φωτογράφο.

Όσοι θελήσουν να μετέχουν και να συμπράξουν σε αυτήν την εκδοτική προσπάθεια του ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ., το μόνο βέβαιο είναι ότι θα βρουν πρόθυμους υποστηρικτές.

ΤΟ BLOCK ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ
ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΜΙΧΑΛΗ ΜΕΤΑΞΑ
ΛΕΥΚΩΜΑ

Εργατικές πολυκατοικίες που φιλοξένησαν τους αναστεναγμούς, τις αγωνίες και τις πίκρες, τις χαρμολύπες και τα όνειρα εκείνων που ξεριζώθηκαν από τις μητέρες-πατρίδες empaizontas προς στιγμή το θάνατο, αλλά εγκαταλείποντας την ιστορία τους, εστίες, προγονικούς τάφους και τους χειρότερους φόβους τους.

Σπίτια παππούδων, υποταγμένα άνευ όρων στον χρόνο άλλα σφραγισμένα με τα μαδέρια της μνήμης και άλλα που ακόμη υπομένουν τον κάματο, τον μόχθο και τις θύμψεις της προσφυγιάς. Είναι άγνωστο πόσο θα αντισταθούν στις προταγές της νέας εποχής οι παλιές ιστορικές εργατικές συνοικίες.

Είναι άγνωστο για πόσο χρόνο όσοι περιδιαβαίνουν τις γειτονιές της Παλιάς Κοκκινιάς θα «αρμέγουν» φως μιας άλλης εποχής και θα αντλούν απ' τις εικόνες και τα χρώματα, μυρουδιές κι ακούσματα ανεξάντλητα που σαν πλημμυρίδα, όμως, παρηκμασμένων συναισθημάτων εμάς κι εκείνους που τόλμησαν να απαθανατίσουν το αποτύπωμά της προσφυγιάς στον χρόνο θα πνίξουν στην λάσπη της καθημερινότητας.

Α΄ Βραβείο
Διηγήματος

2019

ΕΝΩΣΗ

ΕΛΛΗΝΩΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

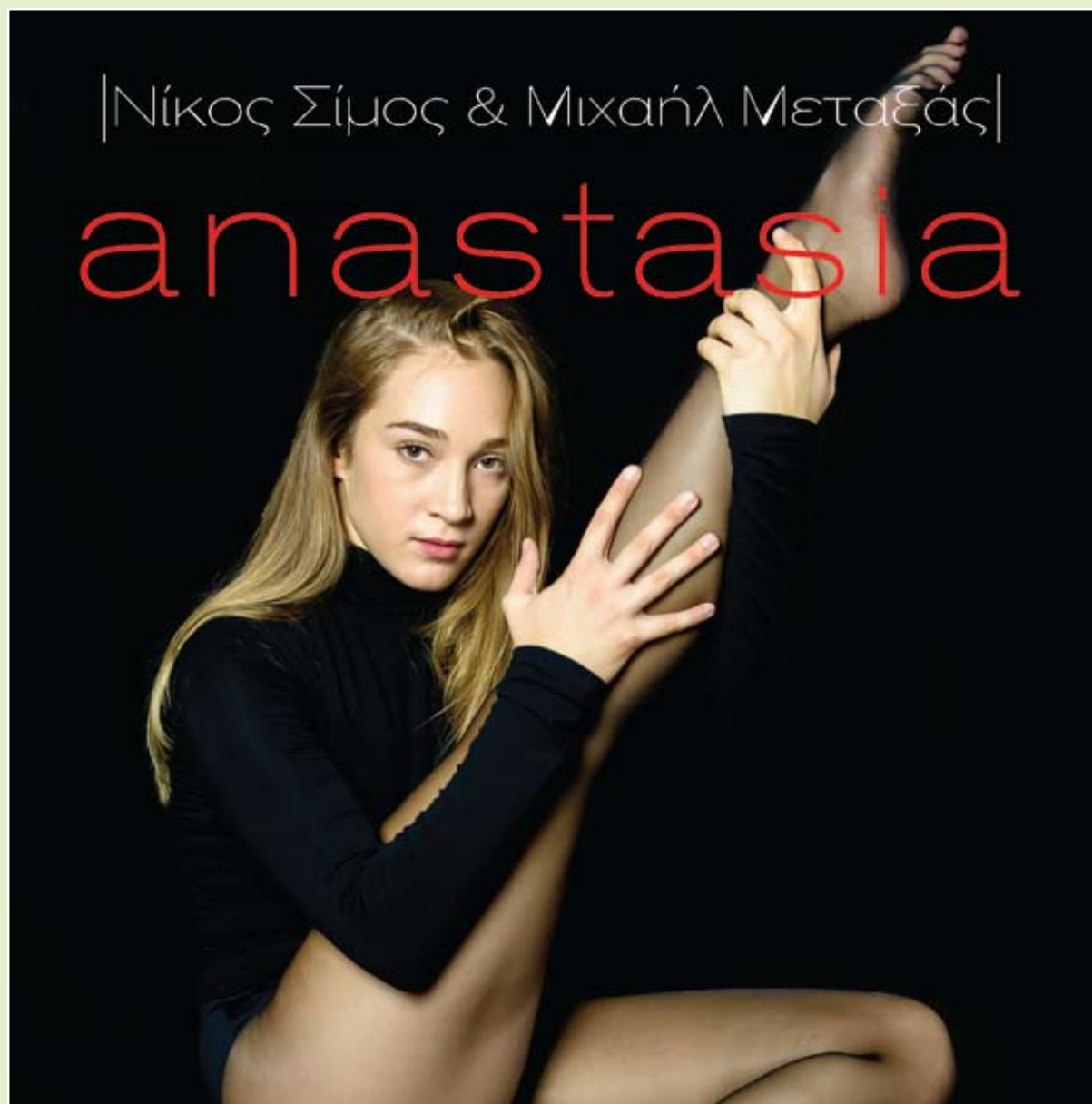

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ ΦΑΓΑΔΑΚΗ
ΕΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΠΟΤΕ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ

Σε αυτό το μήκος κύματος το Πέντανδρον εξέδωσε τη συλλογή διηγημάτων *Ένα καλοκαίρι κάποτε* που βραβεύτηκε με το πρώτο βραβείο διηγήματος από την Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα του

...Εδώ στην περιοχή όλοι λένε για τον μύθο που σκεπάζει την αλήθεια γιατί θα σε περάσουν για τρελό αν επιμείνεις για αυτά που θα σας πω. Όταν ήμουν περίπου στην ηλικία σας είχα παει με τον φίλο μου τον Διονύση στην λίμνη. Εκείνη την ημέρα συνέβη αυτό που ζήσατε κι εσείς..., το ρήγμα στην γη. Ο φίλος μου έπεσε μέσα και τον έχασα.... Από τότε, δεν βρέθηκε ίχνος του. Πιστεύαμε ότι δεν ζει. Όμως πριν από λίγα χρόνια και ενώ έκανα την βόλτα μου στην παραλία, εμφανίστηκε μπροστά μου! Ίδιος και απαράλλακτος σαν να μην είχε περάσει μέρα από τότε. Κοντοστάθηκα να τον δω και δάκρυα ασυγκράτητα έτρεχαν απ'τα μάτια μου. Διονύση φώναξα! Μόνο... που εγώ ήμουν γέρος κι εκείνος ακόμη παιδί. Τι συνέβη; Πού ήσουν; Τον ρώτησα. Τότε μου μίλησε γι' αυτήν την πόλη που κινείται σαν τρένο μέσα σε μαύρες - μωβ τρύπες. Ο χρόνος δεν υπάρχει και κανένας δεν μεγαλώνει.

Σοκαρίστικα νόμιζα ότι έβλεπα φάντασμα! Ο Διονύσης αν και μου τα έλεγε όλα αυτά με κοιτούσε σαν ξένο, δεν με γνώριζε... γι'αυτό και δεν ήξερα τι άλλο να πω. Τον κοιτούσα άφωνος να ξεμακραίνει ώσπου τον έχασα και πάλι. Αναρωτιόμουν αν ήταν όνειρο ή πραγματικότητα εκείνο το μεσημέρι. Αρχίζω όμως και σκέφτομαι τούτο: Είσατε πολύ τυχερά που ανεβήκατε στην πραγματικότητα προτού «ταξιδέψει» η πόλη! Να μην ξαναπάτε εκεί! Είπε με αυστηρό υφος. Κι όλα αυτά εδώ να μείνουν μεταξύ μας. Μάθατε τώρα! Ζήστε την ισορροπία της ζωής απ' την αρχή ως το τέλος της και να θυμάστε τους σταθμούς της!

ΝΙΚΟΥ ΣΙΜΟΥ & ΜΙΧΑΗΛ ΜΕΤΑΞΑ

anastasia
ΛΕΥΚΩΜΑ

Η Αναστασία Καπρέτσου ασχολείται με τον χορό από πολύ νεαρή ηλικία.

Είναι επαγγελματίας χορεύτρια και δασκάλα μοντέρνου και κλασικού χορού και παράλληλα πραγματοποιεί τις σπουδές της στο τμήμα Μουσικολογίας του Ε.Κ.Π.Α.

Ήταν η δεύτερη φορά που συναντηθήκαμε για φωτογράφιση, όμως αυτήν τη φορά ήταν διαφορετικά. Αυτήν τη φορά ήταν το αποκλειστικό μοντέλο. Λιγομίλητη, συνεσταλμένη, ήρεμη δύναμη. Ό,τι έχει να πει, το είπε με τον χορό, το είπε στον φακό. Έπρεπε να περάσουν μόνο λίγα λεπτά μέχρι την ολοκληρωτική της μεταμόρφωση. Απελευθερωμένη, ακομπλεξάριστη, σίγουρη, έπαιζε με τον φακό, έπαιζε με το σκηνικό, άλλαζε εκφράσεις, βλέμμα, ρούχα. Άλλαζε ρόλους ακούραστα. Εκπαιδευμένη να «μιλά» με το σώμα, μεταμορφώνεται από μικρό κοριτσάκι σε γυναίκα με μια απλή κίνηση, με ένα απλό βλέμμα.

Μετά από 4 ώρες και περισσότερα από 3000 κλικ, πολλές ώρες επιλογής και επεξεργασίας, το αποτέλεσμα αποζημίωσε όλους. Η προσπάθεια και ο χρόνος δεν πήγε χαμένος.

Το λεύκωμα αυτό δημιουργήθηκε για να «παγώσει» αυτές τις ώρες. Για να κρατήσει για πάντα τις αναμνήσεις. Για να αποτελεί την πρόκληση να προσπερνούμε τους εαυτούς μας στην επόμενη προσπάθεια. ■

ΝΗΝ ΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1^{ος} ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ PRISMA ME ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΘΕΜΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ο φωτογραφικός όμιλος ΠΡΙΣΜΑ του Αθλητικού Επιστημονικού Πολιτιστικού Σωματείου ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. διοργανώνει διαγωνισμό φωτογραφίας με ελεύθερο θέμα.

Ο διαγωνισμός αποσκοπεί στο να αποτυπώσει την ελεύθερη βούληση την απροκατάληπτη έκφραση, ως ανεμπόδιστη βούληση, ως ανυπότακτο πνεύμα, ως την ανεμπόδιστη επιλογή, ως αυτόνομο θέμα,

1η κατηγορία – Ηλικίας: Από 12 έως 17 ετών

2η κατηγορία–Ηλικίας: Άνω των 18 ετών.

Οι τρεις καλύτερες φωτογραφίες κάθε κατηγορίας θα επιλεγούν από κριτική επιτροπή και θα βραβευθούν στα εγκαίνια της έκθεσης που θα πραγματοποιηθούν το φθινόπωρο του 2020 σε χώρο που θα ανακοινωθεί εγκαίρως. Επιπλέον, τμητικούς επαίνους θα λάβουν οι 10 καλύτερες φωτογραφίες κάθε κατηγορίας.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

1. Δικαίωμα συμμετοχής έχουν οι κάτοικοι Ελλάδας, ηλικίας άνω των 12 ετών.
2. Οι φωτογραφίες που θα εκτεθούν θα

επιλεγούν από την οργανωτική επιτροπή.

3. Η έκθεση θα αποτελείται από 30 φωτογραφικά έργα

4. Κάθε φωτογράφος μπορεί να λάβει μέρος στην έκθεση με έως εννέα (6) φωτογραφίες, οι οποίες θα πιλοφορούνται.

5. Οι φωτογραφίες πρέπει να έχουν δημιουργηθεί αποκλειστικά από τον συμμετέχοντα. Ο/η λαμβάνων/ουσα μέρος στον διαγωνισμό διαβεβαιώνει ότι οι υποβληθείσες φωτογραφίες έχουν ληφθεί και επεξεργαστεί από τον/ην ίδιο/α. Πρόσθετα, οι φωτογραφίες δεν υπόκεινται σε δικαιώματα τρίτων και οι απεικονίσεις προσώπων δεν θίγουν κανενός τα δικαιώματα ή την προσωπικότητά του. Σε περίπτωση κατά την οποία, παρ' όλα αυτά, παραβιασθούν δικαιώματα τρίτων ή εγερθούν σχετικές αξιώσεις, οι οργανωτές του διαγωνισμού δεν φέρουν ουδεμία ευθύνη έναντι τρίτων.

6. Οι φωτογραφίες μπορεί να είναι έγχρωμες ή ασπρόμαυρες.

7. Φωτογραφίες με ακατάλληλο ή προσβλητικό προς τον άνθρωπο ή τον πολιτισμό περιεχόμενο, θα απορριφθούν.

8. Οι φωτογραφίες δεν θα επιστραφούν και δεν θα χρησιμοποιηθούν δίχως την άδεια των δημιουργών τους, σε καμιά άλλη περίπτωση και σε καμιά δημόσια προβολή πέραν των σκοπών προώθησης της έκθεσης.

9. Η έκθεση δύναται να επαναληφθεί σε άλλο χώρο χωρίς καμία επιβάρυνση των δημιουργών-φωτογράφων.

10. Το ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. διατηρεί το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει το φωτογραφικό υλικό, πάντα με ρητή αναφορά του δημιουργού σε εμφανές σημείο.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Οι δημιουργοί-φωτογράφοι από τη στιγμή που θα αποστείλουν τις φωτογραφίες τους, δηλώνουν και αποδέχονται τους προαναφερόμενους Όρους Συμμετοχής και δίνουν τη ρητή άδεια και συναίνεσή τους προς το ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. καθώς και των στοιχείων της κάθε φωτογραφίας, όπου θεωρούν ότι πρέπει να προβληθεί και να δημοσιευθεί για την ορθή παρουσίαση και προβολή της έκθεσης.

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

Οι φωτογραφίες θα πρέπει να αποσταλούν με e-mail στο info@athlepolis.gr σε ψηφιακή μορφή jpg, του οποίου το μέγεθος δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 2Mb και η μεγάλη πλευρά τα 1200 pixels. Οι φωτογραφίες που θα επιλεγούν, θα πρέπει να μας αποσταλούν σε full ανάλυση στα 300dpi, προκειμένου να εκτυπωθούν. Η ονομασία του αρχείου θα πρέπει να αποτελείται από το ονοματεπώνυμο του φωτογράφου, με λατινικούς χαρακτήρες και

αύξοντα αριθμό (π.χ. KOSTAS-PAPADOPOULOS-01.jpg κ.ο.κ.). Η αναλογία διαστάσεων των φωτογραφιών πρέπει να είναι 3×2

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ

Οι φωτογραφίες μπορούν να αποσταλούν από 15/03/2020 μέχρι 30/7/2019 στο e-mail: info@athlepolis.gr με θέμα: "Για τον πρωτο διαγωνισμό φωτογραφίας Prisma με ελεύθερο θέμα". Στο e-mail θα πρέπει να αναφέρονται τα πλήρη στοιχεία (Όνομα και Επώνυμο στα Ελληνικά, ηλικία, τίτλος φωτογραφίας, χώρος φωτογράφισης), ένα ή περισσότερα links από το προφίλ σας στο FaceBook, Flickr, 500px, Viewbug κ.λπ. και τηλ. επικοινωνίας. Οι συμμετέχοντες θα λάβουν ο καθένας ξεχωριστά ενημερωτικό mail με τις φωτογραφίες που έχουν επιλεγεί.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Το ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. διατηρεί το δικαίωμα να ακυρώσει την έκθεση, καθώς και να μεταβάλουν τον χώρο ή/και την ημερομηνία της έκθεσης αν αυτό κριθεί απαραίτητο. Για το στήσιμο της έκθεσης υπεύθυνη είναι το διοικητικό συμβούλιο του Σωματείου

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Έβελιν Ζιγκλέρ
Νικόλαος Σίμος
Μεταξάς Μιχαήλ
Αντώνης Αντωνακάκης
Σταύρος Γαβαλάς
Κωνσταντίνος Μανιός

3^{ος} ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΩΦΕΛΕΙΑ ΠΟΙΗΣΗΣ ΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΘΕΜΑ

Το Αθλητικό Επιστημονικό Πολιτιστικό Σωματείο ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. προκηρύσσει τον 3ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό ΔΗΜΩΦΕΛΕΙΑ-Ποίησης με ελεύθερο θέμα.

Η συμμετοχή στον διαγωνισμό αυτό επιτρέπεται σε όλους και όλες, με μόνη προϋπόθεση την ελληνική γλώσσα. Τα ποιήματα που θα σταλούν για το διαγωνισμό θα πρέπει:

- 1) Να μην έχουν δημοσιευτεί σε έντυπο ή ηλεκτρονικό μέσο.
- 2) Να μην υπερβαίνουν το καθένα την μία (1) σελίδα Α4.
- 3) Η συμμετοχή για τον κάθε διαγωνιζόμενο ορίζεται σε τρία ποιήματα.
- 4) Τα ποιήματα θα πρέπει να πέραν του

ονοματεπώνυμου του συγγραφέα να συνοδεύονται με ψευδώνυμο και να αποστέλλονται με e-mail στην ηλεκτρονική διεύθυνση: dimofeleia@gmail.com.

Σε περίπτωση βράβευσης θα επικοινωνήσουμε μαζί σας μέσω e-mail.

Ο διαγωνισμός ξεκινάει την 15/03/2020 και λήγει στις 30/09/2020.

Μπορείτε επίσης να επικοινωνείτε και μέσω του site: www.athlepolis.gr.

Η κρίση των ποιημάτων θα γίνει από τριμελή Κριτική Επιτροπή, την οποία αποτελούν οι: Ορφέας Σπαρτιώτης (Ποιητής), Ηλίας Κατής (Ποιητής), Ίρα Μάγια (Ποιήτρια).

τα αποτελέσματα θα ανακοινωθούν στις 15/12/2020 ενώ θα παρουσιαστούν στο κοι-

νό στις 14 Μάρτιου 2021 σε ειδική εκδήλωση σε Πολιτιστικό Κέντρο του δήμου Παλλήνης.

Όλα τα ποιήματα θα κυκλοφορήσουν σε ειδικό αναμνηστικό ανθολόγιο.

Στην ίδια εκδήλωση θα βραβευτούν οι νικητές και θα απονεμηθούν έπαινοι και αναμνηστικά διπλώματα

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΠΟΥ ΜΗΔΕΝ, ΣΤΟ ΣΧΕΔΟΝ ΑΠΕΙΡΟ

Ζούμε σ' έναν κόσμο μαγικό, όπως λέει και το τραγούδι, αλλά σπάνια συνειδητοποιούμε ότι μεγάλο μέρος της μαγείας οφείλεται στο ότι ζούμε στη μέση περίπου της κλίμακας των διαστάσεων, μεταξύ του ατόμου και των μεγεθών του Σύμπαντος.

Αυτό μας δίνει το πλεονέκτημα να μπορούμε να έχουμε πρόσβαση με τα τεχνικά μέσα που έχουν αναπτυχθεί χάρις στην ευφυΐα του ανθρώπου και στα δύο άκρα των μεγεθών αυτών, έτσι ώστε να έχουμε μια αρκετά καλή, αν και όχι ακόμα ολοκληρωμένη εικόνα του φυσικού κόσμου. Από την άλλη μεριά, εξαιτίας της εύθραυστης φύσης μας, ζούμε πολύ κοντά στο κάτω μέρος της κλίμακας σε ότι αφορά την πίεση, τη θερμοκρασία και τις βαρυτικές δυνάμεις. Αρκεί να σκεφτούμε ότι ζούμε σε πίεση περίπου 1 bar (100.000 Pa), θερμοκρασία λίγο επάνω από το απόλυτο μηδέν (273 βαθμούς Κελσίου) και σε πεδίο επιτάχυνσης της τάξης του 1g (δηλαδή μάζα 1 kg δέχεται δύναμη 10 N), ενώ στα άστρα και τις μαύρες τρύπες οι τιμές των μεγεθών αυτών είναι εκατομμύρια φορές μεγαλύτερες.

Εκατομμύρια φορές μεγαλύτερες είναι και οι ταχύτητες που αναπτύσσουν τα σχεδόν άυλα υποατομικά σωματίδια και τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα σε σχέση με τις ανθρώπινες κατασκευές, αν και εδώ, όπως απέδειξε ο πολύ έξυπνος κύριος Αλβέρτος υπάρχει και ένα άνω όριο (η ταχύτητα του φωτός στο κενό), που κάθε τόσο επιβεβαιώνεται ότι είναι πράγματι αεσιπέραστο. Κοντά στο μέσο της κλίμακας της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, βρισκόμαστε επίσης και από πλευράς οπτικής αντίληψης των κυμάτων αυτών (ορατό φως). Χοντρικά, θα λέγαμε ότι ο κόσμος μας χωρίζεται σε τρεις περιοχές:

-Τον **φυσικό κόσμο** κοντά στις διαστάσεις και τα μέτρα του ανθρώπου,

-Τον **μικρόκοσμο** (κάτω από το ατομικό μέ-

γεθος), και

-Τον **μακρόκοσμο** (το σύμπαν που βλέπουμε το βράδυ στον ουρανό και με τα τηλεσκόπια).

Το περίεργο είναι ότι στις τρεις αυτές περιοχές, και με τις σημερινές γνώσεις, τα πράγματα δεν φαίνεται να δουλεύουν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο.

Στον άμεσα αντιληπτό (φυσικό) μας κόσμο, ισχύει η Νευτώνεια φυσική, δηλαδή αυτή που περιέγραψε ο Νεύτωνας με τις εξισώσεις του, τη μαθαίνουμε στο Γυμνάσιο και όλα «σχεδόν» τα αντικείμενα γύρω μας έχουν κατασκευαστεί σύμφωνα με αυτούς τους φυσικούς νόμους.

(Για αυτό το «σχεδόν», βλ παρακάτω στο κείμενο).

Στον **μικρόκοσμο**, τα πράγματα είναι κάπως αόριστα και αυτό δεν είναι σχήμα λόγου, καθώς εκεί επικρατεί η κβαντική φυσική με την αρχή της αβεβαιότητας ή απροσδιοριστίας, που μοιάζει να πλησιάζει λίγο την περιοχή του μεταφυσικού (εικόνα 1)

Με απλά λόγια, μοιάζει σαν κάποια ιδιότητα ενός σωματιδίου να γίνεται συγκεκριμένη μόνο εφόσον υπάρχει κάποιος να την παρατηρήσει, ή να την καταγράψει με όργανα. Παραφράζοντας τον Καρτέσιο, θα λέγαμε: παρατηρώ, άρα υπάρχει. Είναι σαν ένα ζουζούνι να πετάει μέσα σ' ένα δωμάτιο, αλλά να είναι αδύνατον να προσδιορίσουμε ταυτόχρονα τη θέση και την ταχύτητά του, μας επιτρέπεται να προσδιορίσουμε με ακρίβεια μόνον ένα από τα δύο αυτά μεγέθη κάθε φορά.

Μια άλλη ενδιαφέρουσα ιδιότητα που έχει παρατηρηθεί στο μικρόκοσμο, είναι η δυνατότητα να επιτευχθεί μεταφορά πληροφορίας με τρόπο που μοιάζει να ξεπερνάει σε ταχύτητα αυτή του φωτός.

Αυτό δεν αντικείται στη γνωστή αρχή που

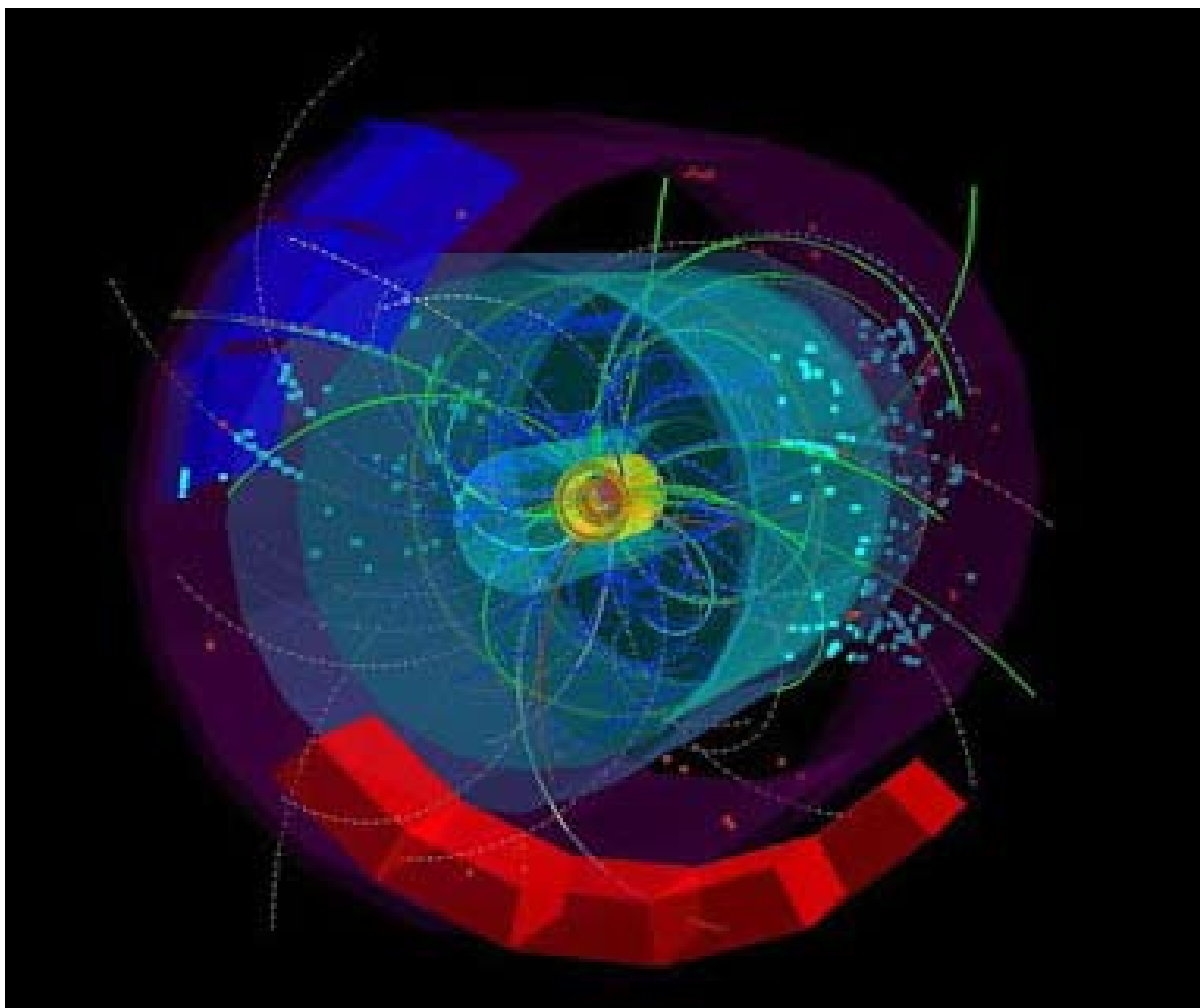
θέλει την ταχύτητα του φωτός στο κενό τη μεγαλύτερη δυνατή στο Σύμπαν, αλλά έχει να κάνει με τη μετάδοση μιας ιδιότητας, μεταξύ δύο φωτονίων (προς το παρόν) που έχουν κοινή προέλευση.

Μοιάζει αρκετά με τη διαίσθηση που πιστεύουμε (αναπόδεικτα) ότι αναπτύσσουν οι δίδυμοι μεταξύ τους, εξαιτίας της κοινής προέλευσής τους. Η κατανόηση του μικρόκοσμου ανοίγει μια γοητευτική διάσταση στη φύση, και αξιοποιεί τη δυνατότητα του ανθρώπου να κατασκευάσει μηχανήματα σε διαχειρίσιμα μεγέθη (όπως πχ ο τεράστιος επιταχυντής του CERN στη Γενεύη), που δίνουν ταχύτητες πολύ κοντά στην ταχύτητα του φωτός σε υποατομικά σωματίδια. Και μάλιστα, όσο πιο μικρά σωματίδια θέλουμε να ερευνήσουμε, τόσο μεγαλύτερα μηχανήματα χρειαζόμαστε, επειδή απαιτείται περισσότερη ενέργεια για να φθάσουμε σ' αυτά!

Οδηγώντας κάποια από τα σωματίδια αυτά σε σύγκρουση μεταξύ τους, δημιουργούνται (σε πολύ, μα πάρα πολύ μικρή κλίμακα αλλά εξαιρετικά υψηλή θερμοκρασία σημειακά) συνθήκες παραπλήσιες με την απαρχή του Σύμπαντος (τη γνωστή Μεγάλη Έκρηξη ή Big Bang), οπότε θα μπορούσε να γίνει κατανητό το πώς δημιουργήθηκε η ύλη και η ενέργεια, και πώς απέκτησαν τις ιδιότητες που γνωρίζουμε σήμερα. Μια άλλη συνέπεια αυτών των συγκρούσεων μεγάλης ενέργειας, ήταν να αποκαλυφθεί ένα πλήθος νέων σωματιδίων που κρύβονται μέσα στην κλασική εικόνα του ατόμου, με αποτέλεσμα να αναγκαστούν οι φυσικοί να εξαντλήσουν τη φαντασία τους για να τα ονομάσουν!

Και αν σας φαίνεται ότι ψάχνουμε ψύλλους στα άχυρα, σας λέμε ότι σήμερα γνωρίζουμε για τους ψύλλους, αλλά μας διαφεύγουν ακόμα τα «άχυρα».

(Για τα «άχυρα», βλ παρακάτω στο κείμενο).

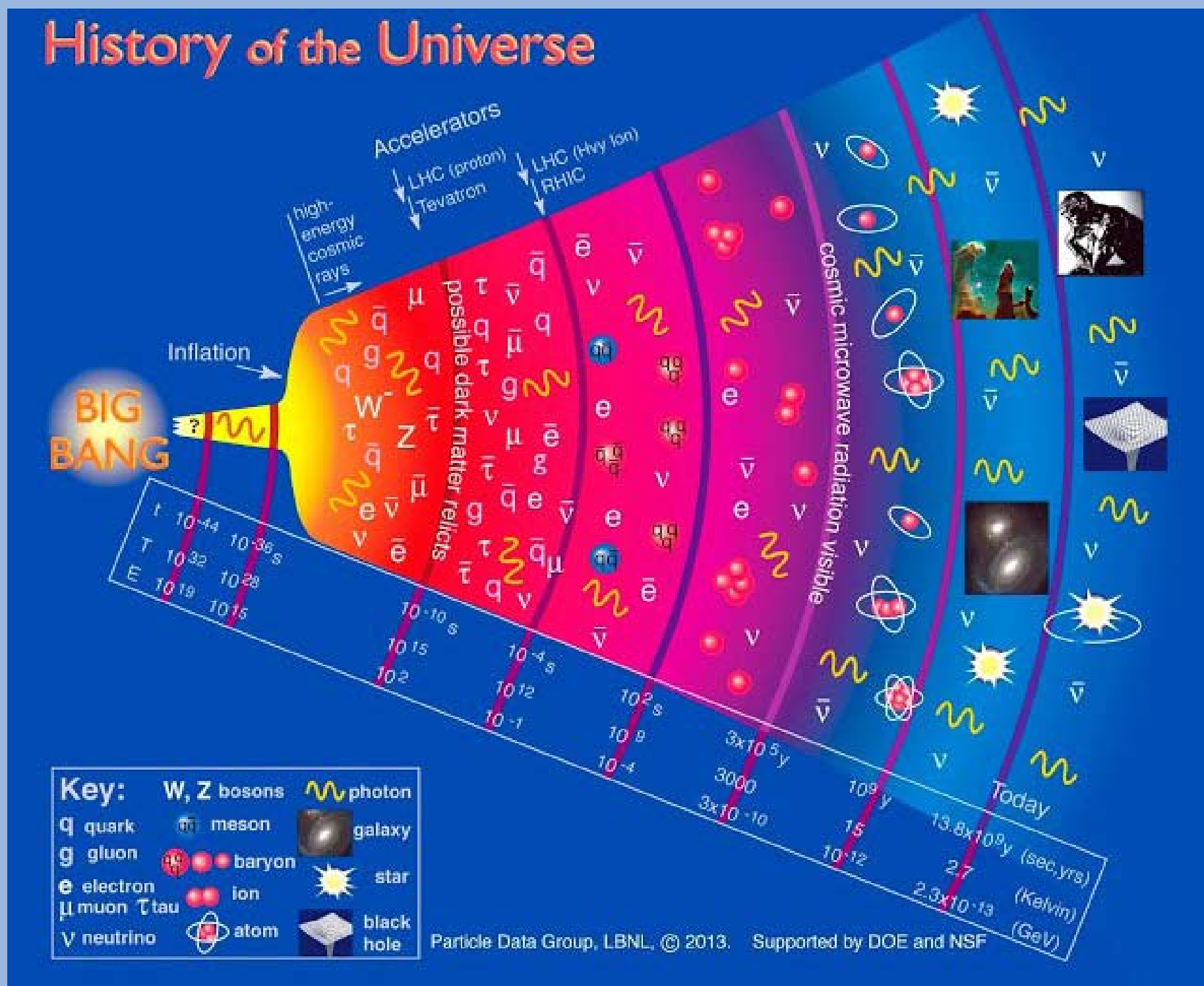
Εικόνα 1. Τροχιές υποατομικών σωματιδίων (επεξεργασμένες από υπολογιστή) μετά από σύγκρουση ατομικών σωματιδίων, στο CERN. Από την τροχιά κάθε σωματιδίου συμπεραίνονται τα φυσικά χαρακτηριστικά του. Η μέγιστη ισχύς των συγκρούσεων στο CERN φτάνει τα 14 TeV, που ακούγεται μεγάλη (και είναι για τα υποατομικά σωματίδια) αλλά για σύγκριση, 1 TeV είναι η κινητική ενέργεια του ιπτάμενου κουνουπιού!

Παρόλη όμως τη θεωρητική απροσδιοριστία που βασιλεύει στην κβαντική μηχανική, έχουν ήδη προκύψει και αναμένεται να προκύψουν στο μέλλον πολύ συγκεκριμένες πρακτικές εφαρμογές της, που αφορούν πχ την ανάπτυξη νανο-υλικών στα οποία μπορούν να δοθούν πρωτόγνωρες ιδιότητες, καθώς και την ανάπτυξη κβαντικών υπολογιστών με πολλαπλάσια υπολογιστική ικανότητα από τους σημερινούς (ίσως τότε δούμε και τον πρώτο «σκεπτόμενο» υπολογιστή).

Ένα κβαντικό ρολόι θα έχει τόσο μεγάλη ακρίβεια, ώστε αν είχε αρχίσει να λειτουργεί τη στιγμή της Μεγάλης Έκρηξης, μέχρι σήμερα θα είχε

χάσει λιγότερο από ένα δευτερόλεπτο (εικόνα 2)!

Ένας πολύ πρόσφατος κλάδος είναι και η Κβαντική Βιολογία, η οποία μελετά τις επιδράσεις των τυχαίων συμβάντων στη δομή του κυττάρου, με κύριο στόχο να ανακαλύψει τον μηχανισμό δημιουργίας των μεταλλάξεων και των καρκινικών κυττάρων. Γενικά, αν θελήσουμε να αντιστοιχήσουμε το βαθμιαίο «χτίσιμο» της ύπαρξής μας με τις ανάλογες επιστήμες, θα είχαμε την παρακάτω κλιμάκωση:

Εικόνα 2. Σχηματική παράσταση της εξέλιξης του σύμπαντος, από το big bang (αριστερά) μέχρι σήμερα (δεξιά). Στην κλίμακα στο κάτω μέρος της εικόνας, φαίνεται ο χρόνος, η θερμοκρασία και η ενέργεια, ενώ στο επάνω μέρος το πόσο κοντά έχουμε καταφέρει να φθάσουμε να αναπαραστήσουμε τις συνθήκες μετά τη Μεγάλη Έκρηξη, μέσα στους διάφορους επιταχυντές.

Φυσική: Δομή του ατόμου
Χημεία: Δομή των μορίων
Βιοχημεία: Οργάνωση των μορίων σε κύτταρα
Βιολογία: Συνένωση των κυττάρων σε ζωντανούς οργανισμούς
Γενετική: Αξιοποίηση των πληροφοριών των κυττάρων

Με αυτά κι αυτά μεταφερόμαστε στο **μακρόκοσμο**, όπου ισχύουν διαφορετικά αλλά εξίσου περίεργα και συναρπαστικά φαινόμενα.

Κατ' αρχήν δεν βλέπουμε τα πραγματικά όρια του σύμπαντος, αφού τα μακρινότερα άστρα που βλέπουμε σήμερα ήταν στη θέση εκείνη, όταν το φως τους που φτάνει σ' εμάς τώρα ξεκίνησε να έρχεται προς το μέρος μας.

Με διάφορους υπολογισμούς οι αστρονόμοι εκτιμούν την ηλικία του σύμπαντος σε 14 δισεκατομμύρια έτη περίπου, ενώ η δυνατότητα παρατήρησης των ορίων του σύμπαντος φθάνει σε βάθος και προς όλες τις κατευθύνσεις, τα 47 δισεκατομμύρια έτη φωτός.

Τώρα πώς γίνεται αυτό, που μοιάζει να παραβιάζει το όριο της ταχύτητας του φωτός, ρωτήστε τους αστρονόμους που λένε ότι μέρος της επέκτασης του Σύμπαντος (που συνεχίζεται), έχει συμβεί με ταχύτητα διαστολή του χώρου ελάχιστο χρόνο μετά τη δημιουργία του. Και δεν είναι μόνο ό,τι δεν βλέπουμε όλο το σύμπαν. Δεν βλέπουμε ούτε όλη την ύλη, ούτε και όλη την ενέργεια που εμπεριέχει. Στην πραγματικότητα αντιλαμβανόμαστε μόνο ένα μικρό ποσοστό τους, της τάξης του 5%!

Η υπόλοιπη ύλη και ενέργεια (τα «άχυρα» που λέγαμε παραπάνω) έχουν βαφτιστεί «σκοτεινές», που δηλώνει την άγνοιά μας επί του θέματος.

Πολύ συνοπτικά, η σκοτεινή ύλη είναι αόρατη ύλη κυρίως μέσα στους γαλαξίες, που έχει θετική βαρυτική επίδραση και βοηθάει στη συνοχή τους, ενώ η σκοτεινή ενέργεια είναι διάσπαρτη στο Σύμπαν, έχει αρνητική βαρυτική επίδραση και προκαλεί την επιταχυνόμενη διαστολή του (δηλ την επιταχυνόμενη απομάκρυνση των γαλαξιών μεταξύ τους).

Αντίθετα, για τις «μαύρες τρύπες» οι ιδιότητες τους έχουν προσδιοριστεί με αρκετή ακρίβεια, και έχουν χρησιμοποιηθεί τόσο σε ιστορίες επιστημονικής φαντασίας όσο και αυθεντικής επιστήμης, ως ο από μηχανής Θεός για να δώσουν λύσεις στους ήρωες ή διέξοδο στη φαντασία των επιστημόνων, δημιουργώντας «σκουληκότρυπες» για ταχεία μεταφορά από τη μια άκρη του Σύμπαντος στην άλλη, ταξίδια μπρος – πίσω στο χρόνο, κλπ. Μία μαύρη τρύπα είναι περιοχή τεράστιας βαρύτητας, τόσο τεράστιας που συγκρατεί ακόμα και το φως από το να διαφύγει, οπότε δεν βλέπουμε

τίποτα μέσα της (πιο μέσα από τον "οριζοντα γεγονότων" για την ακρίβεια). Μα το φως επηρεάζεται από την βαρύτητα; Όχι μόνο το φως, αλλά και ο ίδιος ο χρόνος επηρεάζεται από τη βαρύτητα (σωστότερα από την παρουσία μάζας, όχι από τις δυνάμεις g), προκαλώντας περίεργα αλλά και αστεία φαινόμενα, που όμως έχουν επιβεβαιωθεί.

Υπόψη ότι χρόνος και χώρος θεωρείται ότι δημιουργήθηκαν ταυτόχρονα με τα υπόλοιπα προϊόντα της Μεγάλης Έκρηξης, οπότε η ερώτηση για το τι υπήρχε πριν και πού, δεν έχει νόημα ούτε φυσικά απάντηση.

Σήμερα, εκτιμάται ότι στο κέντρο των περισσότερων γαλαξιών υπάρχει και από μία γιγάντια μαύρη τρύπα. Η επίδραση της βαρύτητας στο φως έχει επιβεβαιωθεί, όπως και η επιβράδυνση του χρόνου τόσο από τη βαρύτητα, όσο και από την ταχύτητα.

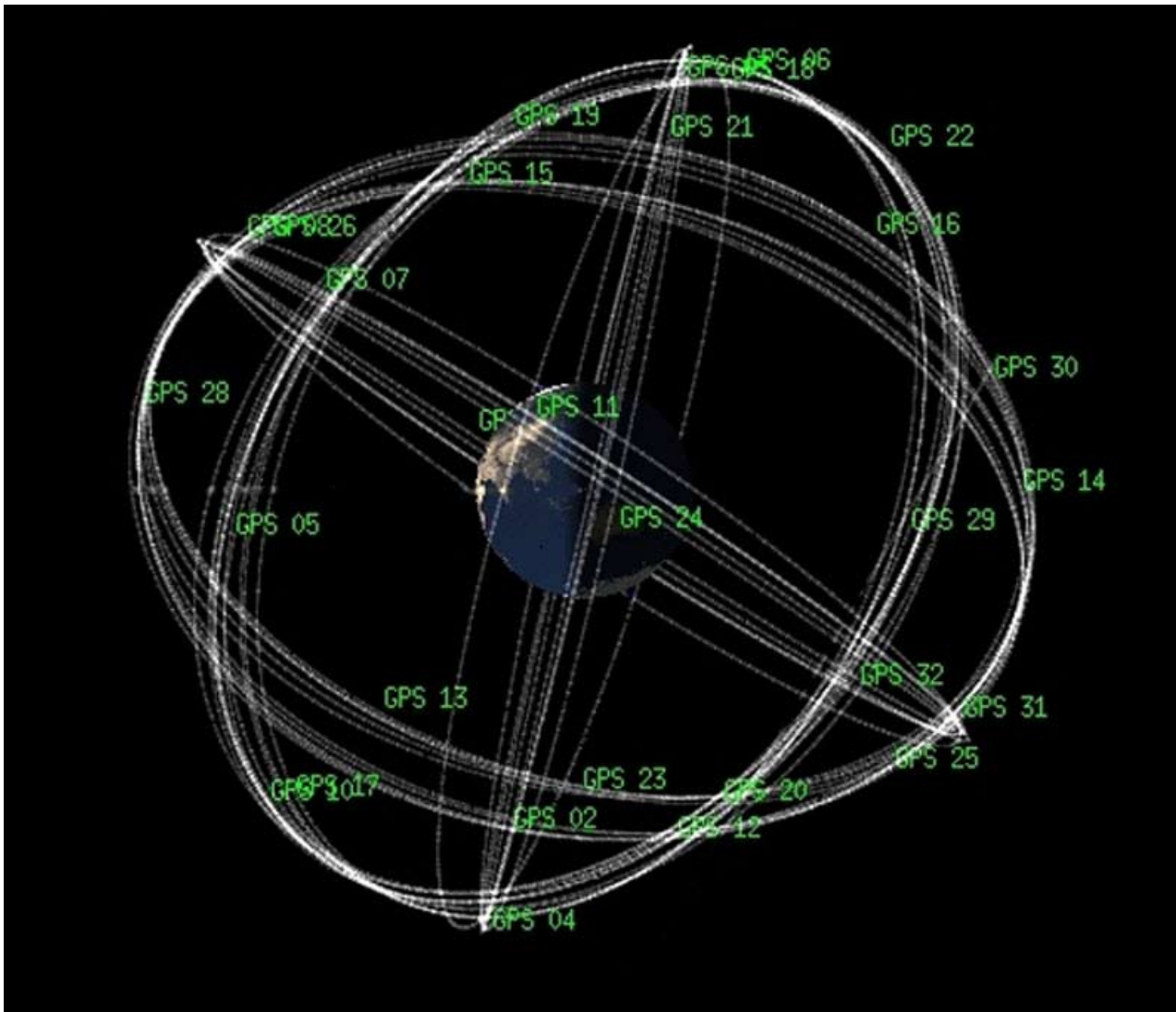
Στη μαύρη τρύπα, εκτός από το φως που δεν ξεφεύγει, δεν κυλάει ούτε ο χρόνος για τον εξωτερικό παρατηρητή, και δεν εννοούμε ότι επηρεάζονται οι μηχανισμοί των ρολογιών εξαιτίας του βαρυτικού πεδίου, αλλά και ο ίδιος ο βιολογικός χρόνος (εικόνα 3).

Αντίστοιχα, οι μεγάλες ταχύτητες επιβραδύνουν επίσης τον χρόνο, και πρακτικό παράδειγμα (εδώ αντιστοιχεί το «σχεδόν» προηγούμενης παραγράφου) αποτελούν οι δορυφόροι του συστήματος GPS, που λαμβάνουν υπόψη την «παραμόρφωση» του χρόνου τόσο λόγω της ταχύτητάς τους, αλλά και εξαιτίας της απομάκρυνσής τους από τη μάζα της Γης, αλλιώς τα λάθη τους θα ήταν σημαντικά.

Γνωστό είναι επίσης το παράδειγμα των διδύμων, όπου ο αδελφός που κάνει ένα σύντομο για τον ίδιο ταξίδι αλλά με πολύ γρήγορο διαστημόπλοιο, γυρίζει στη Γη για να βρει τον αδελφό του αρκετά πιο γερασμένο από τον ίδιο. Αυτός είναι και ο μόνος γνωστός τρόπος για να προχωρήσει κάποιος γρηγορότερα στο μέλλον, αλλά δυστυχώς είναι διαδρομή χωρίς εισιτήριο (χρονικής) επιστροφής. Όσο για επιστροφή στο παρελθόν, δεν φαίνεται να υπάρχει τρόπος, τουλάχιστον όχι με «διαδραστικό» τρόπο, επειδή δεν θα πρέπει να μπορούμε να επηρεάσουμε το παρελθόν, παρότι το αντίθετο είναι προσφιές θέμα σε ταινίες επιστημονικής φαντασίας και υπάρχουν και κάποιες ενδείξεις ότι η αιτία δεν προηγείται πάντοτε του αποτελέσματος.

Καθαρά θεωρητικά, επιστροφή στο παρελθόν μπορεί να γίνει μόνο αν επιτευχθεί ταχύτητα μεγαλύτερη από του φωτός, οπότε η κομψή κυρία δεν πρόκειται να γυρίσει πίσω στο χρόνο, όχι σύντομα τουλάχιστον*.

* Από το σχετικό τραγουδάκι που κυκλοφόρησε όταν έγινε ευρύτερα γνωστή η θεωρία της Σχετικότητας:

Εικόνα 3. Οι τροχιές των δορυφόρων του συστήματος GPS, σε ύψος 20.000 km από την επιφάνεια της Γης. Οι δορυφόροι GPS είναι μια από τις αποδείξεις ότι η θεωρία της σχετικότητας ισχύει.

Οι φυσικοί έχουν μελετήσει αυτές τις ιδιότητες, και έχουν καταλήξει ότι υπάρχουν τέσσερεις μόνο θεμελιώδεις αλληλεπιδράσεις στη φύση και κατά συνέπεια μόνο τέσσερα διαφορετικά πεδία στο Σύμπαν, και μάλιστα εκτιμούν (και ελπίζουν) ότι θα μπορούσαν και τα τέσσερα να περιγραφούν με ενιαίο μαθηματικό τρόπο. Ήδη, τα δύο από τα πεδία αυτά (ηλεκτρομαγνητικό και ασθενές πυρηνικό) έχουν ενοποιηθεί ενώ το τρίτο (ισχυρό πυρηνικό) πλησιάζει προς την ενοποίηση (Μεγάλη Ενοποιημένη Θεωρία).

Οπότε για να καταλήξουμε στην τελική «Θεωρία των Πάντων», μάς μένει το τέταρτο πεδίο το βαρυτικό, που αν και πάρα πολύ ασθενέστερο αν το θεωρήσουμε στην ίδια κλίμακα με τα προηγούμενα (και μάλλον γι' αυτό ακριβώς), αντιστέκεται ακόμα. Μία πρόσφατη σημαντική ανακάλυψη στο Cern έχει να κάνει με το σωματίδιο Higgs, που είχε θεωρητικά προβλεφθεί πριν από σχεδόν 50 χρόνια, και που επιβεβαιώνει την ύπαρξη του ομώνυμου πεδίου το οποίο δίνει στα περισσότερα υποατομικά σωματίδια τη μάζα τους (σε όσα βέβαια έχουν).

Κάποιοι επιστήμονες βλέπουν μια πολύ περιεργή σύμπτωση στο γεγονός ότι τα μεγέθη των παραπάνω πεδίων έχουν ακριβώς τις κατάλληλες τιμές, οι οποίες επέτρεψαν την εξέλιξη προς ένα Σύμπαν φιλικό προς την ανάπτυξη τελικά της νοήμονος ζωής (Ανθρωπική Αρχή). Παλιότερα, κυριαρχούσε η αρχή του «Ευφυούς Σχεδιασμού» του Σύμπαντος, εξαιτίας της πολυπλοκότητας των οργανισμών που αποκάλυπτε συνεχώς η επιστήμη και της εδραίωσης παγκόσμιων και σχετικά απλών φυσικών νόμων.

Όμως, η αρχή αυτή δεν θεωρείται σήμερα απαραίτητη για τη δημιουργία του Σύμπαντος, καθώς η αυθόρμητη (εκ του μηδενός) εμφάνισή του δεν είναι αντίθετη στα μαθηματικά της σύγχρονης Φυσικής, και χωρίς βέβαια αυτό να αποκλείει την ύπαρξη Θεού.

Μάλιστα ορισμένοι προτείνουν ότι η Μεγάλη Έκρηξη έχει επαναληφθεί πολλές φορές,

*«Ήταν μια κομψή κυρία που εγνώριζε
σαφώς,
πώς να ταξιδεύει μόνη γρηγορότερα απ' το
φως.
Εξεκίνησε μια μέρα, κατευόδιο καλό της,
και επέστρεψε ξανά, να τι είναι η Σχετικό-
της,
την προηγούμενη νύχτα πίσω πάλι στο
χωριό της»*

Είναι επίσης γνωστό ότι οι μεγάλες ταχύτητες αυξάνουν τη μάζα των σωμάτων.

Αυτό δεν σημαίνει ότι τα αντικείμενα «φουσκώνουν», αλλά καθώς πλησιάζουν την ταχύτητα του φωτός, χρειάζεται όλο και περισσότερη ενέργεια για να αυξηθεί και άλλο η ταχύτητά τους (οπότε φαίνεται «σαν» να αυξάνεται η μάζα τους), συνεπώς όταν βρίσκονται ένα βήμα πριν την ταχύτητα του φωτός χρειάζεται πια

άπειρη ενέργεια για αυτό το τελευταίο βήμα, οπότε είναι αδύνατον να γίνει.

Έτσι εξηγούνται οι τεράστιες εγκαταστάσεις και ενέργειες που χρειάζονται για την επιτάχυνση μερικών υποατομικών σωματιδίων πολύ κοντά (αλλά όχι ακριβώς) στην ταχύτητα του φωτός. Θα έχετε ενδεχομένως παρατηρήσει ότι η δομή του μικρόκοσμου και του μακρόκοσμου μοιάζουν, δηλαδή υπάρχουν πυρήνες, πολύ κενό γύρω τους, και μικρότερα σώματα που κινούνται σε τροχιά γύρω από τους πυρήνες αυτούς.

Επιπλέον ο χώρος διαποτίζεται από διάφορα ενεργειακά πεδία που αλληλεπιδρούν μεταξύ τους αλλά και με τα ίδια τα σωματίδια, συνδέοντας έτσι τον μικρόκοσμο με τον μακρόκοσμο.

(Ενα πεδίο είναι χώρος με συγκεκριμένες ιδιότητες, που μπορούν να περιγραφούν μαθηματικά).

ακολουθούμενη κάθε φορά από τη Μεγάλη Σύνθλιψη και ότι το σημερινό Σύμπαν είναι το μόνο που είχε τις κατάλληλες συνθήκες, οι οποίες επέτρεψαν την ανάπτυξη νοημόνων όντων που έφθασαν να αναρωτιούνται για τη δημιουργία του!

Αν λοιπόν οι αποστάσεις μεταξύ των ουράνιων σωμάτων, πέρα από το ηλιακό σύστημα, είναι τόσο μεγάλες και η ταχύτητα έχει ένα όριο (πολύ χαμηλότερο από την ταχύτητα του φωτός για κάθε πρακτική χρήση), υπάρχει λόγος να ψάχνουμε τόσο πολύ το ηλιακό σύστημα και το βαθύ διάστημα;

Φυσικά κάποιες πρακτικές εφαρμογές για την ανθρωπότητα οπωσδήποτε θα προκύψουν, πχ να εντοπίσουμε έγκαιρα και να εκτρέψουμε ενδεχόμενη απειλή από αστεροειδή (για να μην έχουμε το τέλος των δεινοσαύρων), ή να φέρουμε ήλιο 3 από τη Σελήνη (και αργότερα ίσως και από τον Κρόνο) για να διευκολυνθεί η πυρηνική σύντηξη, ελπίζοντας ότι θα καταφέρουμε να την κάνουμε αρκετά αποδοτική ώστε να λύσουμε οριστικά το ενεργειακό πρόβλημα στη Γη. (εικόνα 4)

Όμως είμαστε σχεδόν βέβαιοι ότι εξελιγμένη ζωή στο Ηλιακό σύστημα δεν υπάρχει πέρα από τη Γη, και πέρα από το Ηλιακό σύστημα εξαιτίας των τεράστιων αποστάσεων είναι απίθανο να φθάσουμε στη διάρκεια μιας ανθρώπινης ζωής, όσο και να καταφέρουμε μελλοντικά να την παρατείνουμε.

Υπενθυμίζεται όμως, ότι σε ταχύτητες πολύ κοντά στην ταχύτητα του φωτός όπως στο παράδειγμα των διδύμων, η διάρκεια του ταξιδιού για τους αστροναύτες συντομεύεται κατά πολύ.

Ξέχωρα όμως από τους χρονικούς περιορισμούς, ακόμα και αν στο μέλλον υπάρξει ένα πανίσχυρο προωθητικό σύστημα (ας πούμε με αντιύλη που είναι το πιο δύσκολο αλλά και ενεργειακά το πιο αποδοτικό «καύσιμο»), η επιτάχυνση που μπορεί να έχει ένα διαστημόπλοιο περιορίζεται από τη φυσική αντοχή του ανθρώπου που δεν είναι και πολύ μεγάλη (3 g για λίγες ώρες).

Εκτός αν, βρεθεί τρόπος να επιταχύνεται το διαστημόπλοιο από βαρυτικό πεδίο, επειδή στην περίπτωση αυτή οι επιβάτες ουσιαστικά θα βρίσκονται συνεχώς σε περιβάλλον έλλειψης βαρύτητας, ανεξάρτητα από την επιτάχυνση!

Και τα UFO; Αυτά προς το παρόν ανάγονται περισσότερο στο πεδίο της πίστης παρά της επιστήμης, τουλάχιστον μέχρι να υπάρξουν ουσιαστικές αποδείξεις εμφάνισης και επικοινωνίας μαζί τους.

Αν όμως πρέπει να δεχτούμε σώνει και καλά την ύπαρξή τους, μια πιθανή εξήγηση ίσως είναι ότι έρχονται από άλλη κοσμική διάσταση, και κινούνται μέσα από αυτή τη διάσταση μεταξύ των πλανητικών συστημάτων.

Πάντως οι σοβαρότερες έρευνες για εξωγήινη ζωή, όπως για παράδειγμα το πρόγραμμα SETIπου την ψάχνει μέσω ραδιοκυμάτων, δεν έχουν εντοπίσει ακόμα κάτι, ενώ η έρευνα για κατοικήσιμους πλανήτες ή φεγγάρια σε άλλα ηλιακά συστήματα, είναι ακόμα στην αρχή της.

Αν και το πιθανότερο είναι να μην είμαστε τα μόνα νοήμονα όντα στο Σύμπαν, στο ερώτημα γιατί ενδεχομένως μόνο εδώ, σ' αυτόν τον πλανήτη αναπτύχθηκε ζωή με νοημοσύνη, η απάντηση είναι ότι όπου και να ήταν «αυτός ο πλανήτης» το ερώτημα θα ήταν το ίδιο, και ίσως τελικά η ανάπτυξη ειδικά νοήμονος ζωής να προϋποθέτει εξαιρετική συγκυρία γεγονότων σε έναν ήδη πολύ «βολικό» πλανήτη.

Ας μην ξεχνάμε ότι οι δεινόσαυροι κυριάρχησαν στη γη για 160 περίπου εκατομμύρια χρόνια χωρίς ουσιαστικά να εξελιχθούν (παρά μόνο κάποιοι απ' αυτούς σε πουλιά), ενώ ο άνθρωπος εξελίχθηκε από τον κοινό μας πρόγονο με τον πιθηκο στη σημερινή του μορφή, σε λιγότερο από 7 εκατομμύρια χρόνια. Ενδεχομένως, μία «σύμπτωση» που οδήγησε στον σημερινό άνθρωπο να ήταν και η καταστροφή των δεινόσαυρων, μάλλον από αστεροειδή όπως προαναφέρθηκε.

Θα μπορούσε κανείς να αναρωτηθεί αν όλη αυτή η δαπάνη πόρων (κόπος, χρόνος, χρήμα) αξίζει τον κόπο. Αν κρίνουμε με άμεσα ωφελιμιστικά κριτήρια, ίσως όχι. Τις χρήσιμες εφαρμογές που έχουν προκύψει, θα μπορούσαμε ενδεχομένως να τις είχαμε πετύχει με πολύ μικρότερη δαπάνη πόρων, εφόσον γίνονταν στοχευμένη έρευνα.

Αλλά ο άνθρωπος, όπως λέει το όνομά του, είναι φτιαγμένος* για να κοπάζει ψηλά, και σε τελική ανάλυση είναι η περιέργεια για το άγνωστο και η δυνατότητα να το ερευνήσει, που έχει οδηγήσει τα βήματά του μέχρι σήμερα, και θα

συνεχίζει να το κάνει.

Και μην ξεχνάμε και το κατά τον Αριστοτέλη, "άνθρωπος του ειδέναι ορέγεται φύσει".

*Επιπλέον, το ανθρώπινο σώμα αποτελείται από κοσμικά υλικά, όπως πχ σε μεγάλο ποσοστό από άτομα υδρογόνου, τα οποία δημιουργήθηκαν κατ' ευθείαν από τη Μεγάλη Έκρηξη, αλλά και από βαρύτερα υλικά που δημιουργήθηκαν από τις εκρήξεις άστρων.

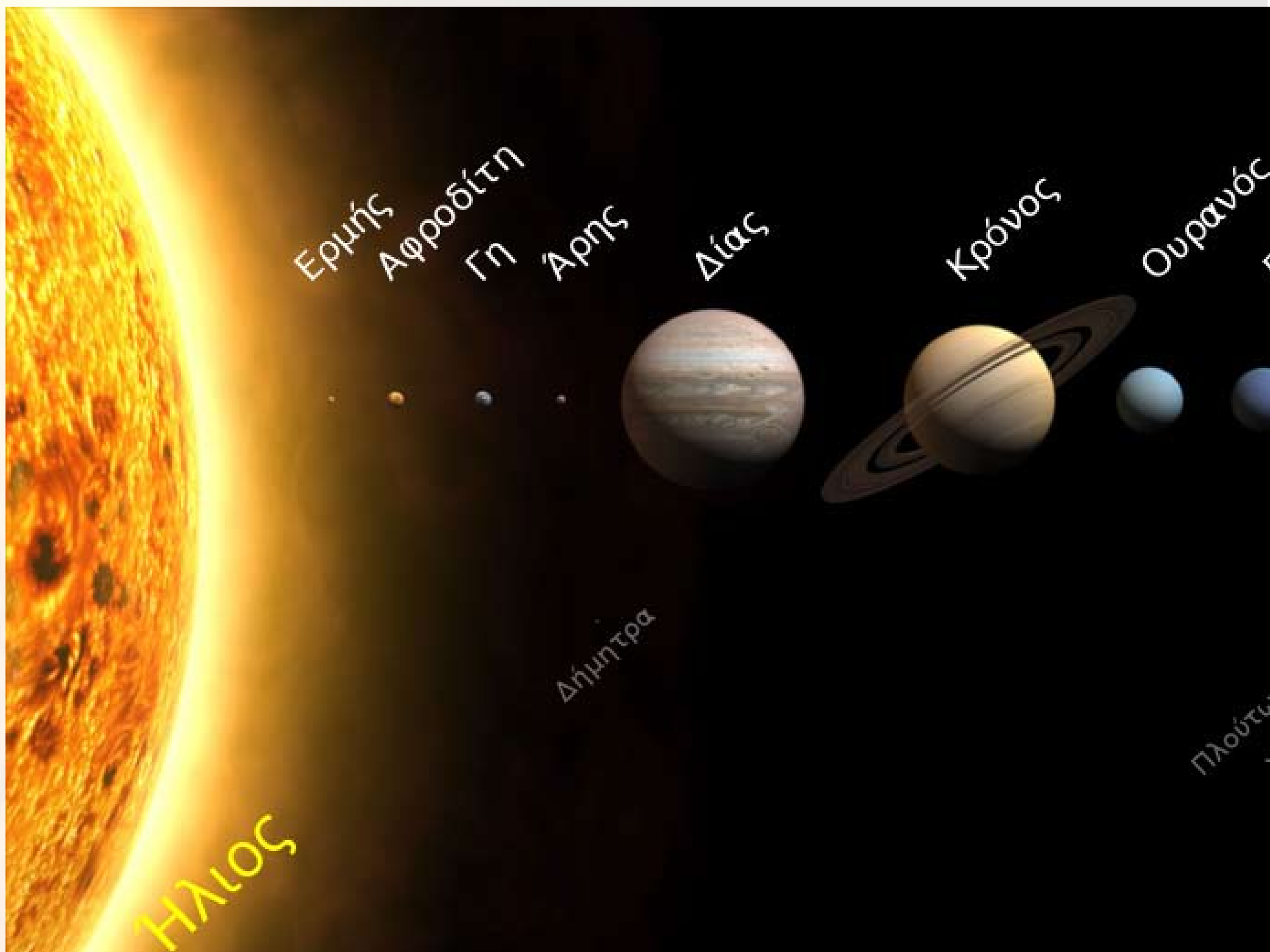
Σημείωση:

Στο παραπάνω άρθρο δεν σχολιάστηκαν οι θεωρίες για Παράλληλα ή Πολλαπλά Σύμπαντα, Περισσότερες Διαστάσεις, Σκουληκότρυπες, Χορδές και Μεμβράνες, καθώς παραμένουν προς το παρόν μόνο θεωρητικές εικασίες και μαθηματικά μοντέλα. Πάντως, μετά τα «παθήματα και μαθήματα» του παρελθόντος, καμία θεωρία πλέον δεν απορρίπτεται σαν παράλογη, εφόσον δεν αντίκειται στα μαθηματικά και σε θεωρίες που έχουν ήδη επιβεβαιωθεί.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Συνιστώμενα εκλαϊκευμένα βιβλία (χωρίς μαθηματικά):

- Μιλώντας για το Σύμπαν στα εγγόνια μου, του Hubert Reeves, εκδόσεις Πατάκη
- Quantικά Παράδοξα, για τον κβαντικό κόσμο, του Jim Al-Khalili, εκδόσεις Τραυλός
- Σκουληκότρυπες μαύρες τρύπες και Χρονομηχανές, γενικά για το Σύμπαν, του Jim Al-Khalili, εκδόσεις Τραυλός
- Η Κόμη της Βερενίκης, για το Σύμπαν, τη ζωή και το περιβάλλον, του Γιώργου Γραμματικάκη

Ενδιαφέροντα βίντεο στο You Tube, σχετικά με τα παραπάνω θέματα:

- Το πείραμα των δύο σχισμών (κβαντική φυσική) Βίντεο κινούμενων σχεδίων με ελληνικούς υπότιτλους, για τη αρχή της απροσδιοριστίας.
- Big bang & Birth of the Earth Από το big bang στη δημιουργία των ηπείρων, μόνο με μουσική υπόκρουση.
- The smallest to the biggest thing in the Universe Μια σύγκριση μεγεθών από τα υποατομικά σωματίδια μέχρι τους γαλαξίες, μόνο με μουσική υπόκρουση.

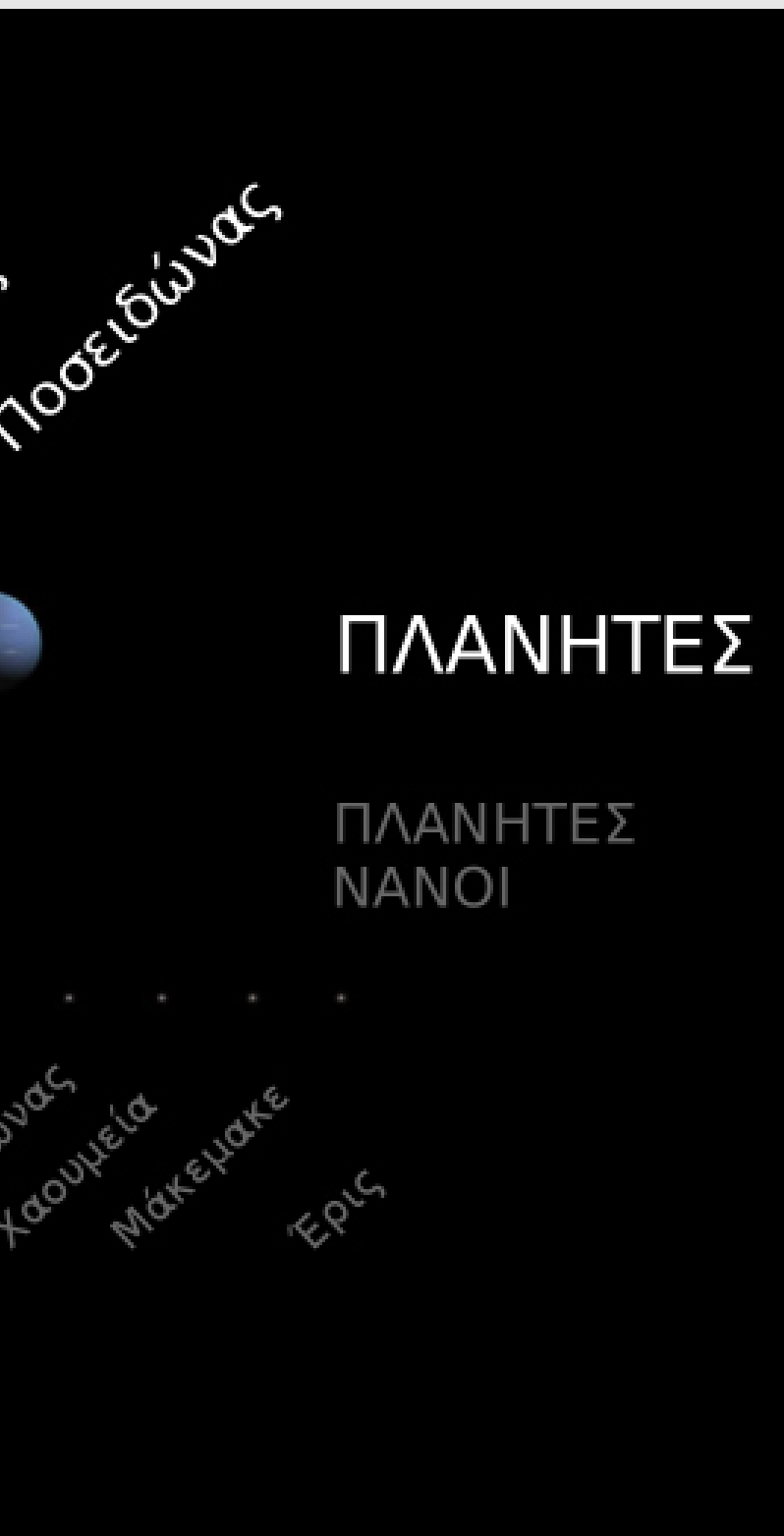
Προτεινόμενες κινηματογραφικές ταινίες για το Διάστημα:

- **2001 Οδύσσεια του Διαστήματος**
Η αναζήτηση του ρόλου ενός μονόλιθου στην εξέλιξη του ανθρώπινου είδους.
- **Europa report** Η αναζήτηση ζωής στο φεγγάρι του Δία, Ευρώπη.
- **Κόκκινος πλανήτης** Η προσπάθεια για «γαιοποίηση» του Άρη.
- **Sunshine** Η προσπάθεια για επαναδραστηριοποίηση του Ήλιου, που χάνει τη λάμψη του.
- **Contact** Η αναζήτηση εξωγήινης νοημοσύνης και η προσπάθεια επαφής μαζί της.

- **Apollo 13** Η πραγματική ιστορία της επιστροφής της αποστολής Απόλλων 13, μετά από έκρηξη στο διαστημόπλοιο κατά το ταξίδι προς τη Σελήνη.
- **Gravity** Η προσπάθεια επιστροφής μιας αστροναύτη στη γη από τροχιακό ύψος, μετά από ένα διαστημικό ατύχημα.
- **Η Διάσωση.** Η προσπάθεια να διασωθεί ένας αστροναύτης από τον Άρη, όπου έχει εγκαταλειφθεί κατά λάθος.
- **Interstellar**, το οποίο όμως θα πρέπει να το δει κανείς περισσότερο σαν φαντασία, παρά σαν επιστήμη.

Σημείωση:

Σε μερικές ταινίες, για λόγους εντυπωσιασμού παρουσιάζεται ότι η ολική απώλεια πίεσης μιας διαστημικής στολής οδηγεί στον άμεσο θάνατο του αστροναύτη και μάλιστα με εντυπωσιακό τρόπο (σκάσιμο!). Στην πραγματικότητα, σε μια τέτοια περίπτωση ο αστροναύτης διατηρεί τις αισθήσεις του για αρκετά δευτερόλεπτα και μπορεί να επανέλθει αν του παρασχεθεί οξυγόνο μέχρι και μετά από δύο λεπτά. Ούτε παγώνει αμέσως, καθώς το κενό του διαστήματος είναι το καλύτερο μονωτικό.

Εικόνα 4. Το Ηλιακό Σύστημα σε ρεαλιστική συγκριτική απεικόνιση μεγεθών, όχι όμως και αποστάσεων. Θα παρατηρήσετε ότι μετά τον Άρη εμφανίζεται ο αστεροειδής Δήμητρα, ο μεγαλύτερος της ζώνης των αστεροειδών. Στην πιο απομακρυσμένη θέση του Ηλιακού Συστήματος βρίσκεται ο 2003UB313 ή Έρις, που μαζί με τον Πλούτωνα, κατατάσσονται στους νάνους πλανήτες.

Μερικά ενδιαφέροντα νούμερα και συσχετίσεις

- Σύνολο άστρων ορατών με γυμνό μάτι από τη Γη: 3 000 (και όλα ανήκουν στον Γαλαξία μας)
- Σύνολο ύλης στο ορατό Σύμπαν: 1050 τόνοι
- Σύνολο ατόμων στο ορατό Σύμπαν: 1080
- Κατανομή ατόμων στο Σύμπαν: $\frac{3}{4}$ Υδρογόνο, $\frac{1}{4}$ ήλιο, μικρό ποσοστό βαρέων ατόμων
- Διάμετρος του Γαλαξία μας: 100 000. έτη φωτός
- Περιφορές του Ήλιου στον Γαλαξία: 20, από τη δημιουργία του Ήλιου
- Απόσταση του πλησιέστερου γαλαξία (Ανδρομέδα): 2.5 εκατ. έτη φωτός
- Απόσταση του πλησιέστερου άστρου στον Ήλιο:)
- Ηλικία του Σύμπαντος: 14 δισεκατομμύρια έτη
- Ηλικία του Ηλιακού Συστήματος: 5 δισ. έτη
- Συνολικός αριθμός γαλαξιών στο Σύμπαν: 100 δισ.
- Τυπικός αριθμός άστρων σ' έναν γαλαξία: 100 δισ.
- Χρόνος του φωτός να φθάσει στη Γη από τον Ήλιο: 8 λεπτά
- Χρόνος του φωτός να φθάσει στη Γη από τη Σελήνη: 1 δευτερόλεπτο

- Γραμμική ταχύτητα της Γης γύρω από τον Ήλιο: 107 000 km/h
- Ταχύτητα διαφυγής από τη γήινη έλξη: 40 300 km/h
- Αν Γη συρρικνωνόταν (θεωρητικά) σε Μαύρη Τρύπα, θα είχε το μέγεθος μπιζελιού, διατηρώντας όμως όλη τη μάζα της.
- Αν σκεφτούμε τον ατομικό πυρήνα σαν κόκκο φακής στο κέντρο ενός γηπέδου ποδοσφαίρου, τα ηλεκτρόνια θα περιφέρονταν στις κερκίδες.
- Αν ο Ήλιος μας ήταν σαν μπαλάκι του τένις στο κέντρο της πλατείας Ομόνοιας:
- η Γη θα ήταν σε 4 μέτρα απόσταση*
- τα όρια του Ηλιακού συστήματος θα βρίσκονταν στη Χαλκοκονδύλη
- το πλησιέστερο άστρο (Εγγύτατος Κενταύρου) θα ήταν στη Σόφια της Βουλγαρίας
- τα πιο απομακρυσμένα άστρα του Γαλαξία μας θα βρίσκονταν κοντά στον Ήλιο (τον πραγματικό, όχι της... Ομόνοιας).
- Ο πλησιέστερος γαλαξίας (της Ανδρομέδας) θα βρίσκονταν στα όρια του Ηλιακού συστήματος.
- * Συγκριτικά επίσης, οι τέσσερις βραχώδεις πλανήτες θα ήταν σε μέγεθος κόκκου άμμου, ενώ οι δύο αέριοι γίγαντες (Δίας - Κρόνος), σε μέγεθος μπιζελιού. ■

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΝΕΦΟΥΛΑ ΣΤΟ CLOUD

Κάποτε στα νιάτα μου (την δεκαετία του 1960, τότε που πετάγαμε ακόμη σε ρομαντικά σύννεφα με τη 'συννεφούλα' του Διονύση), ένα 'κείμενο' μπορούσε να αποθηκευτεί (αναλογικά τότε, μηχανικά-ηλεκτρικά) σε ένα βιβλίο, ένα τετράδιο, ένα δίσκο βινυλίου, μια κασέτα μαγνητοφώνου, σε φιλμ ή βιντεοκασέτες για ταινίες ή ένα άλμπουμ φωτογραφιών. Για μεγαλύτερο όγκο πληροφοριών υπήρχαν οι βιβλιοθήκες ή οι μεγάλες δισκοθήκες.

Την δεκαετία του 1970 κυκλοφορούν οι πρώτοι προσωπικοί υπολογιστές και το τοπίο αλλάζει. Μπαίνουμε πια στην ψηφιακή εποχή. Η γραφομηχανή θα γίνει ηλεκτρολόγιο, το μπλοκ οθόνη, το μολύβι ποντίκι, το τετράδιο δισκέτα στην αρχή κι ύστερα CD και σικάκι USB, το φωτοτυπικό εκτυπωτής και πάει λέγοντας.

Αποθήκες δεδομένων

Η αλματώδης διάδοση της χρήσης ηλεκτρονικών υπολογιστών στις μέρες μας δημιουργεί καινούργιες ανάγκες. Ένας τεράστιος όγκος πληροφορίας ψηφιοποιείται και κάπου πρέπει να αποθηκευτεί. Κάθε ηλεκτρονική συσκευή έχει μια περιορισμένη μνήμη, που μας καλύπτει ως έναν βαθμό τη ανάγκη αποθήκευσης δεδομένων, αλλά και του απαραίτητου λογισμικού για την λειτουργία της, που μπορεί εύκολα να επεκταθεί με τη χρήση ενός εξωτερικού σκληρού δίσκου ή με CD και σικάκια.

Η διαρκώς αυξανόμενη ζήτηση για αποθηκευτικό χώρο δεν αφορά βέβαια μόνο σε απλούς χρήστες σαν εμάς, αλλά και σε μεγάλες εταιρείες, όπως τράπεζες, εταιρείες τηλεπικοινωνιών κλπ. Μια σημαντική υπηρεσία που

παρέχουν είναι και η φιλοξενία ιστοσελίδων.

Ένα 'σύννεφο' από servers

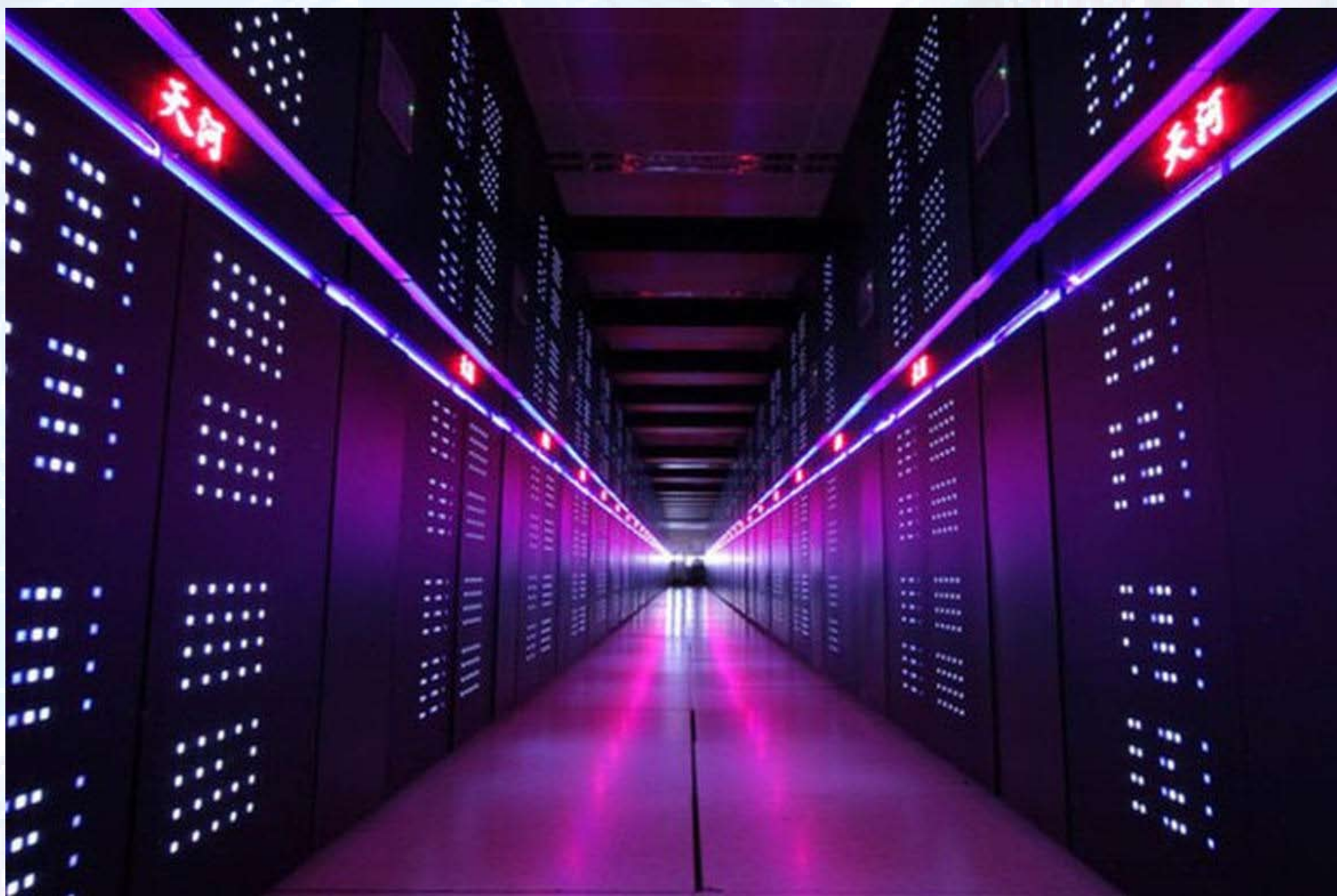
Φανταστείτε ένα μεγάλο κτίριο, σαν αυτό της φωτογραφίας, γεμάτο από υπερυπολογιστές, που κατασκευάζουν οι διακομιστές (servers). Κάποια μπορείτε να τα δείτε, αλλά τα περισσότερα δεν φαίνονται γιατί για λόγους οικονομίας ψύξης (τα μηχανήματα αυτά ζεσταίνονται πολύ) είναι υπόγεια.

Οι χιλιάδες αυτές αποθήκες, είναι γνωστές ως Data Centers (ή Server Farms) και υπάρχουν διάσπαρτες παντού πάνω στη μικρή μας Γη. Πέρα από την δυνατότητα αποθήκευσης διαθέτουν πολύ ισχυρά δίκτυα υπολογιστών (με τεράστια επεξεργαστική ισχύ), κατάλληλα για να 'τρέξουν' και τα πιο πολύπλοκα προ-

γράμματα τεχνητής νοημοσύνης. Τα κέντρα αυτά διασυνδέονται μεταξύ τους, δημιουργώντας τα σύγχρονα 'υπολογιστικά νέφη', τα clouds. (εικόνα 1)

Φανταστείτε τώρα ένα ολόκληρο σύννεφο από διασυνδεδεμένους υπολογιστές να κατεβαίνει κάτω και να ρουφάει το υλικό από το laptop ή το κινητό σας, σαν μια ηλεκτρική σκούπα. Φεύγοντας από τη συσκευή σας θα παραμείνει αποθηκευμένο online ('στα σύννεφα') μέχρι να το ξαναχρειαστείτε. Μπορείτε να το δείτε και να το επεξεργαστείτε όπου θέλετε, στο σπίτι, στην δουλειά ακόμα και στο κινητό σας. Όλα αυτά βέβαια αποκτούν νόημα πρακτικά σήμερα χάρις στις πραγματικά μεγάλες ταχύτητες του διαδικτύου, με την εφαρμογή των οπτικών ινών.

Σε ποιον ανήκουν;

Οι περισσότερες στους δυο ‘κολοσσούς’: τη Google (το Drive) και τη Microsoft (το OneDrive), αν και υπάρχουν κι άλλοι μεγάλοι παίκτες στον χώρο (Apple, Dropbox, Box, Idrive κ.α.), που προσφέρουν τα βασικά πακέτα (μέχρι 15 GB) δωρεάν. Παράλληλα βέβαια διαθέτουν και συνδρομητικά πακέτα με έξτρα GB (που σε ορισμένες περιπτώσεις φτάνουν και τα TB), αλλά επί πληρωμή σε μηνιαία βάση ή για μεγάλο χρονικό διάστημα (με μια χρέωση της τάξης των 60ευρώ τον χρόνο για τα 100 GB).

Ένα cloud μπορεί να διαθέτει και μια εταιρεία για τις ανάγκες της και

μόνον. Ο ΟΤΕ π.χ. ή η Wind διαθέτουν προφανώς τα δικά τους ‘συννεφάκια’. Κάθε μεγάλη εταιρεία που προμηθεύει την αγορά με κινητά ή ‘έξυπνες’ ηλεκτρικές σκούπες ρομπότ, μπορεί να διαθέτει το δικό της cloud, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πελατών της, αφού χωρίς να το ξέρει ή να χρειάζεται να κάνει κάτι ο πελάτης (client), μπορεί να βελτιώνει διαρκώς τα προγράμματα και τις υπηρεσίες της.

Πώς λειτουργεί;

Έστω ότι στέλνουμε σήμερα ένα αρχείο από τον υπολογιστή μου

για αποθήκευση στο cloud της Google, από την Αθήνα όπου βρίσκομαι. Ο διακομιστής μου (ο server, η Google δηλαδή) θα το αποθηκεύσει καταρχάς σε ένα από τα κέντρα του που βρίσκεται κοντά μου (λ.χ. στην Τουρκία), έτσι ώστε κάθε φορά που θα θελήσω να το χρησιμοποιήσω (να το ‘κατεβάσω’) να έρχεται αμέσως (σε χιλιοστά του δευτερολέπτου). Αν όμως αύριο ταξιδέψω στην Αμερική και προσπαθήσω να το ‘κατεβάσω’ από εκεί, την πρώτη φορά θα καθυστερήσει. Αμέσως μετά ο διακομιστής μας θα το στείλει από την Τουρκία στο κέντρο του στην Ν. Υόρκη, έτσι ώστε να έχω ευκολότερη, πιο γρήγορη πρόσβαση από εκεί που βρίσκομαι. (εικόνα 2)

Είναι δύσκολο να πούμε με ακρίβεια που ακριβώς βρίσκεται το υλικό μας, μιας και από τη στιγμή που σταλεί στο Cloud, μπορεί να βρίσκεται σε κάποιο από τα Data Centers της εταιρείας που χρησιμοποιούμε, στο Παρίσι ή στην Ινδία ή να βρίσκεται (για λόγους ασφαλείας) σε πολλές αποθήκες (backups) ταυτόχρονα (έως και 12 ή περισσότερες).

Ποιες ανάγκες καλύπτει;

Πρώτα απ’ όλα μας εξασφαλίζει ένα αντίτυπο (backup) του υλικού μας, έτσι ώστε να μην κινδυνεύουμε να το χάσουμε, αν η συσκευή μας σπάσει, χαθεί ή εμφανίσει κάποιο πρόβλημα και δεν το έχουμε αποθηκεύσει και κάπου αλλού.

Μας δίνει ακόμη τη δυνατότητα οικονομικής αποθήκευσης ενός μεγάλου όγκου δεδομένων μας σε έναν σέρβερ ‘κάπου εκεί έξω’ online, χωρίς να ‘τρώμε’ τη μνήμη του υπολογιστή ή της συσκευής μας, αλλά και τη δυνατότητα να τα βρίσκω από όποια συσκευή θέλω (το laptop στο σπίτι, το PC στη δουλειά, το tablet στις διακοπές ή το smartphone στον δρόμο), όπου κι αν βρίσκομαι, φτάνει μόνο να έχω σύνδεση στο internet.

Τέλος καλύπτει την σημερινή ανάγκη διασύνδεσης των ‘έξυπνων’ συσκευών.

Εν μέρει, κάτι παρεμφερές κάνουν τα social media. Το Facebook π.χ., το Flickr και το Instagram επιτρέπουν να ανεβάζουμε φωτογραφίες, τις οποίες μπορούμε να επεξεργαστούμε ή να ‘κατεβάσουμε’ από τις πλατφόρμες, φτάνει να συνδεθούμε με τον λογαριασμό μας. Βέβαια εδώ μιλάμε για πολύ πιο οργανωμένες καταστάσεις, αφού δεν περιοριζόμαστε σε φωτογραφίες και απλή επεξεργασία λεζαντών, αλλά πολύ πιο απαιτητικές διεργασίες με αρχεία κάθε είδους.

Άρα όλοι έχουμε χρησιμοποιήσει το Cloud, έστω κι αν δεν το ξέρουμε. Για παράδειγμα, ανεβάζουμε μια φωτογραφία σε ένα photo website (π.χ. το Flickr). Χωρίς καν να το καταλάβουμε, έχουμε κάνει ήδη το πρώτο μας Cloud Computing.

Προγράμματα και εφαρμογές

Επιπλέον οι πλατφόρμες που δραστηριοποιούνται στην αγορά του cloud, φροντίζουν να διαθέτουν δωρεάν και κάποιες εφαρμογές (για παράδειγμα το Gmail της Google, το Office Online ή ακόμη και το Photoshop, που αναβαθμίζονται διαρκώς), χωρίς να πρέπει να τις εγκαταστήσουμε στον υπολογιστή μας ή την συσκευή που χρησιμοποιούμε. Με τον τρόπο αυτό, το πρόγραμμα, που έπρεπε να αγοράσουμε και να εγκαταστήσουμε μέχρι χτες, μετατρέπεται σήμερα σε παρεχόμενη online υπηρεσία.

Συζητώντας για ασφάλεια

Ένα βασικό ερώτημα που μπαίνει εδώ είναι αν μπορούμε (και σε πιο βαθμό) να εμπιστευτούμε ένα Cloud. Η απάντηση είναι απλή: Ναι μπορούμε, όσο εμπιστευόμαστε την Google ή

την Microsoft. Οι εταιρείες που ασχολούνται με τα cloud δηλώνουν κατηγορηματικά πως αυτά δεν διατρέχουν τον παραμικρό κίνδυνο και πως είναι απόλυτα ασφαλή και εγγυώνται οι ίδιες γι' αυτό.

Ισχυρίζονται πως με σύγχρονα μέτρα ασφαλείας που έχουν υιοθετήσει είμαστε οι μόνοι ιδιοκτήτες των δεδομένων μας (και μόνο αυτών). Ο καθένας μας διαθέτει ένα ιδιωτικό κωδικό-‘κλειδί’, που μας δίνει πρόσβαση στα αρχεία μας, από όποια συσκευή θέλουμε, όπου κι αν βρισκόμαστε, αλλά μόνον σε εμάς.

Όσον αφορά σε κάποιες άκρως απόρρητες πληροφορίες, που δεν θα ρισκάρατε ούτε μια στις χίλιες να πέσουν σε χέρια τρίτων, απλά δεν τις ανεβάζετε πουθενά. Τις κρατάτε για εσάς σε μέρος ασφαλές και τελειώνετε. Δηλαδή, offline. Τοπικά, σε κάποιον εξωτερικό μέσω αποθήκευ-

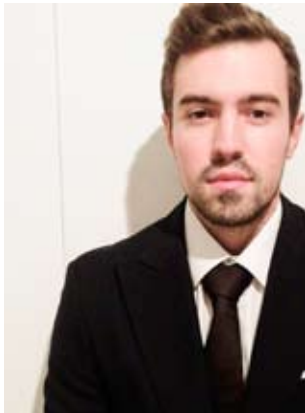
σης (π.χ. έναν σκληρό δίσκο).

Το μέλλον

Αν τώρα όλα αυτά σας φαίνονται σπουδαία και πολλά, καθίστε να δείτε τι σας έχω για μετά. Οι βιολόγοι μας θυμίζουν πως για να μπορέσουμε να αποθηκεύσουμε την πληροφορία, που βρίσκεται γραμμένη σε μια και μόνον σταγόνα σπέρματος δεν θα μας έφταναν 5-6 σημερινοί servers. Η έρευνα λοιπόν έχει ήδη ξεκινήσει. Οι επόμενοι χώροι αποθήκευσης θα είναι τα... κύτταρα !

Μια ομάδα Βιολόγων Μηχανικών στο MIT ανακοίνωσε πρόσφατα πως κατάφερε, με τη μέθοδο της γονιδιακής επεξεργασίας CRISPR, να καταγράψει πληροφορίες σε ανθρώπινα κύτταρα, αλλά και να τις ανακαλέσει. ■

Η Διασύνδεση στην πρώιμη ηλικία

Αν κάποιος κοιτάξει τα παιδιά του σήμερα, θα διαπιστώσει πως η επαφή με τεχνολογικά gadget έχει περάσει σε μια κατάσταση εξοικίωσης καθημερινής χρήσης. Τα παιδιά του σήμερα, οι επιστήμονες του αύριο με αδιανόητα τεράστιο όγκο δεδομένων στα χέρια τους, πρέπει να αναγνωρίσουν την τεχνολογία και να την κάνουν κομμάτι της ζωής τους.

Η αλήθεια είναι, πως μέσα από τα μάτια του ανιψιού μου (1ος έτους), διαπίστωσα πως ανάμεσα στην μητέρα μου και αυτόν, μπορεί να υπάρχει χάσμα μαθηματικής αντίληψης, όμως τα βρέφη έχουν αναπτύξει μια κατασκευαστική αντίληψη των smartphone και πολύ εύκολα μπορεί να παρατηρήσει κάποιος τα ίδια να τα ανοίγουν, να πατάν τη παύση στα βίντεο και να τα ξεκινούν ξανά με την ίδια ευκολία που θα κάναμε και εμείς. Θέλοντας, να δώσω μια πιο ευχάριστη νότα, είναι σαν να περνάει η τεχνολογία στο DNA μας.

Η αλήθεια είναι, πως η εποχή που ζούμε είναι αυτή της διασύνδεσης, των ανθρώπων που επικοινωνούν με αντικείμενα και αντικείμενα που επικοινωνούν με ανθρώπους. Λόγια σε γλώσσα μηχανής και ακολουθίες 0 και 1 σε λέξεις που κατανοούμε απόλυτα. Είναι τόσο μαγευτική, η τεχνολογία και οι προοπτικές που μπορεί να παρέχει στον κόσμο που πραγματικά σε μαγνητίζει στο να διαβάσεις γι αυτήν. Ας μην χρονοτριβώ και ας μπω στο θέμα το οποίο ήθελα να αναπτύξω και έχει να κάνει με την διασύνδεση στην προσχολική ηλικία. Όντας δάσκαλος ρομποτικής σε προσχολικό επίπεδο σαν εθελοντής δήμων, κατάφερα να αναπτύξω μια πρωτοποριακή διαδικασία εκμάθησης (P.I.R.M) που ονομάζεται (Προσωποποιημένη εντατική μέθοδος επανάληψης) και με βοήθησε στο να κατακτήσω το βραβείο καλύτερης συνεργασίας στον πανελλήνιο διαγωνισμό ρομποτικής WRO-Hellas για το 2019 στα πλαίσια της προσχολικής αγωγής (Μια βόλτα στην πόλη μας).

Εκμεταλλευόμενος την απορρόφηση της πληροφορίας των μικρών μας ηρώων, κατάφερα να απομονώσω κάθε παιδί ξεχωριστά από

τον όχλο γύρω του και να ενεργοποιήσω την αντίληψη του ώστε να καταφέρει να καθοδηγήσει ένα beebot σε πολλαπλές κινήσεις με την μία φορά που θα το προγραμματίσει. Εδώ μπορεί να πει κανείς πως κάποια παιδιά δεν έχουν την ίδια αντίληψη και μπορεί το συγκεκριμένο παιδί να προσαρμόστηκε καλύτερα στις πληροφορίες, όμως αν κάποιος ζητήσει αναλυτική αξιολόγηση των κριτών του διαγωνισμού για την ομάδα «ΟΙ ΠΑΡΑΜΥΘΑΔΕΣ» θα καταλήξει στο συμπέρασμα πως και οι 5 συμμετέχοντες είχαν την ίδια αντίληψη.

Οι πιθανότητες δεν είναι με το μέρος μου, ώστε να μην έχω αποκλίσεις έστω και σε έναν, αλλά από την ώρα που και οι 5 κατάφεραν να επιδείξουν εκπληκτικά προγραμματιστικά skills και κατανόησαν τον χώρο όντας μια υπερβολικά περίπλοκη διαδρομή ακόμα και για παιδί του γυμνασίου, η μέθοδος που χρησιμοποίησα έπι 3 μήνες σταθερά στους μαθητές μου, μου πρόσφερε ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σχέση με τα υπόλοιπα 30 σχολεία που διαγωνίστηκαν.

Περισσότερα για την μέθοδο αυτήν μπορεί κανείς να βρει σε μεταγενέστερο υλικό, αλλά η προσχολική ρομποτική και εκμάθηση μαθηματικών εννοιών μπορεί να διευρύνει το μυαλό των παιδιών σε σημείο που να εξελιχθούν σε ανθρώπους έτοιμους για την κοινωνία του σήμερα.

Οι δυναμικές τους ικανότητες, με επίκεντρο την ικανότητα της προσαρμογής δουλεύει σε μεγάλο βαθμό και τους προσφέρει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σχέση των υπολοίπων.

Ο κόσμος μας, καλωσορίζει την νέα γενιά ανθρώπων που όπως πολλοί λένε ότι θα είναι η εξυπνότερη φουρνιά ανθρώπων, έτσι λοιπόν η ρομποτική είναι σημαντικό να προσαρμοστεί στα νηπιαγωγεία και να γίνει ένα μάθημα βασικό όπως αντίστοιχα η κατανόηση της γλώσσας, των πραγμάτων και των αριθμών! ■

Safe Parts Robot Kits for Kids

ΣΧΕΣΕΙΣ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΣΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΟ.

Στο προηγούμενο τεύχος κάναμε λόγο για την γονική μέριμνα και την αμοιβαία υποχρέωση μεταξύ γονέων και τέκνων για βοήθεια, στοργή και σεβασμό. Στο θέμα της βοήθειας των γονέων περιλαμβάνεται και η γονική παροχή.

Μετά την κατάργηση του θεσμού της προίκας, την ηθική υποχρέωση των γονέων να βοηθούν οικονομικά, σε ορισμένες περιπτώσεις, τα παιδιά τους προβλέπει το άρθρο 1509 αστικού κώδικα (ΑΚ)

Με τη γονική παροχή επιδιώκονται οι εξής σκοποί:

α) Η δημιουργία ή η διατήρηση οικονομικής ή οικογενειακής αυτοτέλειας. Αυτό σημαίνει και την ανεξαρτητοποίηση του παιδιού από τους γονείς του με την εγκατάστασή του σε ξεχωριστό σπίτι αδιάφορα εάν υπάρχει ή επίκειται γάμος.

β) Η έναρξη ή εξακολούθηση επαγγέλματος.

Δεν έχει σημασία εάν το παιδί είναι ενήλικο, έγγαμο ή εύπορο, αγόρι ή κορίτσι. Πρόκειται βασικά για δωρεά ιδίως εάν υπερβαίνει το μέτρο που επιβάλουν οι περιστάσεις, είναι πιθανόν να αφορά την μεταβίβαση κυριότητας κινητού ή ακινήτου πράγματος, πρόσφορο χρηματικό ποσό, απαλλαγή του παιδιού από υποχρέωσή του κ.λ.π.. Ο παρέχων όμως ευθύνεται για κάποιο πραγματικό ή νομικό ελάττωμα (ζημιές του ακινήτου ή ύπαρξη προσημείωσης σε αυτό) μόνο όπως ο δωρητής δηλαδή ελαφρύτερα π.χ. εάν απέκρυψε δολίως το ελάττωμα κ.λ.π.). Η Γονική παροχή δεν ανακαλείται. –

4) Η γονική μέριμνα (ειδικότερα)

Όπως προαναφέραμε η γονική μέριμνα περιλαμβάνει:

α) Την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου

β) Την διοίκηση της περιουσίας του και
γ) Την εκπροσώπηση του τέκνου σε κάθε υπόθεση του (σύμβαση ή δική)

Η Γονική Μέριμνα αποτελεί δικαίωμα αλλά και καθήκον των γονέων και δεν είναι δυνατή η παραίτηση από αυτήν.

Η επιμέλεια του προσώπου του τέκνου αποτελεί μέρος της γονικής μέριμνας και συνήθως αυτή αποδίδεται από το Δικαστήριο σε έναν από τους γονείς σε περίπτωση διάστασης αυτών.

Είναι επιτρεπτή η ανάθεση κάποιων πράξεων γονικής μέριμνας σε τρίτο πρόσωπο σε ειδικές περιπτώσεις, όπως στον δάσκαλο για την εκπαίδευση του παιδιού.

Απαγορεύεται κάθε άσκηση γονικής μέριμνας (παλαιότερα Πατρικής εξουσίας) η οποία θα είναι αντίθετη προς το συμφέρον του παιδιού, διατηρείται όσο υπάρχει η ανηλικότητα του τέκνου, δηλαδή μέχρι και το 18ο έτος.

Γονική μέριμνα ασκεί μόνο η μητέρα σε περίπτωση μονογονεϊκής οικογένειας (χωρίς να υπάρχει αναγνώριση από τον πατέρα). Απτία παύσης της γονικής μέριμνας δεν αποτελεί η τυχόν σύναψη γάμου από το παιδί αλλά μόνο η ενηλικίωσή του. Επίσης αδιάφορο για την ύπαρξη γονικής μέριμνας είναι, εάν υπάρχει παιδί που γεννήθηκε σε γάμο ή όχι, ή σε σύμφωνο συμβίωσης, εάν ο γάμος ακυρώθηκε ή εάν μεσολάβησε διαζύγιο ή διάσταση των γονέων. Εκείνο που κρίνεται είναι ποιος είναι ο φορέας της γονικής μέριμνας σε ιδιαίτερες περιπτώσεις.

Έτσι:

α) Οι παντρεμένοι μεταξύ τους γονείς του παιδιού που γεννήθηκε σε γάμο ή σε σύμφωνο συμβίωσης, ασκούν και οι δύο την γονική μέριμνα,

β) Για το παιδί που γεννήθηκε εκτός γάμου πριν την αναγνώρισή του η γονική μέριμνα ασκείται από την μητέρα μόνο.

Εάν όμως υπάρξει εκούσια αναγνώριση ή δικαστική με αίτηση του πατέρα τότε η γονική μέριμνα μεταφέρεται και σε αυτόν, όμως δεν την ασκεί εκτός εάν συμφωνήσει και η μητέρα.

Εάν όμως έχει αντιδικήσει στην δίκη περί αναγνώρισης της πατρότητας και η απόφαση είναι εναντίον του ασκεί την γονική μέριμνα εάν συμφωνεί η μητέρα ή εάν αυτό αποφασίσει το Δικαστήριο.

γ) Ειδικότερα προς τα παιδιά που αναγνωρίστηκαν εκούσια ή δικαστικά χωρίς όμως να αντιδικεί ο πατέρας τότε ασκεί την γονική μέριμνα ο πατέρας είτε εάν συμφωνεί και η μητέρα είτε (αυτοδίκαια) όταν έχει πάψει η γονική μέριμνα της μητέρας π.χ. λόγω θανάτου ή σοβαρής ασθένειάς της.

Πάντως σε κάθε περίπτωση το Δικαστήριο μπορεί να ορίσει διαφορετικά και ιδίως να αναθέσει την γονική μέριμνα μερικώς στον πατέρα εάν αυτό επιβάλλει το συμφέρον του παιδιού και ιδίως εάν την σχετική αίτηση έχει καταθέσει ο ίδιος γιατί έτσι αποδεικνύει ότι πλέον αναγνωρίζει το παιδί του και επιθυμεί να του συμπαρασταθεί.

Εάν η γονική μέριμνα περιλαμβάνει και την επιμέλεια του προσώπου του παιδιού τότε αυτός που την ασκεί προσδιορίζει:

- α) Τον τόπο κατοικίας του παιδιού,
- β) το είδος της εκπαίδευσης του κ.λ.π.

Πάντως ο πατέρας του παιδιού που δεν έχει την γονική μέριμνα έχει το δικαίωμα επικοινωνίας με το παιδί και να ζητά πληροφορίες για το παιδί από την μητέρα.

Όλες τις σχετικές διαφορές επιλύουν τα Δικαστήρια (κατά κανόνα το Μονομελές Πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας του ασκούντος την Γονική Μέριμνα). Το Δικαστήριο αποφασίζει σταθμίζοντας κυριαρχικά το συμφέρον του παιδιού. Σε μερικές περιπτώσεις όμως θα υπάρχει το ερώτημα "ποιο είναι το συμφέρον του παιδιού" όταν π.χ. οι γονείς διαφωνούν ως προς το όνομα που θα δώσουν;

Υπάρχει Σολομώντεια λύση;

Τα Δικαστήρια συνήθως προτείνουν την διπλή ονομασία, δηλαδή και των δύο γιαγιάδων ή και των δύο παππούδων (ανάλογα)!

Καλύτερα όμως και βάσει του επικρατούντος εθίμου θα ήταν το πρώτο αγόρι να λάβει το όνομα του παππού από πατρική γραμμή και το δεύτερο της μητρικής γραμμής και αντίστοιχα (των γιαγιάδων) για τα κορίτσια! ■

(Στο επόμενο τεύχος η συνέχεια)

© Φωτογραφιών: OmarMedinaFilms

ΑΠΟΨΕΙΣ

Η ΑΠΑΘΗ ΤΗΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ"

Η ελευθερία δεν είναι αυτονόητη προϋπόθεση της ύπαρξης του ανθρώπου, αλλά καθήκον καθημερινής επιδίωξης που με αγαθότητα υπηρετείται. Και υπηρετείται σε κάθε εκδήλωση και σε κάθε έκφραση του πνεύματος και της ζωής. Χωρίς αρνητικό ή θετικό πρόσημο, υπακούει στον μύχιο εκείνο δαίμονα που μας καλεί να ισορροπήσουμε με αρετή και τόλμη την σκέψη με την πράξη στον ζυγό της ύπαρξής μας.

Μπορεί να είμαστε ό,τι σκεπτόμαστε ή να υπάρχουμε επειδή σκεπτόμαστε, όμως σίγουρα το πρόνιο της ελευθερίας και η ιδιότητα του ελεύθερου κατέχεται μόνον από την ιδεατή οντότητα που ταυτίζεται με το άπειρο και το μηδέν.

Στο μεσοδιάστημα της σκοτεινής αυτής διαδρομής όσοι την ικανότητα του «σκέπτεσθαι διαρκώς» κατέκτησαν, παρά την θνητότητα τους, νοούν την ελευθερία σαν αρετή ή ευδαιμονία κι άλλοτε σαν τον μόνιμο καγχασμό στο πρόσωπο της ζωής και του θανάτου.

Γνωρίζουμε ότι μορφή της ελευθερίας δεν οριοθετείται με γραμμές, ούτε απεικονίζεται με χρώματα ή σχήματα αλλά με ιδέες και επίθετα εκφράζεται

αφού ως έννοια εξίσου αόριστη και ορισμένη είναι. Αόριστη γιατί κατ' ουσίαν δεν υφίσταται ορισμός συγκεκριμένος και απόλυτος, μα ταυτόχρονα ορισμένη από όντα ατελή χρονικά, και ιδιοτελή αφού των αναγκών τους είναι έρμαια.

Στο μέτρο αυτό λοιπόν, του θνητού και περατού, η ελευθερία εκφράζεται πάντα κατά τον τρόπο που ο καθείς την έχει συλλάβει, αποδώσει και υιοθετήσει. Μα από το έλλειμμα της ανθρώπινης ύπαρξης ήδη η ελευθερία αναιρείται γιατί ποτέ ο άνθρωπος δεν είναι κάτοχός της, το νομίζει μόνο, και τούτο όχι πάντα. Γιατί ελευθερία δεν είναι η απουσία δεσμών και δεσμών, μα το κολασμένο πνεύμα της συνεχούς αυτοαμφισβήτησης και κατάρριψης στην καρδιά ενός άγιου.

Και ας μην ξεχνάμε τέλος τούτο η ελευθερία ως ύψιστη αξία εμπεριέχει την αλήθεια τόση όση και το ψέμα αποτελώντας τον διαχρονικό καταλύτη της αγνότητας που μόνο στον αθώο κόσμο των παιδιών ή στο νέφος των ιδεών απαντάται. ■

«ΔΕΙΧΝΕΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ» » ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ...

Είναι γνωστό, ιδιαίτερα σε όσους ασχολούνται χρόνια με τις αγορές, ότι από παλιά ισχυε η ρήση πως «όταν βήχει η Αμερική κρυολογεί ο κόσμος όλος». Και η ρήση αυτή παραμένει σε ισχύ παρά το γεγονός ότι σε οικονομικούς όρους η ισχύς των ΗΠΑ είναι ελαττωμένη εξαιτίας της αναρρίχησης της οικονομικής ισχύος της Κίνας. Τις τελευταίες ημέρες λοιπόν, οι αγορές έχουν την ευκαιρία να βιώσουν τις παρενέργειες που έχει ένα κινέζικό φτάρνισμα. Και το αποτέλεσμα είναι ανάλογο, καθώς τα θύματα του κοροναϊού κάνουν όλα τα χρηματιστήρια του πλανήτη να ασθενούν. Εξέλιξη που έχει την εξήγησή της ενόσω ολόκληρη η Κίνα τελεί σε καραντίνα με τις μετακινήσεις πολιτών για οποιοσδήποτε λόγους (για τουρισμό ή για τη διεκπεραίωση οικονομικών δοσοληψιών) να αναστέλλονται, με προφανείς αρνητικές επιπτώσεις για το κινεζικό ΑΕΠ και ενδεχομένως άλλων χωρών, η έκταση των οποίων θα εξαρτηθεί από τη διάρκεια του φαινομένου.

Είναι επομένως φανερό ότι ο κοροναϊός συνιστά έναν απρόβλεπτο «μαύρο κύκνο» για τις αγορές, οι οποίες συνέχιζαν να κινούνται ανοδικά τον Ιανουάριο αγνοώντας τις γεωπολιτικές εξελίξεις της Μ. Ανατολής αλλά και της Α. Μεσογείου ελέω της τουρκικής επιθετικότητας. Με τη Wall Street μάλιστα να συνεχίζει να καταγράφει ιστορικά υψηλές επιδόσεις, αν και η δική Trump στη Γερουσία είναι σε εξέλιξη, καθώς τα εταιρικά κέρδη είναι πάλι υψηλά και οι Κεντρικές

Τράπεζες συνεχίζουν τη χαλαρή νομισματική πολιτική τους. Το ελληνικό χρηματιστήριο είχε την ευκαιρία να υποδεχθεί την αναβάθμιση από την Fitch που συντελέστηκε τα μεσάνυχτα της Παρασκευής με μια άμεσα

ανοδική κίνηση, καθώς συνιστά ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της επανόδου στην κανονικότητα, με τους διεθνείς επενδυτές να μπορούν να διακρατούν ελληνικούς τίτλους (investment grade). Όμως, όντας ένα ετερόφωτο χρηματιστήριο και με τις διεθνείς αγορές σε υποχώρηση ελέω του κορονοϊού η κίνηση αναβλήθηκε. Όμως, η ευνοϊκή συγκυρία για τους πολυετείς τίτλους επέτρεψε στο Υπουργείο Οικονομικών να εκδώσει μια ακόμη πετυχημένη έκδοση 15ετούς αυτή τη φορά ομολόγου, με επιτόκιο αισθητά χαμηλότερο του 2% (στο 1,87%) αναχρηματοδοτώντας το ελληνικό χρέος με ευνοϊκότερους όρους και προσθέτοντας «καινούργιο δημοσιονομικό χώρο». Δημιουργούνται έτσι οι προϋποθέσεις να συνομολογήσει το Eurogroup του Μαρτίου στην αναθεώρηση του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος από το 3,5% του ΑΕΠ σε αισθητά χαμηλότερο επίπεδο.

Την ίδια ώρα, στο forum του Νταβός συζητήθηκαν όλα τα φλέγοντα διεθνή θέματα: η κλιματική αλλαγή, η 4η βιομηχανική επανάσταση με τις νέες τεχνολογίες να απειλούν τις θέσεις απασχόλησης, οι οξυμμένες ανισότητες και οι αυξανόμενες μεταναστευτικές ροές. Προβλήματα που απαιτούν αυξημένη συνεννόηση ανάμεσα στις χώρες, που επί του παρόντος λείπει, προκαλώντας σκεπτικισμό για την παγκοσμιοποίηση και συνακόλουθα για τη συνέχιση της ανοδικής πορείας των αγορών. Διαδικασία που παρεμποδίζει το ελληνικό χρηματιστήριο να κινηθεί άμεσα ανοδικά, καθώς οι εγχώριοι καταλύτες (αναπτυξιακή δυναμική, αναβαθμίσεις, δημοσιονομική χαλάρωση, ιδιωτικοποιήσεις) είναι μπροστά μας. Δείχνοντας ωστόσο θετικά δείγματα γραφής με τη συμπεριφορά του ακόμη και στις δυσκολότερες συνεδριάσεις !

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ (Β' ΜΕΡΟΣ)

των Ν. Κωνσταντόπουλου, Α. Αλεξόπουλου, Σ. Ζήμερα

2. Η περιβαλλοντική οπτική και συμπεριφορά των επιχειρήσεων στα πλαίσια της συστημικής προσέγγισης

Έχει γίνει κοινώς αποδεκτό ότι όταν διάφορα στοιχεία (άτομα, πόροι, δράσεις, διαδικασίες) επιτελούν έργο αλληλεξαρτώμενα σε βαθμό που το έργο του ενός να διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο για το αποτέλεσμα του έργου των άλλων στοιχείων, τότε ενεργοποιείται μια ενοποιητική διάσταση στη βάση της επιτέλεσης ενός κοινού και προκαθορισμένου στόχου που συνηγορεί ώστε το σύνολο των αλληλεξαρτώμενων στοιχείων να γίνεται αντιληπτό ως ένα σύστημα (Cleland, King 1983, Koontz, O'Donnell 1984). Η δυνατότητα οριοθέτησης των στόχων του αλληλεξαρτώμενου αυτού συνόλου ισοδυναμεί με την καταγραφή των ορίων του συγκεκριμένου συστήματος (Karapetrovic, Willborn 1998).

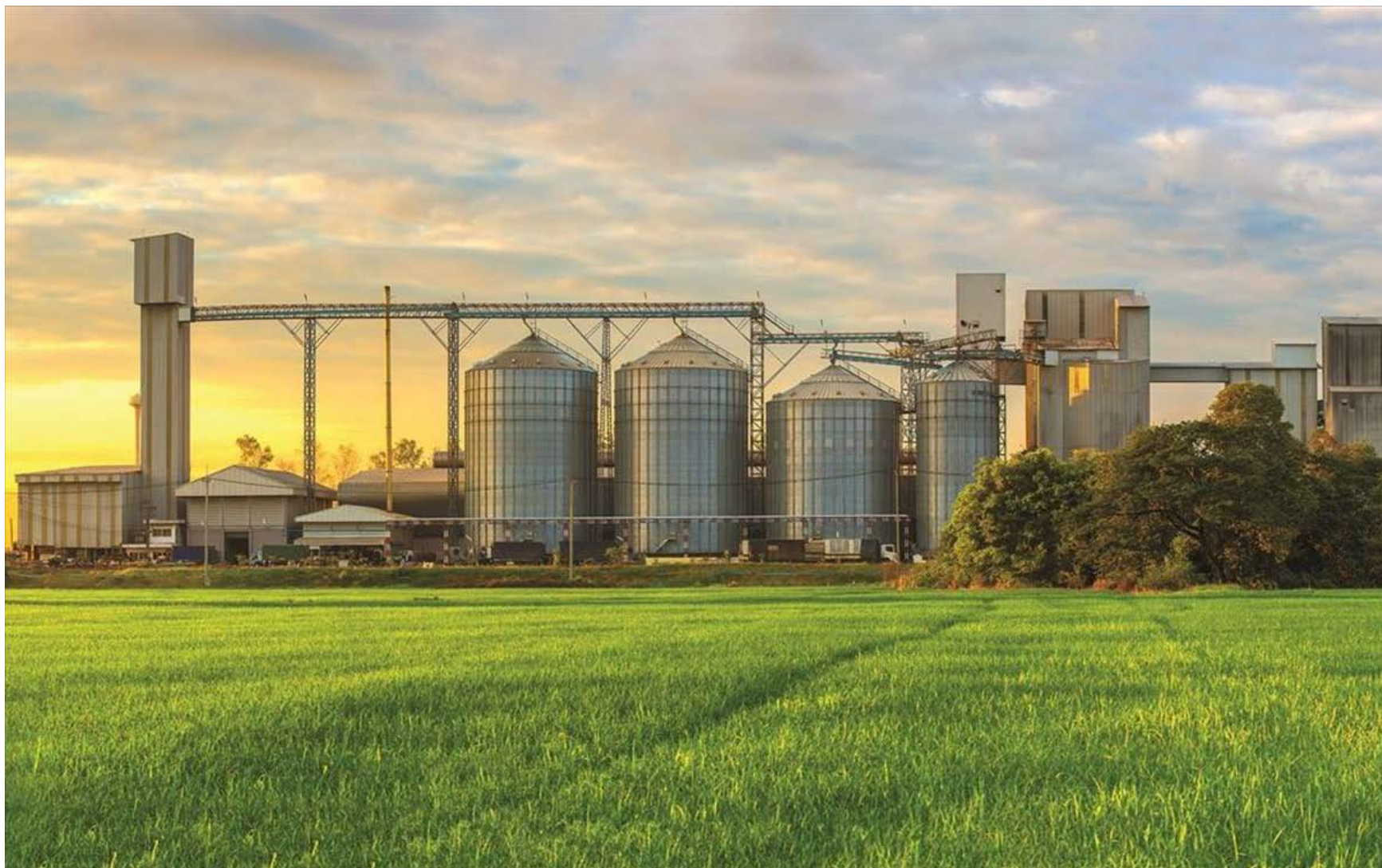
Για να μπορεί ένα σύστημα να ανταποκρίνεται στις καθημερινά εξελισσόμενες και αναπροσδιοριζόμενες πολυδιάσφατες κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές απαιτήσεις οφείλει να έχει την ικανότητα να ενσωματώνει γρήγορα και αποτελεσματικά τις εξελίξεις που πραγματοποιούνται σε άλλα συστήματα. Η δυναμική αυτή των επιμέρους συστημάτων να διαμορφώνουν τις δράσεις τους σε σχέση με τις απαιτήσεις άλλων συστημάτων δημιουργεί τη διάσταση των ολοκληρωμένων συστημάτων (integrated systems) (Beechner, Koch 1997).

Τα παραπάνω στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη δράση και τη λειτουργία ενός συστήματος ενυπάρχουν στις οργανωμένες δραστηριότητες της προστασίας του περιβάλλοντος, τουλάχιστον όπως αυτές παρουσιάστηκαν έως τώρα. Από την αρχή της οριοθέτησης του στόχου της προστασίας του περιβάλλοντος που δημιούργησε και τις ενοποιημένες, στη βάση αυτού του στόχου, δράσεις, διαμορφώθηκαν και οι κατάλληλες συνθήκες ώστε το συγκεκρι-

κριμένο σύστημα να λειτουργεί αποτελεσματικά με γνώμονα την διάσταση των ολοκληρωμένων συστημάτων. Ενώ στην αρχή ο στόχος της προστασίας του περιβάλλοντος ήταν η θεραπεία των προβλημάτων που δημιουργούσε η ρύπανση από την λειτουργία των βιομηχανιών, σταδιακά και μέσα από την ωρίμανση των κοινωνικών, πολιτικών και οικονομικών συνθηκών διαμορφώθηκε άλλο πλαίσιο πρόσληψης και αντιμετώπισης της προστασίας του περιβάλλοντος.

Η ουσία της περιβαλλοντικής πρακτικής μετατέθηκε από την θεραπεία στην πρόληψη ενσωματώνοντας ένα σύνολο, στοιχείων, δράσεων και στόχων που προηγουμένως έμεναν προκλητικά εκτός κάθε πολιτικού σχεδιασμού για το περιβάλλον και την προστασία του. Αργά αλλά σταθερά διαμορφώθηκαν οι συνθήκες ώστε στη διαδικασία της πρόληψης να ενταχθούν επιχειρηματικές πρακτικές που όχι μόνο προστατεύουν το περιβάλλον αλλά διαμορφώνουν ένα πλαίσιο ανέλπιστης επιχειρηματικής κερδοφορίας (Erickson, King 1999). Παράλληλα, η ενσωμάτωση στην αντίληψη της προστασίας δύο νέων μεταβλητών, που μέχρι εκείνη τη στιγμή είχαν αγνοηθεί, αυτής της απαίτησης των καταναλωτών για ηπιότερα προς το περιβάλλον προϊόντα (Azzone, Bertelè 1994, Tipnis 1991), και αυτής της συνειδητοποίησης από τη μεριά των επιχειρηματιών του πολλαπλού κέρδους που προκύπτει από την περιβαλλοντική πολιτική (Florida, Davison 2001, Zutshi, Sohal 2004) μετατόπισε το ενδιαφέρον της πρόληψης από την παραγωγική διαδικασία στο σχεδιασμό των προϊόντων και των διαδικασιών (Santos-Reyes, Lawlor-Wright 2001).

Η ανάλυση που προηγήθηκε κατέδειξε μια σημαντική διάσταση κατά την διάρκεια της εξέλιξης των προσπαθειών για ολοκληρωμένη προστασία του περιβάλλοντος. Στην αρχή της διαδικασίας αυτής οι προσπάθειες παρέμεναν αδόμητες και μονοσήμαντες. Είχαν μεν δεσμεύσει

την ενεργητικότητά τους στην αντίληψη του επείγοντος των ζητημάτων του περιβάλλοντος αλλά οι δράσεις τους ήσαν περιορισμένες στην άμεση αντιμετώπιση επιφανειακά αξιολογημένων περιβαλλοντικών προβλημάτων. Σταδιακά η προσπάθειες αλληλοσυμπληρώνονταν και η μία δρούσε εποικοδομητικά στις προσπάθειες της άλλης. Αποτέλεσμα της νέας κατάστασης ήταν η δημιουργία ενός συστήματος προστασίας του περιβάλλοντος στο οποίο σημαντικοί παράγοντες δημιουργίας δράσεων είναι οι καταναλωτές και οι επιχειρήσεις. Το σύστημα αυτό είναι ενεργό, δηλαδή ενσωματώνει νέες αποτελεσματικές δράσεις στο ενεργητικό του, επειδή δρα και αντιδρά στις αναζητήσεις, τα προβλήματα ή τις αλλαγές άλλων κοινωνικά οριοθετημένων συστημάτων. Πρόκειται για ένα ολοκληρωμένο σύστημα που βρί-

σκεται, στις χώρες της βόρειου Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε πλήρη ανάπτυξη.

Η συγκεκριμένη ανάλυση για τον τρόπο ανάπτυξης του ολοκληρωμένου συστήματος προστασίας του περιβάλλοντος θα μας βοηθήσει να κατασκευάσουμε τη δική μας θεωρητική υπόθεση που θα μας οδηγήσει την ερευνητική μας προσπάθεια. Η προστασία του περιβάλλοντος δεν μπορεί να γίνεται αντιληπτή μονοδιάστατα και μονοσήμαντα. Πρόκειται για ένα ολοκληρωμένο σύστημα που είναι αναπόσπαστο έστω και αν εξετάζονται μεμονωμένα στοιχεία αυτού του συστήματος όπως γίνεται στην παρούσα μελέτη.

Η ΗΛΙΚΙΩΣΗ ΚΑΙ Η ΦΘΟΡΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΣΤΗ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΒΑΦΗ

Οι ποιητές δεν γερνούν ποτέ, είναι σαν να έχουν γεννηθεί γέροι. Όταν το σώμα και η μορφή τους γερνάει, τότε καταφεύγουν στην Τέχνη της Ποίησης για λύτρωση. Τα λόγια του Καβάφη, στο ποίημα του “Μελαγχολία του Ιάσωνος Κλεάνδρου, ποιητού εν Κομμαγηνή 595 μ.Χ.”, φανερώνουν κάτι τραγικό για την φύση του χρόνου και “σαν να είναι η ελεγεία του χρόνου γενετική στιγμή της ποιητικής εκδοχής.” Δεν υπάρχει πιο τυπική ποιητική αφετηρία που να δηλώνει καλύτερα το “άδειασμα” του Είναι του ποιητή από “νόημα” και την ψυχική κρίση που προετοιμάζει την ποιητική λύση. Συνήθως, οι άνθρωποι λίγο-πολύ ξεχνάνε, όμως, ο ποιητής δεν ξεχνάει ποτέ γιατί είναι κομμένος από την ζωή.

Στα αποκηρυγμένα ποιήματα, ο Καβάφης εκφράζει τον πόνο και την μελαγχολία που νοιώθει. Το κλειδί, για την κατανόηση των αποκηρυγμένων δεν είναι η ηλικία και η πρόωγη γήρανση που αισθάνεται, αλλά η έκβαση μιας σύγκρουσης ανάμεσα στην πρωτογενή ποιητική λειτουργία του προσώπου που θέλει να εκφραστεί και την δευτερογενή ποιητική λειτουργία της Τέχνης, η οποία δεν ζητά να εκφραστεί, αλλά μόνο να πει. Στον Καβάφη, υπερισχύει η δεύτερη λειτουργία γιατί είναι πιο δυνατή. Σχεδόν όλα τα εδάφη που μπορούν να κατακτηθούν θα κατακτηθούν από την ποιητική γλώσσα, όλα τα πράγματα που μπορούν να πραγματοποιηθούν ακόμα και αυτά που μένουν μόνο στη σφαίρα της φαντασίας, γίνονται λόγια. Εκεί βρίσκεται η αλήθεια και ο ποιητής θα υπηρετήσει την αλήθεια της Τέχνης του, που ξέρει να γιατρεύει τις πληγές του. Όσο η τέχνη του είναι ατελέστερη καλλιτεχνικά και “πρωτογενέστερη” τόσο λιγότερο ξέρει από ίαση και φάρμακα. Αυτό μπορεί να γίνει αντιληπτό συγκρίνοντας τα εκατόν πενήντα τέσσερα ποιήματα του με τα τριάντα επτά αποκηρυγμένα. Τα πρώτα

δεν θεωρούνται βιωματικά ενώ, τα τελευταία είναι. Επίσης, τα εκατόν πενήντα τέσσερα είναι η τέχνη του, ενώ τα αποκηρυγμένα η ψυχολογία του.

Κλασικός και μοντέρνος, ελληνικός και παγκόσμιος, ευγενικός και συνάμα ειρωνικός, υπερβολικός αλλά και αινιγματικός ο Καβάφης, σαν παράγοντας πολιτισμού, βρίσκεται έξω από την γενιά του. Η σύγχρονη μελέτη του Καβάφη τον αναδεικνύει ως ένα ποιητή που έσπασε τις αισθητικές και ποιητικές σταθερές της εποχής του. Στο έργο του μιλά για κοινωνίες της επιθυμίας, στο παρόν, το παρελθόν και το μέλλον, και αντιλαμβάνεται ότι “η ηδονή, όπως και η οδύνη μπορεί να έχει ριζοσπαστική δυναμική, κοινοτική και κοινωνική.”

Κλείνοντας, ο ποιητής δε μπόρεσε να “σωθεί” από τη φθορά του χρόνου και να γιατρευτεί από τον πόνο και τα αρνητικά συναισθήματα, όμως μέχρι σήμερα παραμένει ζωντανός μέσω της ποίησης του η οποία συνεχίζει να είναι εκφραστική, συναισθηματική, πλούσια σε εικόνες και νοήματα σε κάθε ανάγνωση. Είναι καιρός να διαβάσουμε ξανά τον Καβάφη και γενικά τους ποιητές, αφού είναι οι μόνοι που μπορούν να αποκαταστήσουν μια ιδέα περί ολότητας. Να “ακούσουμε” λοιπόν τι έχουν να μας πουν όχι μόνον σαν κάτι αλλότριο προς τον αεροστεγή χώρο αντήχησης των αριθμών που εμπλέκονται στην παραληρούσα οικονομική δυσπραγία της σημερινής εποχής, αλλά πρωτίστως σε μια σχέση αντιδικίας με την τελευταία και σε πείσμα του μονολόγου που αυτή εκπέμπει.

Η πρωτοβάθμια ποιητική λειτουργία μιλά για την αρνητικότητα της ζωής, για το άκυρο της ευτυχίας και για το ότι τη ζωή μπορεί κανείς να τη ζήσει σαν μια ανεκπλήρωτη επιθυμία, είναι μια κατάθεση της απουσίας που θέλει να αναχθεί σε ελεγεία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΔΑ, 100 ΧΡΟΝΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

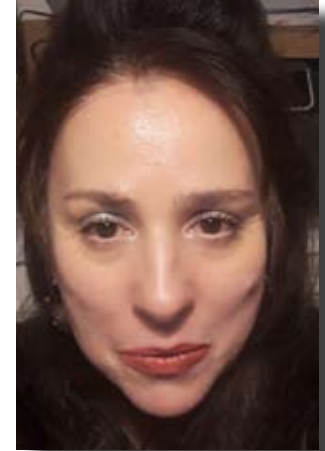
Στις 30 Οκτωβρίου 2019 στον εκθεσιακό χώρο του Κέντρου Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος» πραγματοποιήθηκαν τα εγκαίνια της έκθεσης με θέμα «Ελληνική Μόδα, 100 χρόνια έμπνευσης και δημιουργίας». Το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού συνεργάστηκε με το Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα «Β. Παπαντωνίου», με σκοπό να παρουσιάσει μέσα

από 140 ενδύματα της συλλογής μόδας του Π.Λ.Ι., το αστείρευτο ταλέντο που επέδειξαν οι δημιουργοί κατά την διάρκεια των ετών του αιώνα που προηγήθηκε: 1920-2020.

Μέσα από το ένδυμα καταγράφονται αναφορές. Καταγράφεται και συχνά δηλώνεται το επίπεδο αλλά και το περιεχόμενο του πολιτισμού του, το πολίτευμα του, οι κοινωνικές

αξίες. Συχνά ακούγεται ότι η μόδα σε μια κοινωνία έχει πανίσχυρες βάσεις. Είναι βέβαιο ότι μελετώντας την ενδυμασία και μόνο ενός λαού μπορεί να κατανοήσει σε βάθος τον πολιτισμό του. Ο τρόπος που ντύνονται οι άνθρωποι, τα υφάσματα που χρησιμοποιούν, ο τρόπος ραψίματος, αλλά και τα αξεσουάρ καθορίζουν την μόδα κάθε εποχής.

© Φωτογραφιών: Μαρία Μεταξά

Ο γνωστός Σκηνογράφος, Ενδυματολόγος Νίκος Σαριδάκης με σπουδές στην ΑΣΚΤ του ΕΜΠ και ένα βιογραφικό με περγαμινές συνεργασιών με μεγάλους και καταξιωμένους Έλληνες σκηνοθέτες του Θεάτρου και Κινηματογράφου ανέλαβε επιτυχώς την επιμέλεια της έκθεσης αφήνοντας εξ' ολοκλήρου τον σχεδιασμό του εκθεσιακού χώρου στον μόνιμο συνεργάτη του Π.Α.Ι. κ. Σταμάτη Ζάννο.

Στην έκθεση αυτή δόθηκε η ευκαιρία να προβληθεί η ιστορικότητα του ελληνισμού μέσα από τον αστικό και λαϊκό πολιτισμό ο οποίος αποτυπώθηκε στην τέχνη και στην χειροτεχνία. Μνήμες και συγκινησιακά φορτία από την μινωική, μυκηναϊκή, αρχαϊκή, κλασική, ελληνιστική περίοδο, αλλά και το πέρασμα από το βυζάντιο και την τουρκοκρατία

κατάφερε να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον που οδήγησε την ερευνητική ματιά στην πρώτη εικοσαετία του 20ου αιώνα τότε που η ελληνική μόδα άρχισε να φλερτάρει με τη Δύση και οδηγώντας την κατά τρόπο ευγενή στις 2 πρώτες δεκαετίες του 21ου αιώνα.

Είναι ξεκάθαρο ότι οι δημιουργοί δεν αφήνουν ανεκμετάλλευτα τα πρωτογενή τους υλικά, κάνουν χρήση των υφαντών και με τα παραδοσιακά κεντήματα υφαίνουν εικόνες αλλά και τις θύψεις εκείνες που μας επιτρέπουν να συνεχίζουμε απρόσκοπτα την λαϊκή μας παράδοση, μετατρέποντάς την σε κομμάτια της ελληνικής ιστορίας.

Ένα κίτρινο φόρεμα που φυλάσσεται σε ειδική προθήκη κερδίζει την παράσταση καθώς πρόκειται για ένα ένδυμα που είναι φτιαγμένο

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

από ακριβή μουσελίνα το σχέδιο της οποία παραπέμπει σε ένδυμα Καρυάτιδας. Βρέθηκε στο Τατόι σε πολύ καλή κατάσταση και συντηρήθηκε ανήκοντας σήμερα στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Πρόκειται το φόρεμα που φόρεσε η τέως βασίλισσα Άννα – Μαρία σε μια φωτογράφιση για το περιοδικό LIFE, και είναι δημιουργία του Jean Dessès, ο οποίος αποτέλεσε έναν από τους μόνιμους σχεδιαστές της βασιλικής οικογένειας και έφερε το παρωνύμιο “Βασι-

λιάς της Μουσελίνας”.

Στην ερώτηση δημοσιογράφου προς τον Επιμελητή της Έκθεσης Νίκο Σαριδάκη να αναφέρει ένα καλό λόγο που αξίζει ώστε κανείς να επισκεφτεί την συγκεκριμένη έκθεση λαμβάνεται η εξής απάντηση:

«Πρώτα απ όλα για να θυμηθεί Ξανά την ομορφιά που μας περιβάλλει. Αξίζει να έρθει κανείς για να νιώσει ίσως καλύτερα ότι στη χώρα που ζούμε, οι άνθρωποι δεν ξεχνούσαν ποτέ τι έχουν κάνει οι προηγούμενοι

σε σχέση με τα ρούχα που είναι μία καθημερινή μας πραγματικότητα. Τα πράγματα που είχαμε στην καθημερινότητά μας κάτι σήμαιναν, δεν ήταν πάντα έτοιμα όπως τα βρίσκουμε τώρα, τα φτιάχναμε και για να φτιάξουμε κάτι, έχουμε την ανάγκη να είναι όμορφο για να ομορφαίνει τη ζωή μας. Αυτό βλέπουμε σε αυτή την έκθεση. Θα ήμουν χαρούμενος αν ήταν μία αφορμή να επανέλθει η ανάγκη για ομορφιά, που αντλείται από το χώρο που ζούμε, την Ελλάδα». ■

© Φωτογραφιών: Μαρία Μεταξά

ΒΕΡΟΛΙΝΟ

ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΓΕΜΑΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Το Βερολίνο είναι γεμάτο από ιστορία αλλά και αντιθέσεις και αυτό είναι φανερό αμέσως στον επισκέπτη του.

Μπορεί κανείς να ανιχνεύσει όλα τα περάσματα και τις ιστορικές αλλαγές μιας και οι κάτοικοί του αγαπούν την ιστορία τους και

διατηρούν όσο περισσότερη μπορούν με μνημεία και ιστορικά κτήρια.

Οι άνθρωποι του, διατηρούν την βορειοευρωπαϊκή απόμακρη στάση ζωής αλλά από την άλλη λατρεύουν να κάνουν την πόλη τους

όσο πιο ανθρώπινη γίνεται. Αυτό που θα σας μείνει από μια επίσκεψη στην πόλη αυτή είναι, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, η υπέροχη αίσθηση του άπλετου χώρου που είναι διάχυτη στην πόλη.

Ταξιδεύουμε!

Αντώνης Αντωνακάκης

© Φωτογραφιών: Αντώνης Αντωνακάκης

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

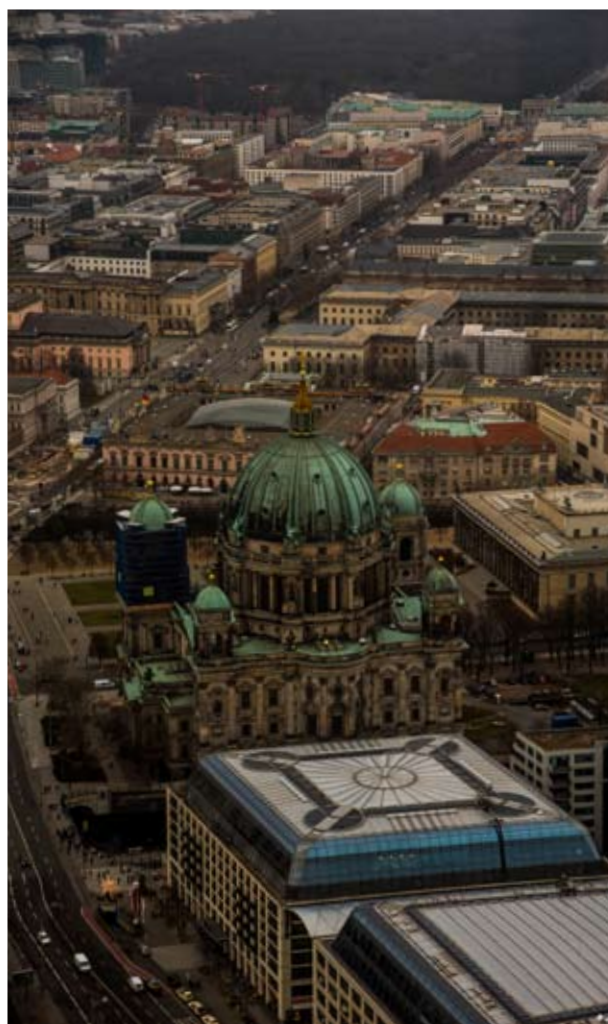
Το μεγαλύτερο πάρκο της, το Tiergarten που φιλοξενεί ένα από τους μεγαλύτερους ζωολογικούς κήπους στην Ευρώπη, είναι κοντά στο κέντρο της αλλά είναι 12 χιλιάδες στρέμματα περίπου. Μια από τις κεντρικότερες πλατείες, η Alexanderplatz, έχει μήκος πάνω από 1 χλμ. Οι κεντρικοί δρόμοι έχουν ανάμεσά τους διαζώματα 10 μέτρων και τα πεζοδρόμια είναι και αυτά πολύ φαρδιά.

Οι Βερολινέζοι τους λατρεύουν αυτούς τους μεγάλους ανοικτούς χώρους και τους εκμεταλλεύονται με κάθε τρόπο: μνημεία, αγάλματα, παγκάκια, παιδικές χαρές, κήποι όλα βρίσκουν τη θέση τους και σε μεγάλους αριθμούς.

Η πρόσφατη ιστορία του Βερολίνου (2ος παγκόσμιος πόλεμος και στην συνέχεια ο ψυχρός πόλεμος) έχουν αφήσει βαθιά τα σημάδια τους στην πόλη. Αλλά οι Βερολινέζοι, αν και προσπαθούν να επουλώσουν αυτές τις πληγές, σε πολλές περιπτώσεις τις έχουν ενσωματώσει στο περιβάλλον τους μετατρέποντάς τις σε κάτι υπέροχο.

Η πόλη, στο μεγαλύτερό της μέρος, είναι μια μοντέρνα πόλη που δεν θα ξεχώριζε από οποιαδήποτε ευρωπαϊκή πόλη με τους ωραίους δρόμους, τα εμπορικά κέντρα, τα μαγαζιά και τα πάρκα της. Όμως υπάρχει κάτι που την κάνει ξεχωριστή.

Είναι αυτή η αίσθηση που έχει κανείς ότι στην πόλη αυτή υπάρχει πολύ βάθος και ιστορία. Οι άνθρωποι της έχουν περάσει από απίστευτες ιστορικές περιπέτειες αλλά αυτό, αντί να τους καταβάλει, τους έχει αφήσει μια αισιοδοξία που φτάνει στα όρια του πείσματος, να ξεπεράσουν το παρελθόν τους χωρίς να το ξεχάσουν και να βαδίσουν αρμονικά στο μέλλον. Επισκεφτείτε την, αξίζει. ■

© Φωτογραφιών: Αντώνης Αντωνάκης

ΑΣΠΟΥΔΑΧΤΟΙ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ

ΙΟΥΛΙΑ ΠΕΡΣΑΚΗ ΕΞΕΥΓΕΝΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΤΕΤΡΙΜΜΕΝΟ

Η Ιουλία Περσάκη γόνος της οικογένειας Σκαραμαγκά γεννήθηκε το 1895 στην Αθήνα, όπου ολοκλήρωσε τις εγκύκλιες σπουδές της. Στα 15 της χρόνια παντρεύτηκε και ακολούθησε τον άντρα της στο Παρίσι όπου εργάζονταν ως χρηματιστής. Εκεί σπούδασε νεοελληνική λογοτεχνία στην Σορβόνης με καθηγητή τον Hubert Pernot αποκτώντας παιδεία ευρωπαϊκών προδιαγραφών. Στην Σορβόνη συνδέεται με την συμφοιτήτρια της Δώρα Μοάτσου, ποιήτρια και κατοπινή σύζυγο του Κώστα Βάρναλη, καθώς και με τον Ανρί Μπρεζόν, την Λιλίκα Νάκου και τον Γιάννη Ψυχάρη. Η Μοάτσου ενθαρρύνει την Περσάκη να δημοσιεύσει διηγήματά της και έτσι από το Παρίσι ξεκινάει μια συνεργασία με τα αθηναϊκά έντυπα **Νουμάς** και **Πυρσός**. Στα γράμματα εμφανίζεται επισήμως το 1927 στο Παρίσι, με την έκδοση του τόμου Διηγήματα από τον εκδοτικό οίκο **Αγών**, που διατηρούσε τότε στη γαλλική πρωτεύουσα ο Σωτήρης Σκίπης.

Είχαν προηγηθεί -σύμφωνα με ανεξакρίβωτη μαρτυρία της συγγραφέως- δημοσιεύσεις ποιημάτων και πεζοτραγουδιών της στην αθηναϊκή εφημερίδα **Εσπερινή** γύρω στα 1916, ενώ το 1926 ο Παύλος Νιρβάνας δημοσίευσε στην Εστία το διήγημά της **Άλτα**. Αξίον μνείας είναι η συγγραφική σιωπή 32 χρόνων που μεσολάβησε ανάμεσα στην έκδοση των **"Διηγημάτων"** και της δεύτερης συλλογής της με τίτλο **"Ιστορίες της κάθε μέρας"** (1959).

Στις 25.2.1919 συνυπογράφει με πλήθος άλλων λογοτεχνών και ανθρώπων του πνεύ-

ματος που ανήκαν στους δημοτικιστικούς κύκλους των Αθηνών το περίφημο *Μανιφέστο Διαμαρτυρίας* ως αντίδραση στην επιφυλακτική στάση του καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Νικολάου Πολίτη, στην ευρεία καθιέρωση της δημοτικής γλώσσας.

Το 1920 επιστρέφει στην Αθήνα. Θα κρατήσει αποστάσεις από το πνευματικό «σινάφι» της εποχής, περιοριζόμενη μόνο σε κάποιες προδημοσιεύσεις έργων της σχεδόν αποκλειστικά στη Νέα Εστία. Χτίζει ένα εξοχικό και αρχίζει στην Αίγινα *"το μεγάλο κόκκινο σπίτι με τα πράσινα παντζούρια με θέα την Κολώνα"*, το οποίο θα γίνει η μόνιμη κατοικία της μετά το θάνατο του συζύγου της το 1953.

Στην Αίγινα θα αναπτύξει φιλικές σχέσεις με τον Νίκο Καζαντζάκη, με τον οποίο μάλιστα αντάλλασσαν επιστολές.

Η Ιουλία Περσάκη έγραφε ασταμάτητα και όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Μάνος Κοντολέων σε σχετικό άρθρο του «σε μια ρέουσα δημοτική και με ένα ρεαλισμό που θυμίζει συχνά κινηματογραφική αφήγηση. Ο χώρος των διηγημάτων της κυρίως η Αίγινα του χτες. Και πρωταγωνιστές της απλοί άνθρωποι του νησιού.

Κυρίως χρησιμοποιεί την πρωτοπρόσωπη αφήγηση. Αλλά κρατά πάντα το ρόλο του παρατηρητή. Κι έτσι ο αναγνώστης ταυτίζει τη δική του ματιά με τη δική της. Και υποτάσσεται και αφήνεται να βρεθεί δίπλα στα πρόσωπα που ζούνε το καθένα το δικό του –μικρό συνήθως, μα πάντα ανθρώπινο – δράμα.

Με αυτή την τεχνική η Περσάκη ξεφεύγει

Η Ιουλία Περσάκη

από το χώρο της ηθογραφίας και ενώ δεν κρύβει μήτε το χρόνο μήτε και τον τόπο που τα γεγονότα συμβαίνουν, καταφέρνει να τα μετατρέψει σε διαχρονικά συμβάντα.

Λιτότητα ύφους, συμπυκνωμένη συγκίνηση, στέρεα ανθρωπιστική ματιά, μια ελληνική αστική ηθική –αυτή που ένωσε τον Δυτικό Πολιτισμό με την ελληνική παράδοση».

Επικεντρώθηκε στην καθημερινότητα της Αίγινας, στους ανθρώπους της, στη ζωή στο νησί. Τα αμιγώς ηθογραφικά διηγήματά της είναι σαν μια λογοτεχνική ανασύσταση των ημερών της. Συγκινητική, ευθύβολη, με αυθεντική λαϊκότητα, φορές φορές στα όρια του μελό της εποχής, η συγγραφέας ανήκει στους προδρόμους της μεσοπολεμικής γε-

νιάς συγγραφέων, ενώ παρέμεινε στη σκιά της λογοτεχνίας.

Το λογοτεχνικό της έργο -αποκλειστικά διηγηματογραφικό- κινείται στα όρια ανάμεσα στους προδρόμους της λογοτεχνικής γενιάς του μεσοπολέμου. Στο σύνολο του είναι εμφανής η επιρροή που δέχτηκε από το δημοτικιστικό κίνημα -τόσο στο θέμα της γλώσσας όσο και του φιλολαϊκού ιδεολογικού προσανατολισμού-, από την ηθογραφική παράδοση της ελληνικής πεζογραφίας και παράλληλα από το λογοτεχνικό ρεύμα του γαλλικού ρεα-

λισμού. Στα βασικά χαρακτηριστικά της γραφής της συγκαταλέγονται η έμμεση συναισθηματική συμμετοχή της συγγραφέως στα δρώμενα και η προσήλωσή της στην ανθρωπιστική οπτική ως κεντρικό άξονα των διηγημάτων της. Η Περασάκη αξίζει μιας δεύτερης πιο ενδελεχούς ανάγνωσης

Πέθανε στην Αθήνα σε ηλικία 85 χρόνων.

Σημείωση: Για περισσότερα βιογραφικά στοιχεία της Ιουλίας Περασάκη βλ. Γιάκου Ρένα, «Περασάκη Ιουλία»,

Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας 11. Αθήνα, Χάρη Πάτσι, κ.κ. και Ζήρας Αλεξ., «Ιουλία Περασάκη», Η μεσοπολεμική πεζογραφία · Από τον πρώτο ως τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο Ζ' (1914-1939) , σ.116-137. Αθήνα, Σοκόλνς, 1993.

Πηγές:

1) http://cumulativeness10.rssing.com/channel-6246833/all_p59.html Δημήτρης Αθηνάκης, kathimerini.gr

2) <http://www.ekebi.gr/frontoffice/portal.asp?page=NODE&node=461&t=334>

3) <https://www.fractalart.gr/katoxi-kai-peina/> Μάνος Κοντολέων ■

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ – ΠΙΕΤΑ ΜΕ ΤΡΕΙΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ

Το «Πάθος του Χριστού – Πιετά με τρεις αγγέλους», με θέμα από τη δυτική εικονογραφία, αποδίδεται από την κυρία Νανώ Χατζηδάκη, καθηγήτρια Βυζαντινής Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στον Δομήνικο Θεοτοκόπουλο.

Η ίδια, σημειώνει:

«Η εικόνα αποτελεί σταθμό στην καλλιτεχνική διαδρομή του μεγάλου Κρητικού ζωγράφου. Είναι το έργο, όπου με την τεχνική των κρητικών εικόνων, που ζωγραφίζονται επάνω σε χρυσό κάμπο, εκφράζονται με τρόπο emphatic, για πρώτη φορά πριν από την

αναχώρησή του από την Κρήτη το 1567, τα μοναδικά γνωρίσματα του προσωπικού ύφους της τέχνης του. Η αδρά δουλεμένη χαλκοπράσινη σάρκα στο σώμα του νεκρού Χριστού, που στέκει και καταρρέει ταυτόχρονα δυναμικά, διπλώνοντας τα πόδια προς τα πίσω, οι παλλόμενες υπερούσιες μορφές των αγγέλων με τους πολύπτυχους χιτώνες και τα εκστατικά πρόσωπα, εκφράζουν ένα κυρίαρχο όραμα και προαγγέλλουν την τέχνη της ωριμότητας του μεγάλου ζωγράφου στην Ισπανία, στην Αγία Τριάδα του Santo Domingo el Antiguo στο Τολέδο» ■.

3 SONGS ALTERNATIVE-PUNK ΔΙΑΣΚΕΥΕΣ

Νικόλας Βασιλείου

Δεν ξέρω αν είναι μουσικό ή αν το έχω δείξει, αλλά ναι, λατρεύω την alternative/indie/punk σκηνή και προσπαθώ να την προωθώ με το Nick Reviews και το Six Songs. Σε αυτό το Six Songs λοιπόν, θα αναφερθώ σε alternative-punk διασκευές.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Αν υπάρχει κάτι που θέλω να τονίσω εδώ είναι ότι το Six Songs είναι μία στήλη που δεν ασχολείται με τα “τάδε καλύτερα τραγούδια”. Είναι μία στήλη που ανάλογα με την κατηγορία που αναφέρεται, ξεχωρίζει από τα άπειρα κομμάτια 3 που είναι άξια αναφοράς και τα παραθέτει. Καλύτερα μπορεί να υπάρχουν πολλά, γι’ αυτό ζητάω και τη συνδρομή σας εξάλλου. Πάμε λοιπόν σήμερα να δούμε τρεις διασκευές. Οι διασκευές που θα αναφερθούμε είναι από διάφορα τραγούδια, το ενδιαφέρον είναι πως τις εκτελούν alternative σχήματα (λόγω της ύπαρξης ενός punk συγκροτήματος, το έβαλα και στον τίτλο). Προτίμησα να μην βάλω πασίγνωστα τραγούδια, ξεκινώντας από σχετικά άγνωστα και πηγαίνοντας προς γνωστότερα. Enjoy!

4. Green Day-Working Class Hero

Green Day-Working Class Hero

Αν και οι Green Day είναι ο ορισμός του punk σχήματος, σε αυτή τη διασκευή, ακούγονται πιο alternative από ποτέ. Το video clip που είναι πραγματικά εξαιρετικό, το αφήνω να το βρείτε μόνοι σας. Δεν περίμενα ποτέ τους Green Day να κάνουν μία τόσο καλή διασκευή σε κομμάτι του John Lennon. Η εισαγωγή του Billy Joe με την κιθάρα καθιλώνει, τα ντραμς και το μπάσο μπαίνουν αρχικά, ύστερα η

ηλεκτρική και κάπως έτσι το τραγούδι κορυφώνεται στο ορχηστρικό μέρος, αλλά και φυσικά στο τέλος όπου ακούγεται η φωνή του John από το αυθεντικό κομμάτι.

5. Muse-Feeling Good

Muse-Feeling Good

Το ότι οι Muse βγάζουν διασκευές είναι γνωστό, αφού εκτός του προαναφερόμενου έχουν βγάλει και την καλύτερη εκδοχή του “Can’t take my eyes off you” που αποδεικνύει ότι το έχουν στον τομέα αυτό. Στο Feeling Good δίνουν μία επιβλητική σύνθεση, βασισμένη στο υπέροχο πιάνο, το δυνατό μπάσο και το απίστευτο φάλτσέτο του Bellamy που απογειώνει το κομμάτι τη σωστότερη στιγμή. Το συνολικό αποτέλεσμα είναι αναμενόμενα εντυπωσιακό.

6. Fall Out Boy feat. John Mayer-Beat It

Fall Out Boy feat. John Mayer-Beat It

Αν και failarαν τρελά στη διασκευή του τραγουδιού των Ghostbusters για τη φετινή ταινία (δεν ξέρω αν είναι χειρότερη η ταινία ή το τραγούδι), στο Beat It παρέα με τον John Mayer τα πήγαν περίφημα, θα έλεγα. Σε μία πολύ πιο κιθαριστική εκδοχή του pop ύμνου του Michael Jackson, το συγκρότημα δίνει πιο πολύ σημασία στο να ακούγεται σαν ένα δυναμικό rock κομμάτι που θα σου αφήνει ταυτόχρονα μία πολύ αισιόδοξη αύρα και πετυχαίνει 100% το σκοπό του ■.

ΑΚΡΟΑΣΗ ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΚΛΕΙΣΤΑ* CANTO OSTINATO

Canto Ostinato που σημαίνει «επίμονο τραγούδι», είναι το όνομα που έδωσε στην σύνθεσή του ο Ολλανδός συνθέτης Simeon ten Holt. Η σύνθεση γράφτηκε μεταξύ 1973 και 1979 όπου πραγματοποιήθηκε και η πρώτη του εκτέλεση. Η ιδιαιτερότητα του κομματιού έγκειται στο ότι ο εκτελεστής ή μάλλον οι εκτελεστές έχουν μεγάλη ελευθερία στον τρόπο που θα το εκτελέσουν. Επιπρόσθετα, ελευθερία υπάρχει τόσο στην επιλογή των οργάνων όσο και στον αριθμό των εκτελεστών. Το πιο σύνηθες είναι να παίζεται από δύο ή τέσσερα πιάνο. Το κομμάτι είναι δομημένο με τέτοιο τρόπο που να δίνει την ελευθερία στους εκτελεστές να το ερμηνεύουν, αν θέλουν, με διαφορετικό τρόπο κάθε φορά. Ο Simeon ten Holt έχει γράψει εκατόν έξι μικρά μουσικά θέματα (sections) που μπορούν να παιχτούν όπως το επιθυμούν οι εκτελεστές και να επαναληφθούν από μία έως πολλές φορές με εξαίρεση κάποιες «γέφυρες» που παίζονται άπαξ. Λόγο αυτής της ιδιαιτερότητας το κομμάτι μπορεί να διαρκέσει από περίπου 80 λεπτά μέχρι και περισσότερο από μία μέρα.

Ο ίδιος ο συνθέτης αναφέρει τα παρακάτω ως οδηγίες για την εκτέλεση του κομματιού:

Το σχήμα των επαναλήψεων, ως δομικό στοιχείο του κομματιού, επιτρέπει στους εκτελεστές να κάνουν τις δικές τους επιλογές σχετικά με:

- α) τον αριθμό των επαναλήψεων των σχετικών ενοτήτων (sections) (οι ενότητες που ορίζονται ως γέφυρα πρέπει να παίζονται μόνο μία φορά),
- β) τις εντάσεις (forte, piano κ.λπ.),
- γ) τον τρόπο εκτέλεσης (legato, staccato, portato κ.λπ.).

Το κομμάτι αναπτύσσεται στο πλαίσιο των επιλογών που προσφέρονται σε αυτά τα τρία σημεία και αξίζει να θυμόμαστε ότι οι εκτελεστές δεν επιτρέπεται να ενεργούν

ως συνθέτες και να παίζουν νότες που δεν βρίσκονται στην παρτιτούρα. Οι οκτάβες στα περιπλανητικά μέρη θα πρέπει να χρησιμοποιούνται με προσοχή και συγκράτηση. Το να παίζονται οκτάβες, με το δεξί καθώς και με το αριστερό χέρι, απαγορεύεται κατηγορηματικά. Οι εκτελεστές θα πρέπει να θυμούνται καλά ότι το δεξί χέρι του κυρίως μέρους και το (μετατοπισμένο) δεξί χέρι του παραπάνω τμήματος, θα πρέπει να παίζονται συνεχώς και κατά συνέπεια σε «στενή απόσταση».

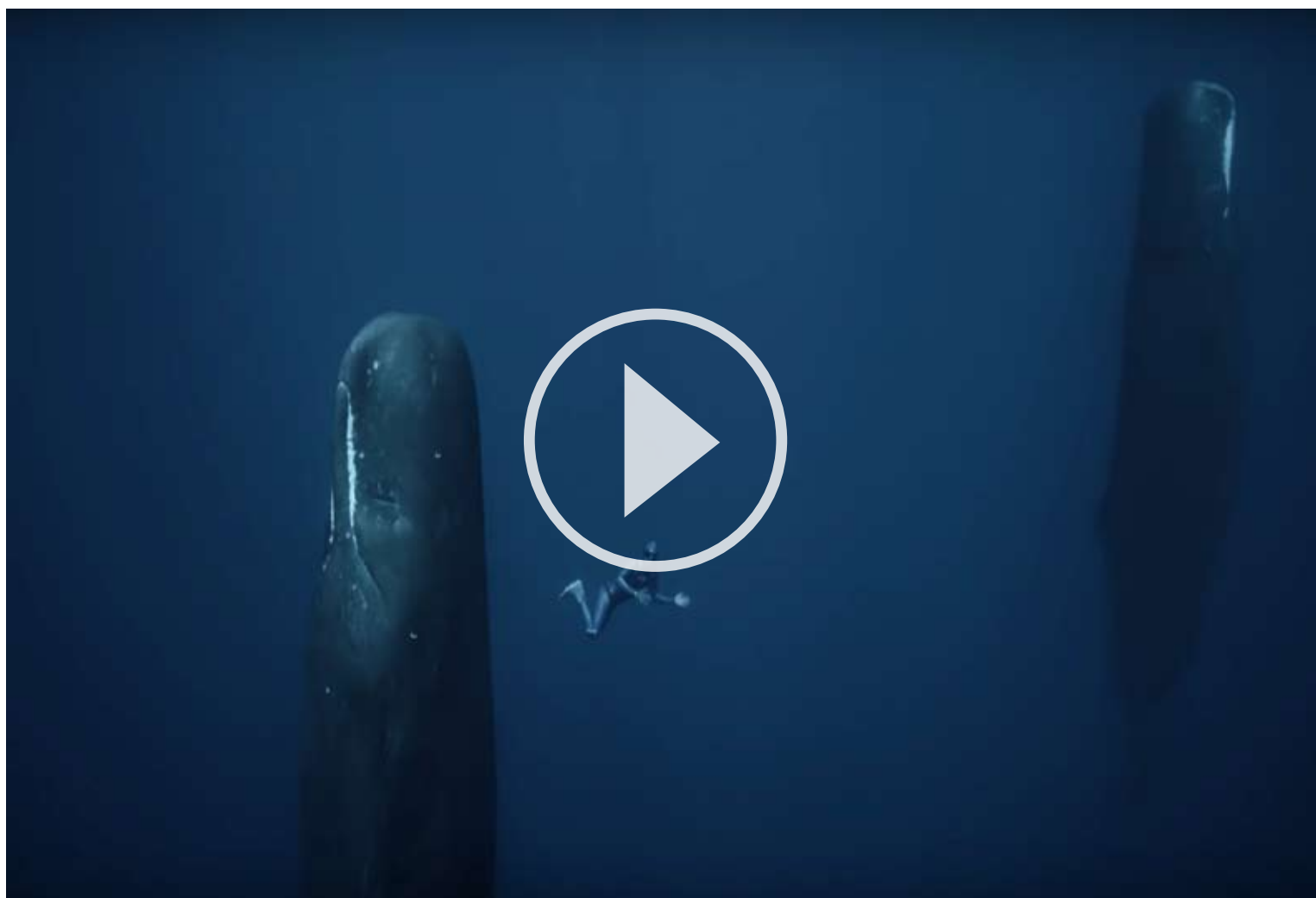
Οι εκτελεστές πρέπει να έχουν κατά νου ότι δεν υπάρχει κανένας μαέστρος να κουνάει την μπαγκέτα του πάνω από το Canto Ostinato και ότι η εσωτερική δύναμη των ιδίων των εκτελεστών είναι που θα πρέπει να εκτελέσει αυτό το καθήκον. Ο έλεγχος, ακόμη και όταν ασκείται από έναν από τους εκτελεστές, βρίσκεται στο σύνολο των αλληλεπιδράσεων.

Όταν περάσει λίγη ώρα οι διαφορετικές εντάσεις που εναλλάσσονται με μία αξιοπρόσεκτη μετάβαση, από το forte στο piano και το αντίστροφο (terraced dynamics) και αυτό συμβαίνει συλλογικά, σημαίνει ότι όλοι οι εκτελεστές συμβαδίζουν. Αυτό μπορεί να συμπίπτει με μια αλλαγή με τον τρόπο της εκτέλεσης, από το legato μέχρι το staccato για παράδειγμα και αντιστρόφως και αυτό γίνεται από όλους τους εκτελεστές την ίδια στιγμή. Ο συνθέτης πάντα επέμενε ότι οι μεταβάσεις σε ένταση και τρόπο εκτέλεσης πρέπει να διεξάγονται με μέγιστο έλεγχο και διάκριση. Εδώ μπορείτε να το ακούσετε από ζωντανή εκτέλεση για τέσσερα πιάνο που πραγματοποιήθηκε στο Veldhoven της Ολλανδίας το 2012. Στο πιάνο είναι οι Jeroen Riemsdijk, Tamara Rumiantsev, Sandra και Jeroen van Veen.

Καλή ακρόαση με τα μάτια κλειστά! ■

«ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ» ΜΕ ΤΙΣ ΦΑΛΑΙΝΕΣ

Ο Guillaume Nery και η σύζυγός του Julie Gautier ένα ζευγάρι ελεύθερων δυτών από τη Γαλλία γύρισε μια εντυπωσιακή ταινία μικρού μήκους. Και οι δύο είναι ελεύθεροι δύτες και παραγωγοί ταινιών μικρού μήκους, βασισμένες στα υποθαλάσσια ταξίδια τους.

Στη νέα τους ταινία **One Breath Around the World**, ο Nery, χωρίς τη βοήθεια φιάλης οξυγόνου, βυθίζεται στα κρυμμένα βάθη του ωκεανού, αποκαλύπτοντας αξιοσημείωτες εικόνες της θαλάσσιας γεωλογίας και της άγριας φύσης κάτω από το νερό. Τα ανοιχτά πλάνα της Julie Gautier και η εκπληκτική σκηνοθεσία, με άψογη μετάβαση από το ένα θαλάσσιο βασίλειο στο άλλο, δημιουργεί την εντύπωση ότι το ταξίδι του Nery πραγματοποιείται με μία ανάσα. Η ομορφιά της υδρόβιας ζωής και της φυσικής γεωλογίας μοιάζει σχεδόν εξωγήινη και ο συνδυασμός των υπέροχων πλάνων με την εκπληκτική μουσική του Guillaume Ferran μετατρέπει την ταινία σε ένα μικρό κινηματογραφικό αριστούργημα. ■

!εξερασιειτε...!

AT HOME A JOURNEY BACK TO GREECE

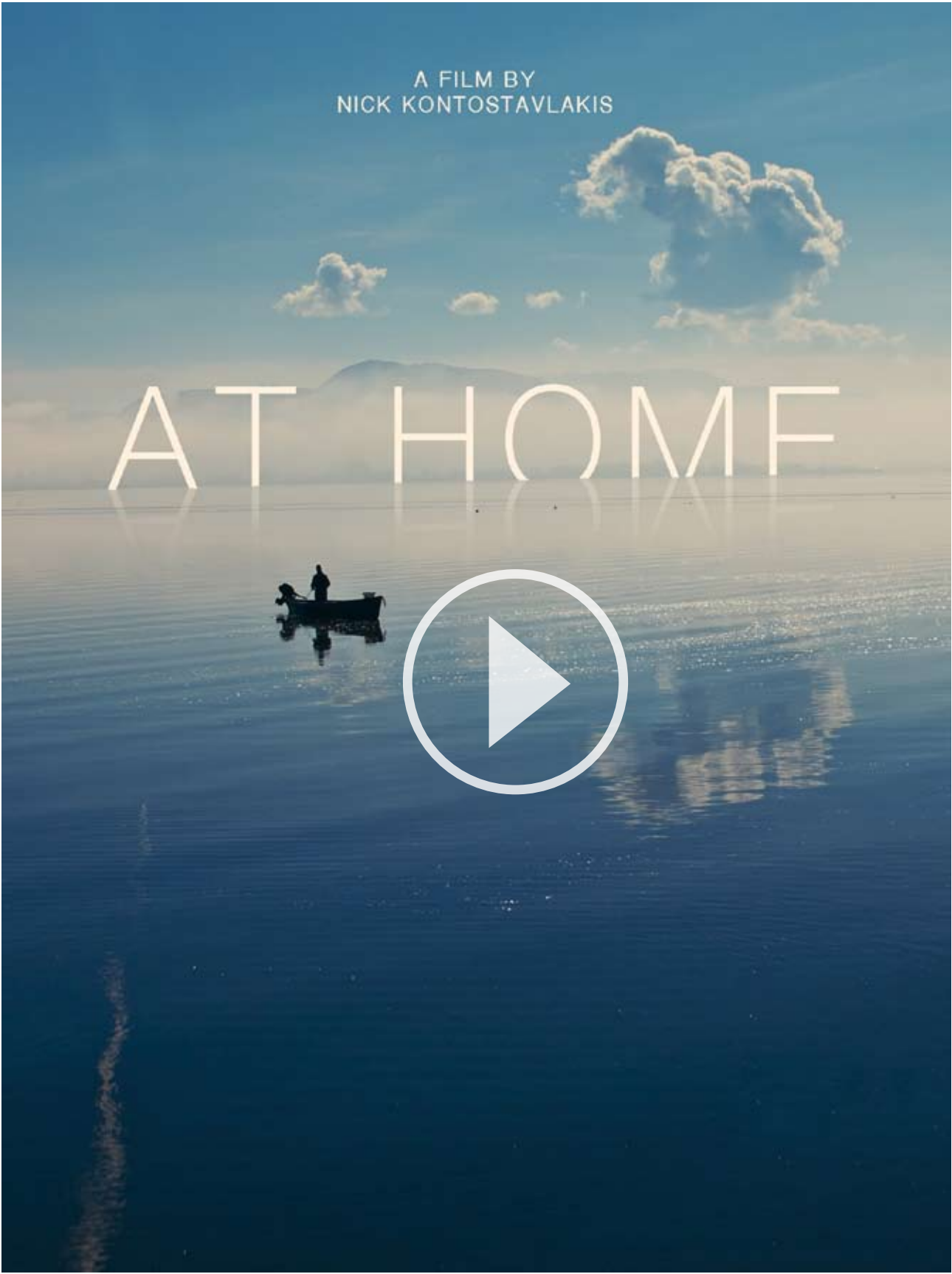
Δύο διεθνή βραβεία έφερε στην Ελλάδα ο

Ο χαρισματικός Ζακυνθινός φωτογράφος και βιντεογράφος **Νίκος Κοντοσταυλάκης** με την ταινία μικρού μήκους **At home – a journey back to Greece** συμμετείχε στο διεθνές Φεστιβάλ TOURFILM RIGA International Tourism Film Festival στην Ρίγα της Λετονίας. Ησυγκομιδή του απο αυτήν την συμμετοχή ήταν η διάκρισή του με δύο πρώτα βραβεία στις κατηγορίες:

“Grand Prix”
Tourism Destination – country

Σας παροτρύνουμε να το θαυμάσετε! ■

ΔΥΝΑΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...!

ΠΑΤΡΙΚΗ

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΒΟΥΛΗΣΗΣ

«Μην προσπαθείς να γίνεις άνθρωπος της επιτυχίας, προσπάθησε να γίνεις ένας άνθρωπος της αξίας».
Αϊνστάιν

Μια ιστορία... για κάτι που συνέβη πολλά χρόνια πριν. Μια ομάδα νέων αποφάσισαν να κάνουν το όνειρό τους πραγματικότητα, δημιουργώντας τη δική τους μουσική μπάντα. Πήγαιναν από μέρος σε μέρος, με σκοπό να δίνουν παραστάσεις και να κάνουν γνωστή τη μουσική τους στον κόσμο.

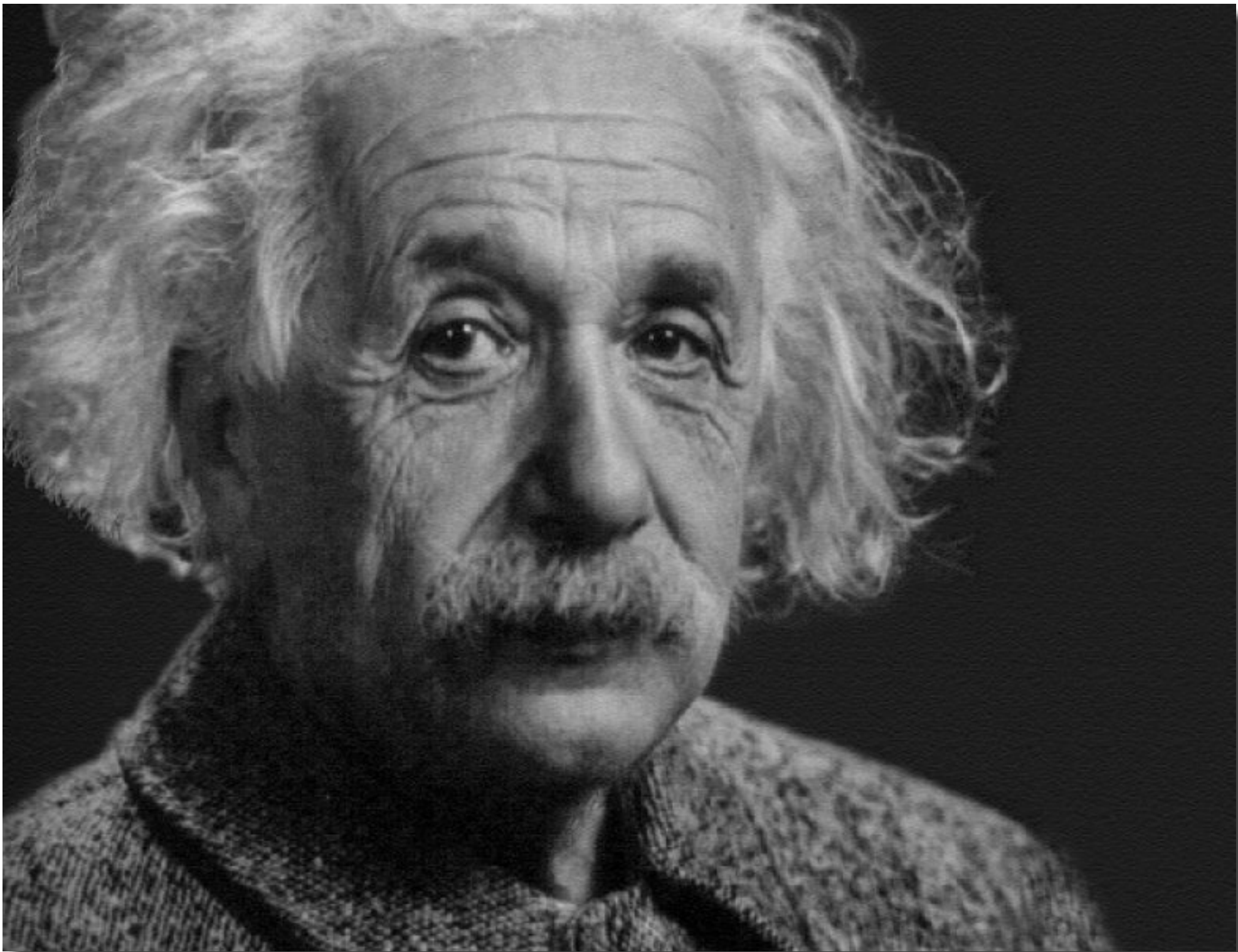
Ένα βράδυ Σαββάτου, όμως, η κακοκαιρία έπληξε τη μικρή πόλη στην οποία βρίσκονταν και οι ελπίδες τους να δεχτούν κόσμο στο συναυλιακό τους χώρο ήταν λιγοστές. Άρχισαν λοιπόν ο καθένας τους να λέει την άποψή του:

«Προτείνω να ακυρώσουμε τη συναυλία μας. Ποιος θα έρθει με τόσο κρύο και χιόνι;» είπε ο ένας μουσικός.
«Έχεις δίκιο. Να δώσουμε συναυλία για λίγα άτομα δε μας συμφέρει από διάφορες απόψεις», συμπλήρωσε ο άλλος.
«Ναι, είναι αποθαρρυντικό το κλίμα. Ας την αναβάλλουμε!» προέτρεψε ο τρίτος μουσικός.
Όμως ο ένας από αυτούς, σιωπηλός, που παρακολουθούσε

τη συζήτηση, είχε να πει κάτι διαφορετικό:
«Γιατί να μην κάνουμε τη συναυλία μας; Όσοι κι αν έρθουν απόψε, εμείς ας δώσουμε την καλύτερή μας παράσταση. Σημασία έχει να παραμείνουμε πιστοί στα σχέδιά μας και να παίξουμε με τέτοιο τρόπο, που θα νιώθουμε ικανοποιημένοι με τον εαυτό μας, άσχετα από τον αριθμό των συμμετεχόντων. Ας παίξουμε λοιπόν απόψε!»

Έτσι κι έγινε. Ο χώρος ήταν πραγματικά σχεδόν άδειος. Ωστόσο, μία έκπληξη τους περίμενε στο τέλος της συναυλίας. Στο καμαρίνι τους βρήκαν ένα φάκελο που έγραφε:
«Η παράστασή σας ήταν καταπληκτική. Αξιοθαύμαστο που βρήκατε το κουράγιο να παίξετε μουσική με τέτοιες δυσμενείς συνθήκες. Αυτό το ποσό είναι για την αφοσίωση που επιδείξατε απόψε! Να είστε σίγουροι.. θα ακολουθήσουν κι άλλες τέτοιες νύχτες!»
Υπογραφή.. ο βασιλιάς.

Ποτέ δεν ξέρουμε πόσοι και μερικές φορές ποιοι είναι οι αποδέκτες των «καλών» και δημιουργικών μας πράξεων, ωστόσο μπορούμε να επηρεάσουμε τις ζωές τους πολύ θετικά, επιλέγοντας πώς θα ανταποκριθούμε στις συνθήκες που αντιμετωπίζουμε. ■

ΠΑΤΡΙΚΗ

ΑΔΙΑΦΟΡΗΣΕ ΓΙΑ ΟΠΟΙΟΝ ΔΕΝ ΣΕ ΣΕΒΕΤΑΙ

Αδιαφόρησε... για αυτόν που δεν σε έχει προτεραιότητα στη ζωή του. Σε έχει δεύτερη ή και τρίτη επιλογή. Δίνει περισσότερο χρόνο στη δουλειά του ή στους φίλους του ή σε κάποιο άλλο άτομο. Δεν υπάρχει λόγος, να σπαταλάς τον δικό σου χρόνο για έναν άνθρωπο που δεν σου ανήκει πραγματικά. Σε ένα τέτοιο μοτίβο «σχέσης» ουσιαστικά είσαι μόνος σου. Ποιος ο λόγος να διατηρήσεις αυτή τη σχέση;

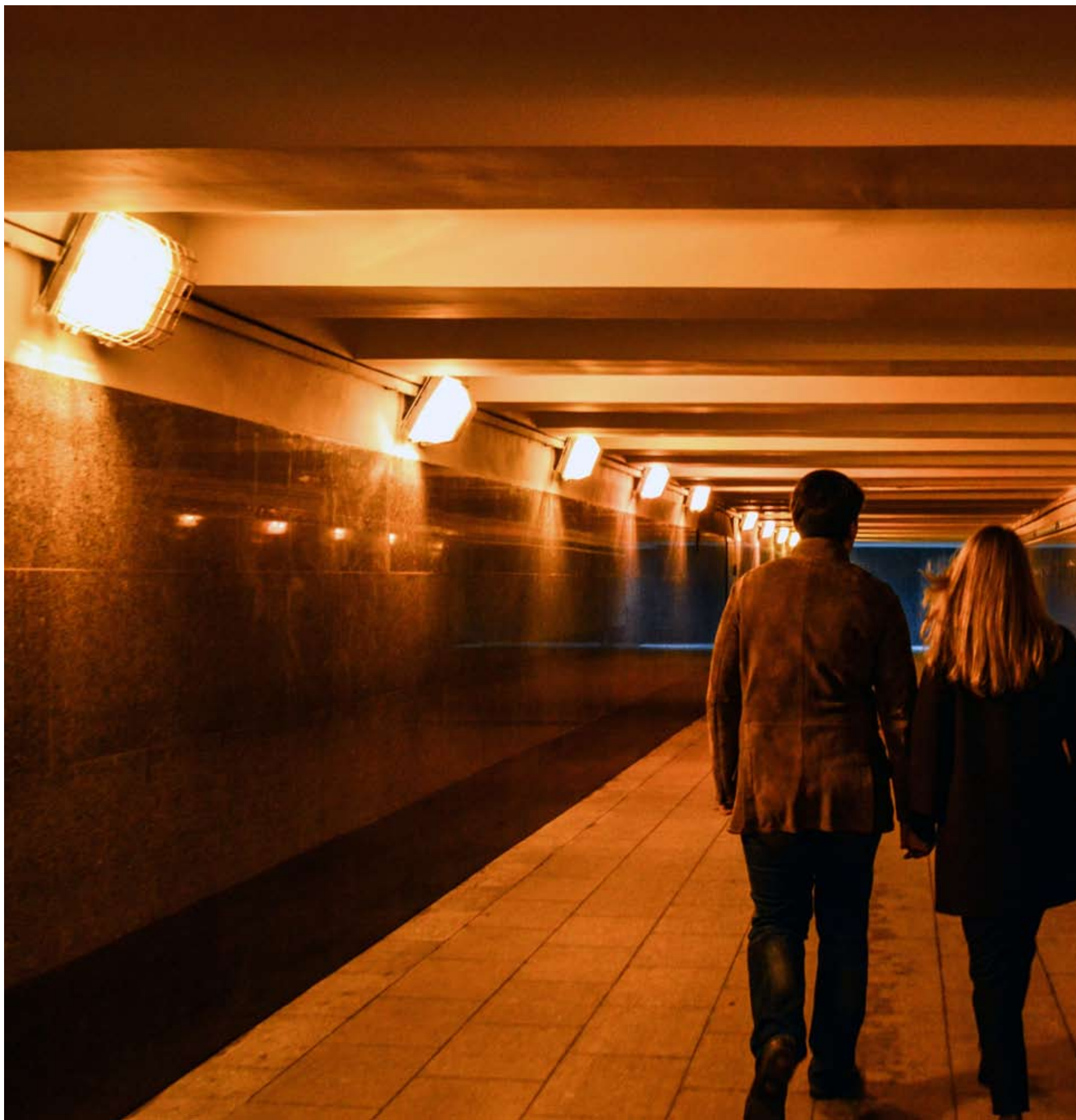
Πήγαινε αλλού... δεν χρειάζεται να είσαι εκεί για όσους κοιτούν να σε «βολέψουν» στο πρόγραμμα τους. Πήγαινε σε όσους θέλουν με πολλή χαρά και αγάπη να σε δουν και να πείτε τα νέα σας, να ακούσουν τους προβληματισμούς σου, να χαρούν με τη επιτυχία σου. Δεν χρειάζεται να «παρακαλās» για να είσαι στη ζωή κάποιου φίλου ή συγγενή ή συναδέλφου ενώ δεν υπάρχει θέση για σένα.

Κοίτα μπροστά... άφησε πίσω σου ό,τι δεν σε αντιπροσωπεύει. Όταν αρχίσεις να νιώθεις πως πιέζεσαι, να μην περνάς καλά και πρέπει να συμβιβαστείς με γεγονότα ή ανθρώπους τότε αποχώρησε. Όταν αρχίσεις να έχεις αμφιβολίες, να χάνεις την ηρεμία σου τότε είναι

σημάδι πως κάτι δεν πάει καλά... Μερικοί μπορεί να σε πείσουν πως είσαι υπερβολικός (ίσως γιατί έτσι τους εξυπηρετεί) ή πως κάτι πάει στραβά με σένα τότε να αποχωρείς με το κεφάλι ψηλά και κοίτα μπροστά...

Πρόσεχε τον εαυτό σου... όταν βλέπεις πως αδυνατεί να ανταποκριθεί σε κάποιες καταστάσεις και οδηγείται στα σκοτεινά μονοπάτια του μίσους, του θυμού, της άρνησης και εντέλει της στενοχώριας τότε οφείλεις να δώσεις χρόνο στον ίδιο σου τον εαυτό για να πάρει αποστάσεις, να ανασυγκροτηθεί και σε κατάσταση ηρεμίας να πάρει θέση στο όποιο ζήτημα. Μην ξεχνάς ότι προτεραιότητα είναι πάντα ο εαυτός μας, είναι σκόπιμο να τον προσέχουμε και να τον αγαπάμε. Γιατί αν δεν αγαπήσουμε εμείς τον εαυτό μας... πως περιμένουμε να αγαπηθούμε από τους άλλους;

Συνοψίζοντας, αποχώρησε με το κεφάλι ψηλά όταν διαισθανθείς ότι κάποιος δεν σε σέβεται και δεν σε εκτιμά. Η αποχώρηση δεν χρειάζεται να γίνει με διαπληκτισμούς και έντονες διαμάχες... η ήρεμη απόφαση σου να φύγεις από ότι δεν σου ταιριάζει είναι η απάντηση σου. Να είσαι σίγουρος, πως τα καλύτερα έρχονται... ■

© Φωτογραφιών: ΑΚυρτsova

ΠΑΤΡΙΚΗ

ΑΞΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΠΟ, ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ;

Ένα από τα πιο σπουδαία χαρακτηριστικά των σχέσεων των ανθρώπων είναι ότι διέπονται από πολυπλοκότητα. Οι σχέσεις δεν είναι απλές. Η αλήθεια είναι όμως, πως στην απλότητα των σχέσεων μπορεί κανείς να διακρίνει και να απολαύσει την ομορφιά τους.

Για παράδειγμα, όταν παλεύεις στη ζωή σου να επιτύχεις τον πιο δύσκολο στόχο... προσπαθείς, «παλεύεις», αφοσιώνεσαι και όταν τελικά τα καταφέρεις, απολαμβάνεις την έκβαση του. Έτσι ακριβώς είναι και οι σχέσεις...

Σχέσεις κάθε είδους... Η σχέση του άνδρα με την γυναίκα, η σχέση του γονέα με το παιδί, των αδελφών μεταξύ τους, με τον φίλο, με τον συνάδελφο, με τον εργοδότη, με τον γείτονα, με τον περιπτερά, με τον σκύλο, με το αυτοκίνητο... όλες είναι σχέσεις. Τα πάντα γύρω μας, κάθε τι που μας συνδέει με κάθε τι άλλο, έμψυχο ή άψυχο θεωρείται σχέση.

Για να ζήσουμε την ζωή μας όσο το δυνατόν πιο λειτουργικά γίνεται, πρέπει να μπορούμε να ανταπεξερχόμαστε με τις σχέσεις αυτές. Ορισμένα μυστικά που θα μας διευκολύνουν τη ζωή μας είναι τα εξής παρακάτω:

1) Οι σχέσεις είναι ισότιμες, δεν έχει σημασία αν ο άλλος είναι μικρότερος ηλικιακά, πιο πλούσιος, με κύρος ή έχει κάποιο αξίωμα. Όλοι έχουν δικαίω-

μα να έχουν την άποψη τους και για αυτό θα πρέπει να μάθουμε να ακούμε, ο ένας τον άλλον.

2) Οι σχέσεις πολλές φορές αναφέρονται σε δύο πρόσωπα με εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις. Θα πρέπει να μάθουμε να κάνουμε συμβιβασμούς, να υποχωρούμε, να μην έχουμε πάντα την απαίτηση να γίνεται το δικό μας.

3) Στις σχέσεις οφείλουμε να μάθουμε να ελίσσόμεστε. Καμιά φορά μπορεί να πάρουμε μία απόφαση και να πρέπει να την μεταφέρουμε στην άλλη πλευρά όχι με έναν τρόπο αλλά περισσότερους. Ακόμα και αν αυτό σημαίνει κάποια αποτυχία, στο τέλος κερδισμένος θα βγει αυτός που θα φτάσει στον στόχο του.

4) Στις σχέσεις συχνά χρειάζεται να παραμερίσουμε τον εγωισμό μας, να κάνουμε πίσω. Να κάνουμε στην άκρη. Ίσως χρειαστεί και να σιωπήσουμε, προκειμένου να μην χαλάσουμε το κλίμα. Κι όμως ναι, είναι φορές που χρειάζεται να το κάνουμε κι αυτό...

Θα αναρωτιέστε... Τελικά αξίζει τον κόπο, να προσπαθούμε τόσο πολύ για τις σχέσεις; Η απάντηση είναι ένα μεγάλο ΝΑΙ! Αξίζει να βρούμε το άλλο μας "μισό", γιατί "δυο" μαζί είμαστε πιο δυνατοί, πιο ασφαλείς και τελικά πιο ολοκληρωμένοι! ■

© Φωτογραφιών: soliejordan

ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ (VIRTUAL REALITY)

Τα τελευταία χρόνια βλέπουμε μια έντονη στροφή στον χώρο της Εικονικής Πραγματικότητας (Virtual Reality), ο οποίος δεν έχει καταφέρει ακόμα να ευδοκιμήσει και μάλλον θα αργήσει αρκετά ακόμα.

Ως εικονική πραγματικότητα ορίζουμε ένα συνθετικό, τεχνητό, εικονικό και φτιαγμένο από υπολογιστή περιβάλλον. Αλληλεπιδραστικά γραφικά πραγματικού χρόνου (real-time) με τρισδιάστατα μοντέλα, συνδυασμένα με μια τεχνολογία απεικόνισης η οποία δίνει τη δυνατότητα στο χρήστη για εμβύθιση στον μοντελοποιημένο κόσμο και τη δυνατότητα για απευθείας χειρισμό. Η Εικονική Πραγματικότητα αναφέρεται σε αλληλεπιδραστικά, πολυ-αισθητικά, βασισμένα στη όραση, τρισδιάστατα, περιβάλλοντα εμβύθισης, δημιουργημένα από υπολογιστή, καθώς και ο συνδυασμός των τεχνολογιών που απαιτούνται για την ανάπτυξη τέτοιων περιβαλλόντων. Είναι η ψευδαισθηση της συμμετοχής σε ένα συνθετικό περιβάλλον αντί για την εξωτερική παρατήρηση ενός τέτοιου περιβάλλοντος. Είναι η εξομοίωση ενός πραγματικού ή φανταστικού περιβάλλοντος, το οποίο μπορεί να το βιώσει ο χρήστης οπτικά στις τρεις διαστάσεις του πλάτους, ύψους και βάθους. Η Εικονική Πραγματικότητα βασίζεται σε τρισδιάστατες, στερεοσκοπικές μονάδες απεικόνισης, με ανιχνευτή της κίνησης του κεφαλιού, του χεριού ή του σώματος και στερεοσκοπικό ήχο. Η Εικονική Πραγματικότητα είναι μια εμπειρία εμβύθισης που χρησιμοποιεί όλες τις αισθήσεις. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι ένας νέος τρόπος επικοινωνίας μεταξύ ανθρώπου και μηχανής.

Η δημοσιότητα για τα VR headsets HTC Vive και Oculus Rift ήταν

μεγάλη και η νέα μόδα είναι οι κατασκευάστριες εταιρείες κινητών να προσφέρουν και από ένα φθινό VR headset παρέα με τις συσκευές τους. Οι πρώτες προσπάθειες στο virtual reality έγιναν τη δεκαετία του '90 με το Virtual Boy της Nintendo και άλλες head-mounted συσκευές οι οποίες δεν κατάφεραν να φέρουν το επιθυμητό αποτέλεσμα και σύντομα πέρασαν στη λήθη αφού στην ουσία δεν ήταν τίποτα άλλο από πανάκριβες View Masters συσκευές. 25 χρόνια μετά η κατάσταση δεν έχει αλλάξει και πολύ. Η "μεγαλύτερη" εξέλιξη μάλλον είναι το απαγορευτικό κόστος για τους χρήστες, αφού πέρα από το κόστος των ιδίων των headsets, οι χρήστες καλούνται να έχουν στην κατοχή τους ένα αρκετά ισχυρό σύστημα για να τρέξουν το virtual reality, κάτι που επιβαρύνει το συνολικό κόστος. Οι ανύπαρκτες πωλήσεις των δημοφιλών headsets δείχνει το δρόμο που θα πάρουν και αυτή τη φορά. Επίσης, οι λιγοστοί τίτλοι με τους περισσότερους από αυτούς να διαθέτουν λίγο καλύτερα τρισδιάστατα γραφικά από αυτά που είχαμε και πριν 20 χρόνια, έχουν βυθίσει την VR τεχνολογία μαζί με τις πωλήσεις αφού στην πραγματικότητα δεν έχουν γίνει τα βήματα που θα έπρεπε, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων που πλησιάζουν τα γραφικά των PS4 και Xbox One. Μοναδική πρακτική εφαρμογή αυτή τη στιγμή έρχεται μόνο από το mobile VR το οποίο φυσικά δεν είναι εικονική πραγματικότητα όπως αυτή ορίζεται.

Οι χρήστες θέλουν και πρέπει να είναι οι πρωταγωνιστές ενός virtual reality τίτλου. Θέλουμε να πάει το gaming και όχι μόνο αυτό, ένα βήμα παραπέρα μέσω της εικονικής πραγματικότητας διότι αυτό που υπάρχει

Σταύρος Γαβαλάς

τώρα με εξαίρεση βέβαια τα γραφικά, την υπολογιστική δύναμη κλπ, δεν προσφέρει το κάτι παραπάνω στον βετεράνο gamer που είτε παίζει racism είτε God of War είναι το ίδιο και το αυτό. Η κάθε αλληλεπίδραση με τον ψηφιακό κόσμο θα πρέπει να έχει αντίκτυπο στις πραγματικές μας αισθήσεις. Αυτή είναι η πραγματική εικονική πραγματικότητα. Κακά τα ψέματα, η τηλεόραση μέσω του Star Trek μας έμαθε και έθεσε ως στάνταρ το ολογραφικό κατάστρωμα του Enterprise όπου μπορούσες να βυθιστείς σε διάφορους κόσμους για να περάσεις την ώρα σου, να μάθεις και να δεις πράγματα και να είσαι ο πρωταγωνιστής όποιου σεναρίου ήθελες και να το ζεις όπως θα ήταν και στην πραγματικότητα. Κάτι τέτοιο βέβαια στον κόσμο που ζούμε δεν υπάρχει και μπορεί να περά-

σουν άλλα 200 χρόνια μέχρι να δούμε κάτι παρόμοιο. Η βιομηχανία του πορνό μόνο δείχνει να κάνει περισσότερα βήματα από κάθε άλλη εταιρεία τεχνολογίας αφού ως γνωστόν στον χώρο του σεξ τα λεφτά είναι πάρα πολλά και θέλουν να το εκμεταλλευτούν προς όφελος τους. Κλείνοντας, αναμένουμε με ενδιαφέρον το PlayStation VR με βάση τους εκατομμύρια κατόχους PS4 που διαθέτει και τους τίτλους που θα φέρει και ελπίζουμε να είναι μια καλή αρχή για την virtual reality εποχή..■

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΣΦΑΛΟΥΣ ΠΛΟΗΓΗΣΗΣ ΣΤΟ INTERNET, ΜΕ ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΗΣ DEVOLLO!

Έχει καθιερωθεί πλέον η 5η Φεβρουαρίου κάθε χρόνο, να τιμάται ως η παγκόσμια ημέρα ασφαλούς πλοήγησης στο Διαδίκτυο.

Η ζωή και η καθημερινότητά μας, είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με το Internet και με όλα τα πλεονεκτήματα που αυτό μας παρέχει, αλλά και όλους τους κινδύνους που μπορεί να προκύψουν σε συνδυασμό με τη χρήση του. Η “μέρα ασφαλούς πλοήγησης στο Internet” καθιερώθηκε έχοντας έναν πολύ σημαντικό στόχο: Την εκπαίδευση των παιδιών και των γονέων σχετικά με τις δυνατότητες και τους κινδύνους του Διαδικτύου.

Εκτός από το περιεχόμενο που πολλές φορές δεν ανταποκρίνεται στην ηλικία, ο διαδικτυακός εκφοβισμός και άλλες απειλές του διαδικτύου, όπως είναι για παράδειγμα ο “online εθισμός”, θεωρούνται ουσιαστικοί κίνδυνοι ειδικά για εφήβους και παιδιά. Η devollo από την πλευρά της κάνει το αυτόνομο: Εξασφαλίζει ότι όλες οι συσκευές της προσφέρουν ασφαλή πρόσβαση στο Internet.

Η προστασία των παιδιών ως πρώτη ανάγκη.

Η ασφαλής πλοήγηση αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά θέματα σε παγκόσμιο επίπεδο, αφού αποτελεί ένα μείζον θέμα ως προς την ασφάλεια σε γενικότερο πλαίσιο. Οι οικονομικές και διατραπεζικές συναλλαγές, η προστασία προσωπικών δεδομένων, η προ-

στασία της σωματικής και ψυχικής ασφάλειας, είναι μερικοί μόνο από τους παράγοντες που απασχολούν τους ειδικούς και όχι μόνο, σε σχέση με το “ασφαλές Internet”. Αν σε αυτούς του παράγοντες προσθέσουμε ίσως τον πιο σημαντικό για όλους μας, δηλαδή τα παιδιά μας, τότε θα μπορούμε να αναλογιστούμε και την βαρύτητα του προβλήματος.

Έχουν κατά καιρούς πραγματοποιηθεί αρκετές έρευνες σε σχέση με την ασφάλεια της πρόσβασης και πλοήγησης στο Διαδίκτυο. Η devollo, ως ηγέτιδα εταιρεία σε παγκόσμιο επίπεδο στον τομέα της ασύρματης πρόσβασης στο Internet, πραγματοποίησε πριν από μικρό χρονικό διάστημα, αποκλειστικά για την Ελλάδα, μία μεγάλη έρευνα η οποία αφορούσε αυτήν την ουσιαστική πλευρά του προβλήματος. Τους γονείς και τα παιδιά. Τα αποτελέσματα της έρευνας που πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το infokids.gr, είχε αποδείξει ότι η ασφάλεια ως προς την πρόσβαση στο Internet είναι ένα πολύ πιο σοβαρό θέμα από ότι φαντάζονται οι περισσότεροι. Οι αριθμοί και τα ποσοστά είναι αμείλικτα και κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, ή τουλάχιστον, χρίζουν μιας πιο σοβαρής αντιμετώπισης στην οικογενειακή μας καθημερινότητα.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας, το 59% των παιδιών που κάνουν χρήση του Internet είναι κάτω των δέκα ετών και

είναι φυσικό το 57% των γονέων, να επιτρέπουν σε αυτά περιορισμένη χρήση του Internet. Όσον αφορά στην υπόλοιπη ηλικιακή κατανομή που δήλωσαν οι γονείς, το 34% αφορά παιδιά ηλικίας από δέκα έως δεκαπέντε ετών, ενώ μόνο το 7% είναι άνω των δεκαπέντε ετών.

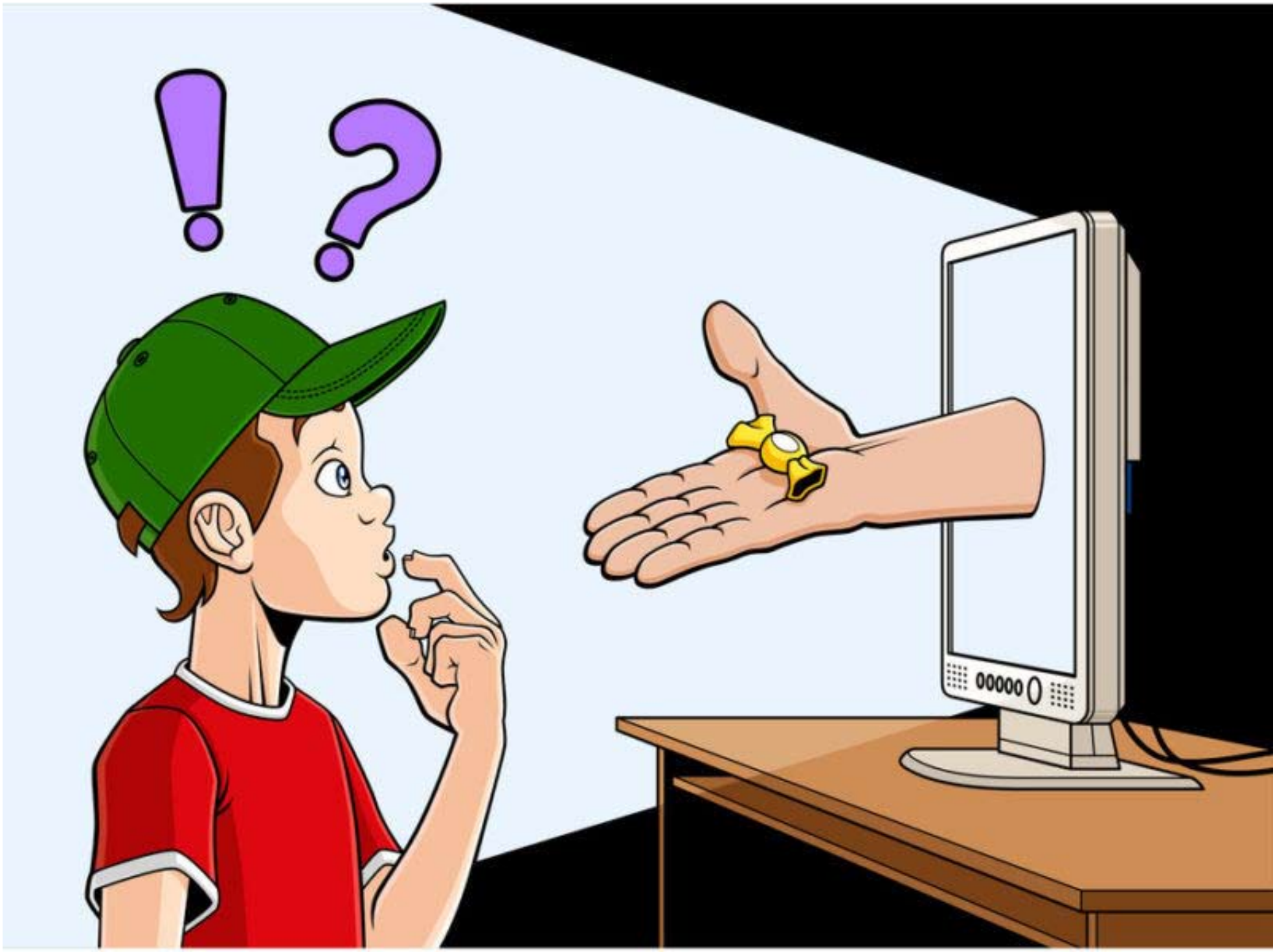
Το 30% των παιδιών – σύμφωνα με τις απαντήσεις των γονέων – έχουν πρόσβαση στο Διαδίκτυο, από δικές τους, προσωπικές συσκευές (π.χ. smart phones, tablets, PCs), ενώ το 20% έχει απόλυτη αυτονομία στη χρήση του (προσωπικό κωδικό πρόσβασης, ανεξάρτητο από τους γονείς). Αυτό σημαίνει ότι ένα μεγάλο ποσοστό παιδιών αποκτούν ελεύθερη χρήση του Internet από πολύ νεαρή ηλικία και οι γονείς δεν φαίνεται να έχουν πρόβλημα με αυτό, αντίθετα βλέπουμε μία εξοικείωση με το αντικείμενο.

Είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι σύμφωνα με την έρευνα περίπου το 58% των γονέων δήλωσε ότι οι ίδιοι διαθέτουν στα παιδιά τους τις δικές τους συσκευές για χρήση του Internet, ενώ το 28% επιτρέπουν ελεγχόμενη πρόσβαση, καθώς εκείνοι έχουν τους κωδικούς τόσο για την πρόσβαση στο Internet όσο και για τη χρήση των συσκευών. Το υπόλοιπο 12% έχει πρόσβαση στο Internet από «έξυπνες» τηλεοράσεις και παιχνιδιομηχανές.

Βλέποντας αυτά τα αποτελέσματα, τα μέτρα προστασίας που επιλέγει μεγάλο ποσοστό γονέων δεν φαίνονται αρκετά και σίγουρα

Σταύρος Γαβαλάς

ΛΥΝΗ ΟΛΟ...ΜΕΛΗ!

δεν χρίζουν της απόλυτης εμπιστοσύνης ως προς την ασφάλεια. Από την κοινή χρήση (με τους ίδιους κωδικούς) του διαδικτύου από γονείς και παιδιά (37,2%) σε πιο χρονοβόρα όπως η παρακολούθηση του ιστορικού του υπολογιστή (31,7%) μέχρι πιο σύνθετα, όπως εγκατάσταση προγράμματος (parental control) που περιορίζει και παρακολουθεί τη χρήση του Internet (9,9%).

devolo Magic: Προσφέρουν ταχύτητα, ευκολία και κυρίως... ασφάλεια!

Αναπόφευκτα λοιπόν προκύπτει το ερώτημα σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να προστατέψουμε τα παιδιά από την ανεξέλεγκτη χρήση και από τους κινδύνους που εγκυμονούν; Φυσικά η λύση δεν είναι η απαγόρευση του Internet στα παιδιά και τους νέους, αλλά η εκπαίδευση των χρηστών όλων των ηλικιών και η αξιοποίηση κατάλληλων εργαλείων προστασίας από τους κινδύνους.

Οι συσκευές που παρέχουν στην οικογένεια το Internet, θα πρέπει να είναι σε θέση επίσης να προστατέψουν. Η σειρά powerline, devolo Magic, διαθέτει δικλείδες ασφαλείας τις οποίες μπορεί να διαχειριστεί εύκολα ο γονέας χωρίς. Παράλληλα δεν χρειάζεται να διακόπτει τη χρήση του Διαδικτύου, το οποίο μεταφέρεται σε όλο το σπίτι, σε όλες τις συσκευές, σε όλα τα μέλη της οικογένειας ανεξαρτήτου ηλικίας. Άλλωστε, η μάθηση σε συνδυασμό με τις ασφαλείς συσκευές της devolo δημιουργούν μία ασπίδα προστασίας προς ασφαλή πλοήγηση.

Οι ασύρματοι προσαρμογείς devolo είναι εξοπλισμένοι με το διαισθητικό δωρεάν λογισμικό, που επιτρέπει σε γονείς και κηδεμόνες, να δίνουν διαφορετικούς «όρους» και χρόνους χρήσης, ανάλογα με το άτομο που σερφάρει (parental control). Η πρόσβαση στο Internet επιτρέπεται μόνο με τη χρήση κωδικού πρόσβασης που ορίζεται από τους γονείς, οι οποίοι έχουν και τη δυνατότητα να θέσουν συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα και διάρκεια πρόσβασης των παιδιών σε αυτό. Επομένως, διασφαλίζουν το γεγονός ότι η πλοήγηση στο διαδίκτυο θα

γίνεται υπό συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις, μειώνοντας αισθητά την πιθανότητα αυτά να έρθουν αντιμέτωπα με κάποιον κίνδυνο. Τα παιδιά μαθαίνουν αυτόματα πότε πρέπει να αφιερώσουν δραστηριότητες εκτός του ψηφιακού κόσμου και να κάνουν κάτι με τους φίλους τους.

Προκειμένου να επιτευχθεί και η ασφαλής πρόσβαση των παιδιών, οι Magic Powerline adapters της devolo προσφέρουν κρυπτογράφηση AES 128 bit, που μπορεί να ενεργοποιηθεί απλά με το πάτημα ενός κουμπιού. Επομένως, το δίκτυο παραμένει προστατευμένο και διασφαλίζεται από τη μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση. Τέλος, το ασύρματο δίκτυο θωρακίζεται ακόμα περισσότερο με την δυνατότητα επιλογής μεταξύ κρυπτογράφησης WPA2 ή και WPA3, η οποία είναι η πιο πρόσφατη έκδοση.

Συμμετέχουμε ενεργά για ένα ασφαλέστερο Internet.

Πέραν από την ασφάλεια που παρέχουν οι συσκευές της devolo, θα πρέπει τα παιδιά – και οι γονείς κατ' επέκταση – να εκπαιδευτούν και να ενημερωθούν μέσα από εποικοδομητική ενημέρωση σχετικά με τις δυνατότητες, αλλά κυρίως τα προβλήματα και τους κινδύνους, που χαρακτηρίζουν τον κόσμο του διαδικτύου, μαθαίνοντας να κρίνουν και να φιλτράρουν τα διάφορα συμβάντα, αυξάνοντας έτσι ακόμα περισσότερο τα επίπεδα προστασίας τους.

Σε αυτήν την κατεύθυνση συμβάλουν ολόένα και περισσότεροι φορείς που έχουν ως στόχο την «Παιδεία του Internet» και την πρόληψη απέναντι στους κινδύνους. Περισσότερες πληροφορίες αλλά και δράσεις σχετικά με την Ημέρα Ασφαλούς Διαδικτύου μπορείτε να βρείτε στα: www.saferinternetday.org και www.saferinternet4kids.gr ■

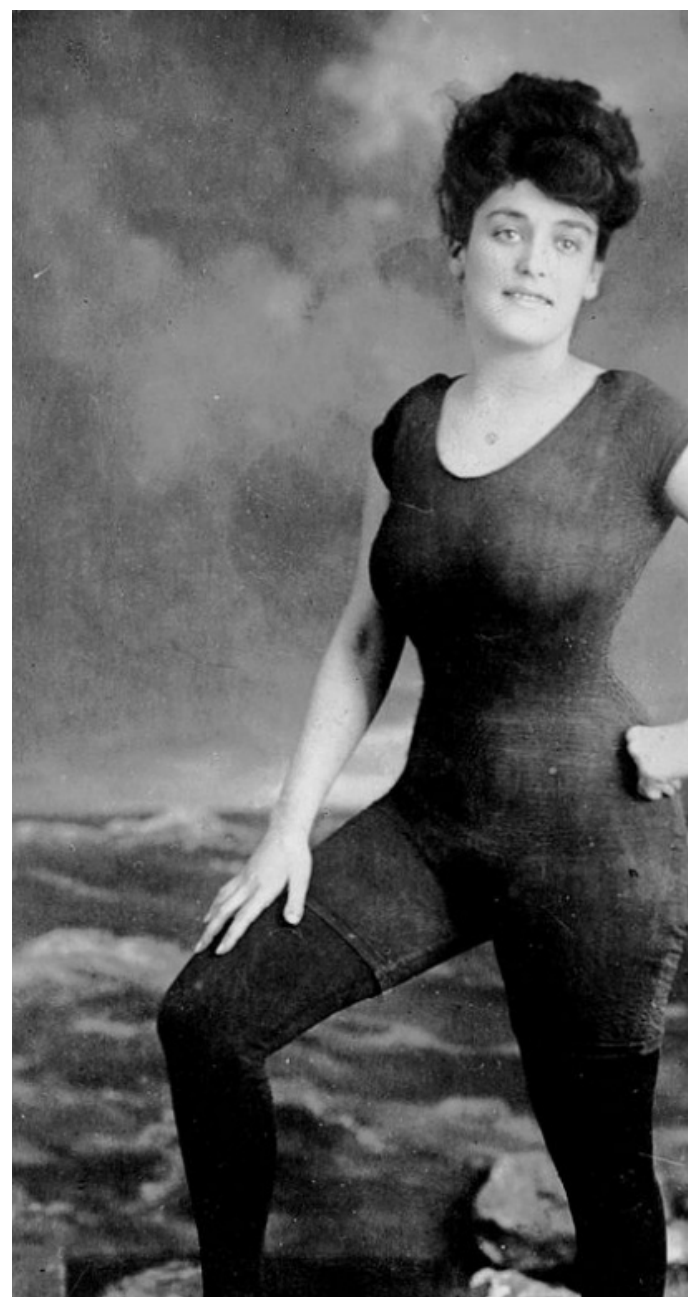

ΦΥΛΟSTIGMA

ANET ΚΕΛΕΡΜΑΝ

Η Ανέτ Κέλερμαν ήταν επαγγελματίας κολυμβήτρια, ηθοποιός και συγγραφέας. Η φωτογραφία αυτή είναι ιστορική αφού προέρχεται από την ταινία «A Daughter of the

Gods», η οποία κυκλοφόρησε το 1916 και στην οποία εμφανίζεται για πρώτη φορά άνθρωπος γυμνός σε ταινία του Χόλιγουντ.

ΑΜΕΛΙΑ ΕΡΧΑΡΤ

Η Αμερικανίδα πιλότος, Αμέλια Έρχαρτ ήταν συγγραφέας και υπέρμαχος των δικαιωμάτων των γυναικών. Ήταν η πρώτη γυναίκα που πέταξε μόνη της πάνω από τον Ατλαντικό Ωκεανό.

Το 1937 κατά τη διάρκεια μιας προσπάθειάς της να πετάξει σ' όλο τον κόσμο χάθηκαν τα ίχνη της. Η εξαφάνιση της αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα μυστήρια και ακόμη δεν έχει διαλευκανθεί.■

SIGMA MC-11 MOUNT CONVERTER FIRMWARE VER. 1.21

Η Sigma κυκλοφόρησε τη νέα έκδοση firmware 1.21 για το Sigma MC-11 Mount Converter (SA-E). Μπορείτε να ακολουθήσετε τους παρακάτω συνδέσμους για να λάβετε τις ενημερώσεις.

1) Έχει γίνει συμβατός με τον SIGMA 14-24mm F2.8 DG HSM | Τέχνη για το SIGMA SA mount, το οποίο διαθέτει το πιο πρόσφατο λογισμικό Ver.1.01.

2) Είναι συμβατός με τον SIGMA 100-400mm F5-6.3 DG OS HSM | Contemporary για το SIGMA SA mount, που διαθέτει το πιο πρόσφατο λογισμικό Ver.1.04.

3) Είναι συμβατός με τον SIGMA 85mm F1.4 DG HSM | για το SIGMA SA mount, το οποίο διαθέτει το πιο πρόσφατο λογισμικό Ver.1.03.

4) Έχει γίνει συμβατός με τον SIGMA 500mm F4 DG OS HSM | για το SIGMA SA mount, το οποίο διαθέτει το πιο πρόσφατο λογισμικό Ver.1.02.

Η Google συνεχίζει να φέρνει ενημερώσεις στην εφαρμογή της κάμερα της με νέες λειτουργίες, όπως Do Not Disturb Μην ενοχλείτε και τροποποιείτε ελαφρώς το μενού στις ρυθμίσεις.

Το πιο ενδιαφέρον όμως είναι ένα APK teardown, όπου σαν μελλοντικά χαρακτηριστικά έχουν αποκαλυφθεί λειτουργία 24fps και ακόμη και το κωδικό όνομα για το επερχόμενο Pixel 4A.

Μία από τις δευτερεύουσες αλλαγές σε αυτήν την ενημέρωση είναι ένα tweak στα πλαίσια ρυθμίσεων για τις λειτουργίες Πορτραίτο και Κάμερα. Οι ρυθμίσεις έχουν ρυθμιστεί εκ νέου με τη ρύθμιση φλας στο επάνω μέρος του μενού, ενώ οι άλλες ρυθμίσεις διατηρούν την αρχική τους σειρά.

Ένα ακόμα χαρακτηριστικό αυτής της ενημέρωσης είναι η επιλογή ενεργοποίησης της λειτουργίας "Μην ενοχλείτε" όταν χρησιμοποιείτε την κάμερα. Αυτό θα εμποδίσει τις ειδοποιήσεις να διακόπτουν τον χρήστη κατά τη λήψη ενός βίντεο. Για τους περισσότερους χρήστες, αυτή η επιλογή θα ενεργοποιηθεί αυτόματα μόλις ενημερωθεί η εφαρμογή. ■

GOOGLE CAMERA UPDATE V7.3

Google Camera v7.3
APK Teardown

Τιπούκειτος

ΔΕΝ ΜΥΡΙΣΑ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΜΟΥ

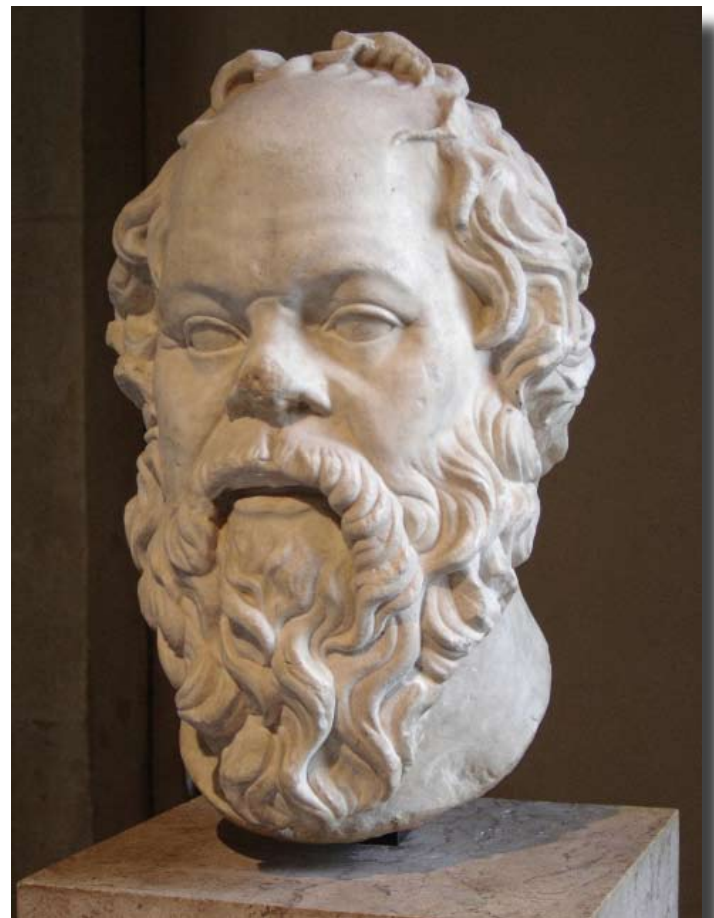
Στην αρχαία Ελλάδα πριν οι αθλητές μπουν στο στίβο, πολλοί από τους θεατές έβάζαν μεγάλα στοιχήματα, για τον νικητή, όπως εξαλλου γίνεται και σήμερα. Πολλοί ακόμη πήγαιναν στα διάφορα μαντεία, για να μάθουν τον νικητή. Οι «μάντισσες», «βουτούσαν» τότε τα νύχια τους σ' ένα υγρό, από δαφνέλαιο, ύστερα τα έβάζαν κοντά στη μύτη τους κι έπεφταν σ' ένα είδος καταληψίας.

Τότε ακριβώς έλεγαν και το όνομα του νικητή. Από το περίεργο αυτό γεγονός έμεινε ως τα χρόνια μας η φράση: «δεν μύρισα τα νύχια μου», που τη λέμε συνήθως, όταν μας ρωτούν για κάποιο γνωστό συμβάν, το οποίο εμείς δεν ξέρουμε.

ΚΑΛΛΙΟ ΑΡΓΑ ΠΑΡΑ ΠΟΤΕ

Όταν ο Σωκράτης, σε περασμένη πια ηλικία αποφάσισε να μάθει κιθάρα, οι φίλοι του με περιπαικτική διάθεση του έλεγαν: «Γέρων ὦν κίθαριν μανθάνεις;...». Ο μεγάλος φιλόσοφος τότε τους απάντησε: «Κάλλιον οψιμαθῆς ἢ ἀμαθῆς (παραμένειν)», φράση που έκτοτε παραμένει παροιμιώδης.

Γιώργος Δούναβης

ΕΝΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙ ΔΕΝ ΦΕΡΝΕΙ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

Σ' έναν από τους μύθους του Αισώπου διαβάζουμε, πως ένας άσωτος και σπάταλος νέος, αφού έφαγε όλη του την περιουσία, δεν του είχε απομείνει παρά ο καινούριος του χονδρός εξωτερικός μανδύας. Κάποια μέρα, λοιπόν, που τυχαία είδε ένα χελιδόνι να πετάει έξω από το παράθυρό του, φαντάστηκε πως ο χειμώνας είχε περάσει και πως ήρθε πια η άνοιξη.

Πούλησε τότε και το μανδύα σαν αχρείαστο. Αλλά το χειμωνιάτικο

κρύο είχε άλλη γνώμη και ξαναγύρισε την άλλη μέρα πιο τσουχτερό. Οι αρχαίοι χρησιμοποιούσαν τη φράση αυτή με τα λόγια: «μία χελιδών έαρ ου ποιεί». Κατά τον Αριστοτέλη: «*Το γάρ έαρ ούτε μία χελιδών ποιεί ούτε μία ημέρα*». Επίσης, συγγενική είναι η φράση: «*Μ' ένα χελιδόνι, καλοκαίρι δεν κάνει, ούτε μια μέλισσα μέλι*» και «*μ' ένα λουλούδι καλοκαίρι δε γίνεται*».

ΤΥΠΟΥΚΕΙΤΟΣ

ΠΕΘΑΝΕ ΣΤΗΝ ΨΑΘΑ

Στην Κωνσταντινούπολη, την περίοδο της παντοδυναμίας της, υπήρχαν αρκετές συνοικίες που οι κάτοικοί της ζούσαν πολύ φτωχά. Αρκετοί μάλιστα δεν είχαν καν ρούχα να φορέσουν και βολεύονταν με παλιοκούρελα, με τα οποία σκέπαζαν το γυμνό σώμα τους. Τα σπίτια τους ήταν αληθινές τρώγλες και όταν τύχαινε να πέσει καμιά επιδημία, πέθαιναν κάθε μέρα εκατοντάδες άνθρωποι χωρίς να τους παρασχε-

θεί καμιά βοήθεια. Η χειρότερη συνοικία της Κωνσταντινούπολης ήταν η Μπάρα, που την κατοικούσαν αποκλειστικά εταίρες και άποροι. Οι τελευταίοι δεν είχαν δει στη ζωή τους κρεβάτι και κοιμόντουσαν πάνω σε ψάθες που έφτιαχναν οι ίδιοι. Από τότε όταν πεθαίνει κανείς πολύ φτωχός λέμε, «αυτός πέθανε στην ψάθα».

Στην Κόρινθο, που ήταν πλούσια πόλη, γίνονταν δύο πανηγύρια, για εμπόρους απ' όλο τον κόσμο. Το καθένα είχε διάρκεια ενάμιση μήνα. Όταν την κατέκτησαν οι Φράγκοι, αυτά συνεχίστηκαν. Όσοι συμμετείχαν σ' αυτά σαν να μην τρέχει τίποτα, έλεγαν, όταν τους ρωτούσαν, που πάνε :«*είμαστε για τα πανηγύρια*». Έκφραση που σήμερα επικρατεί για όσους δεν έχουν επίγνωση της σοβαρότητας μιας κατάστασης.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ.

Τιπούκειτος

Στα μουσεία της Ευρώπης σώζονται πλουσιότερες συλλογές από φυλαχτά των «Γνωστικών», χριστιανική αίρεση των πρώτων αιώνων πάνω στα οποία είναι χαραγμένη με ελληνικούς χαρακτήρες η λέξη «ΑΒΡΑΣΑΞ». Η λέξη αυτή αντιπροσωπεύει τον αριθμό 365, που αντιστοιχεί στις ημέρες του χρόνου και στους 365 ουρανούς. Σε άλλα φυλαχτά πάλι διαβάζει κανείς τη λέξη «Αβλαναθανάλα», που είχε δύο σημασίες: «Είσαι ο πατήρ μας» ή «πάτερ ελθέ προς Ημάς». Ένας γιατρός της εποχής εκείνης, ο Κουίντος Σέρβιος, διέταξε τους ασθενείς του να γράφουν πολλές φορές μερικές παράδοξες φράσεις κατακόρυφα πάνω σε κομμάτια δέρματα, παραλείποντας από ένα γράμμα σε κάθε γραμμή. Έτσι σχηματιζόταν ένας ανεστραμμένος κώνος, τον οποίο ο άρρωστος έπρεπε να κρεμάσει όχι στο λαιμό του, αλλά στην πλάτη

του. Ο περίφημος πάλι γιατρός Μαρκέλλης, συμβούλευε σοβαρότατα εκείνους που υπόφεραν από τα μάτια τους, να γράφουν πάνω σε μια μαύρη πλάκα με κιμωλία λέξεις σαν αυτές: «Αραμαράμα», «Ξεναξενόξης» κλπ.

Ωστόσο, μια από τις ακατανόητες αυτές λέξεις, που ήταν επίσης όρος ιερός και που έμεινε ως τα χρόνια μας, είναι η «Αμπρακατάμπρα». Την αναφέρουμε δε και σήμερα αστεειευόμενοι, για εκείνους που συνήθως δεν ξέρουν τι λένε ή κάνουν μαγικά κόλπα. ■

ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΠΡΙΣΜΑ ΜΑΡΤΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2018

Ετήσιο πρόγραμμα – προτάσεις:

1. **Κυριακή 15.03.2020** Περίπατος σε δασική διαδρομή του Υμηττού.
2. **Κυριακή 5.04.2020** Περιήγηση και φωτογράφιση στο Ναύπλιο
3. **Κυριακή 17.05.2020** Περίπατος σε δασική διαδρομή του Υμηττού.
3. **Σαββατοκύριακο 06/07.06.2020** Αστροφωτογράφιση στην λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου.
4. **Κυριακή 20.06.2020** Πραγματοποίηση μουσικής εκδήλωσης με αφορμή την Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής στην πλατεία του Γέρακα

Έκτακτες δράσεις του Ομίλου θα ανακοινώνονται στο site του Σωματείου και στις σελίδες κοινωνικής δικτύωσης. ■

ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

Η εκδοτική ομάδα του Σωματείου μας Πέντανδρον έχει προγραμματίσει την έκδοση των ακόλουθων e-book:

1. Των αδόξων ποιητών πεισιθανάτι-οι στίχοι Ανθολόγιο (τόμ. Β)
2. Στου γλιτωμού το χάζι, του Θεόδρου Ντόρου.
3. Συλλογή των γνωστών ποιημάτων του ιππ. Διονυσίου Σολωμού, 1857, Επανεκδοση.
4. Χορεύοντας στους μύθους των Ν. Σίμου -Έβελιν Κωνσταντινίδη - Μ. Μεταξά
5. sanatorio | χρώματα φθίσης του Μιχαήλ Μεταξά
6. Το Block της Κοκκινιάς των Μαρία Μιχαήλ Μεταξά

Κώστας
Μανιάς

...και όμως εί-
ναι αλήθεια...!

- Τον 10ο αιώνα, ο Μεγάλος Βεζίρης της Περσίας έπαιρνε όλη την προ-σωπική του βιβλιοθήκη (117.000 τόμοι) μαζί του, όπου κι αν πήγαινε. Μάλιστα, τους τόμους μετέφεραν καμήλες, οι οποίες είχαν εκπαιδευτεί προηγουμένως να βαδίζουν με... αλφαβητική σειρά!
- Στη Δανία το 2,6% των παιδιών γεννιούνται με εξωσωματική γονιμοποίηση!
- Από το 1960 μέχρι σήμερα η στάθμη της Μεσογείου έχει πέσει 52 χιλιοστά!
- Το τελευταίο μυθιστόρημα της Αγκάθα Κρίστι που εκδόθηκε ήταν το «Φόνος από το παρελθόν». Το έγραψε το 1940, αλλά στη διαθήκη της απαιτούσε να βγει στη δημοσιότητα μετά το θάνατό της (1976).
- Το πλήρες όνομα του Ηνωμένου Βασιλείου είναι: «Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας, Βόρειας Ιρλανδίας και του Berwick-upon-Tweed». Το τελευταίο είναι μια πολύ μικρή πόλη στα σύνορα με τη Σκωτία, την οποία διεκδικούσε ο βασιλιάς των Σκωτσέζων επί μακρόν. Μάλιστα, η πόλη αυτή ήταν επίσημα σε εμπόλεμη κατάσταση με τη Γερμανία έως το 1987, επειδή ο Τσόρτσιλ κήρυξε τον πόλεμο με το συνολικό όνομα του Ηνωμένου Βασιλείου, αλλά στη συνθήκη συνθηκολόγησης ξεχάστηκε να αναγραφεί. ■